

ท้าวซิ้มประทานรางวัลให้แก่แม่ทัพนายกอง

๑	หมักหม่อนหน้าลุงชอบ	แซคดี	
อ่าวพวง	ทั้งแองเลือนแต่งเดิน	ตางเจ้า	
	ประคูป้องเกรี	ให้โท	
	เสียงสนั่นท่างอนฟ้า	คุดชอบ มหาพรหม	๒๐๘๔
๑	โผโผเข้าฟอนดาบ	ดาเฮือง	
สมสม	ชาวเงินยางแต่งปูน	เป็นถ้อง	
เขากี้	ทำเปื่องข้าชาวควาย	ซ้างถ้าว	
	ทุกที่เทียนหามหม้อ	หมื่นเฮือ	๒๐๘๕
๑	ค่าวค่าวเค้าคับคั้ง	ป็นแกง	
หม้วหม้ว	ชาวเขียงเครื่องไพร่พาง	เถิงถ้วน	
ลุงกี้	เพ็งใจเสี้ยงทั้งเมือง	สั้นโลก	
	ท้าวซิ้มผู้ตนอ้าง	อ่าวหลาย	๒๐๘๖
๑	ไผโคกไฮ่ยิ่นซิ่น	ชมบาน	
แต่นั้น	ปีปายฮักคู่คน	ควรรอ้าง	
	สองพระยาพร้อมตอมมवल	เมี้ยนออย่า	
	หามหีบสร้อยลงจ้าง	บ่าวหาญ	๒๐๘๗
๑	สว่าสว่าตั้งปายเหยียด	สุรา	
ทันที	พานดินหกหมื่นไห	กำซ้อง	
	ฮางบัวซ้องวันทา	ถ้ายี่	
	คนคั้งห้องโง้งฮ้าน	ฮ่มขวาง	๒๐๘๘
๑	เมื่อนั้น	สาวสนม	
	ลุงที่เหง้าใช้ช่วง	มาพร้อม	
	จัดหานางมิ่งเมือง	เพ็งมาศ	
	สมสมน้ำแถมพอ	เฟือดพาย	๒๐๘๙
	ทูลท่านผู้คิงค้อม		

◎ มันน์ ตุ๊ก	พระบาทให้อ้ายแกว่ง ผายความถึงสอดแหน ก็อหาญต้องแกวแมน ทอจกข้าท่อนท้าว	ไกวปาน หมายด้า กระจัดแตก เทที่ เมืองปะกัน	๒๑๐๙๐
◎ ลุงกี ควรที่	ชะแควกนี้อ้ายคว่าง จัดความแหนเหนี่ยวเจือง ศรีคราญท้าวปุนกิน ชมชื่นพร้อมพะนานเหล่า	วางปาน ใจแก้ว เสวยก่อน ม่วนสงวน	๒๑๐๙๑
◎	โง้งโง้งผ้องกลองมวล อ้ายง่าข้าเซยเหล่า	ดั่งมี กล่าวแข็ง	๒๑๐๙๒
◎	คอใส่สร้อยถนิมแก้ว แควงคราญคูปเก็บกวน สมสมข้าเกรี หย่องเชิดซ้อนเฟิงม้าว	กมสะเบ็น กางฟ้อน ฮันแสง แกว่งไกว	๒๑๐๙๓
◎	ฮู้หลากหลิ่นหลบแกว่ง เหลียวไปมอลำนำ พลเสนพร้อมในโอง ลุงแต่งเสื่อสินสร้อย	ลำแพน เอียงเอื้อ หัวฮิ้น ซู้ฮิ้น	๒๑๐๙๔
◎	ชะพาดตั้งญีฮหมิ่น ปุนป็นปางไพรไท ขุนหลวงสร้างเงินยาง อ้ายก่าน้าวทูลเกล้า	เงินยวง ทูกด้าว มีมาก กล่าวขอย	๒๑๐๙๕
◎ สันตั้ง	ครุฑราชแผ้วแสงนาค ตะเกิงยกยื่นมือ ทวยทะยานเท้าแพนทอง ทุกที่ท่อนพลพร้อม	ในสระ มวลฟ้อน ไกวแกว่ง ผ่อเฮือง	๒๑๐๙๖

◎	แพ่งแพ่งนิ้วอ้ายเกื่อน
นามกรมันม่วนเมือง
ลุงเดินตันผุงสาว
เอาแผ่นผ้าผืนค่า	เพ็งพราว
แนวน้ำ
ใช้ฮีบ
พันเงิน	๒๓๐๙๗	
◎	ผุงนี้
แต่นั้น	เมี้ยนจับแล้วเลยมอบ
ขุนเขินเขาแสงวาม
ศรีคราญตันแองผา
ประนมนอบผู้ธรรมอ้าง	มัศการ
ลายลั่น
ผายออก
แจ่มเจือง	๒๓๐๙๘
◎	ทุกชอกพร้อมพรพากย์
ทั้งเนื่องเมินผ่อดู
ทวนเทียวเทียนถื่อแพน
พิพากษ์ตันค้ำกล้า	ตบมือ
พลลั่น
ฮาฮ้อน
กล่าวหาญ	๒๓๐๙๙	
◎	หมักหม่อนหน้าลุงซืม
สานสานเสียงแสงกวน
จงวองกล้วกอยนัน
ใจเจือตั้นมโนตอง	ชมยิน
เกาห้อง
เนื่องเทียว
เกื่อนตาง	๒๓๑๐๐	
◎	ผุงนี้	ปละเปลี่ยวได้ดูตั้ง
ศรีเสลียวหางฮ้อนตน
พอดิแล้วเลยแปร
ประคูปพาทย์พร้อมเพลงเหลัน	ทรพี
โตนเต้น
หลบนั่ง
บันาน	๒๓๑๐๑
◎	ผุงนี้	ลุงซ่งซ้อยคำแจก
สาวโสมคราญส่งไป
วางมวลให้แองผาย
เป็องไปนัวขอซ้อง	จุมลาย
เป็นซื้อง
มวลมอบ
ใส่หัว	๒๓๑๐๒
◎	ลุงก็	ประกอบเก็อลูลาก
ไชยสมคามต่อตัว
ขุนเพ็งเจ้าลมหนอง
ลุงแตงตั้งสองซ้าง	คนซัง
ฮื้อหย่าน
ฟ้าฮ่วม
ฮ้างวัน	๒๓๑๐๓

◎	ทะเล่วนนีนบนนาค งานอนสันลิ่งทอง ผายผยองเป็องแมนคำ คือคู่สร้อยสายเส้น	ชูลีแหน ทั้งค้าย วีวาด ใส่เศียร	๒๓๑๔
◎	ยัวยัตรายัยเก็ยว้าง สาวกั้วลหว่าแด ฝูงนางเทียนซิงเอา มโนพลาตพลังเพ็งได้	ญะยงคิง ดาดีน อวนอ่อน ไปปาน	๒๓๑๕
◎	หมักหม่อนหน้าถอยนั้ง ภายหาญหนหมูวัน ราชาตันเดินขุน มั้นกั	นบพระยา เพ็งฟ้อน ท้าวหนุ่ม แก่งแพน	๒๓๑๖
◎	ทุกชอกช้ำเมินมุง กระทำไปมาตั่งกะลิง แปรโสเมเป็องพางยุง คอยป็นหน้าเหล็ยว้าย	เล็งแล แสวงหลิน ยัวยัตรา ย่างควร	๒๓๑๗
◎	ฟิงพาทย์พร้อมเสียงลิ่ง สาวสงวนล็กลันใจ ยินคำแค้นทรวงกระสัน ปากบได้เลยกระด้าง	แสงระบำ จงม้าง กลันอยู่ ญะยะวอน	๒๓๑๘
◎	แต่นั้น ชะพูหน้าเม็ยนั้ง ดาชันคำอิกแคง บุญสูงแก้วคำดี ยังทอผู้ใจเข้ม	นบลุง ผินเข้ม ให้มอบ ที่ญะย	๒๓๑๙
◎	มั้นกั ประกอบเนื้อคือคู่ เสี่ยคองคำกล่าวเถิง สไบแคงผ้าผินงาม เบ็องบ่าว้อมคูนท้าว	อินทร์แถลง แกมถ้อย หย้องหยัน ภูนี้ ช้อยลุง ท่านแล้ว	๒๓๒๐

◎	เขาฮีบ	ค้อนปั้นฆ้องดอมปี สมคามเฮาค่อยทรง หุดาคิ้วคอยไหล เนื่อบ่เศรำผิวเกลี้ยง	สวนไล ตางเจ้า เหลียวเหลือด ส่องใส	๒๓๑๑๑
◎	ฮาจัก	ดูเลิศล้ำล้ำแห่ง ทรงโสมสันไคร่กาง ตีพลเข้าเมืองปะกัน ภูวนาลท้าวคุณให้	ธรณี กันได้ กวนแก่ ข่มไกล	๒๓๑๑๒
◎	แต่นั้น บาไท	มือสอดเด่นหลบแกว่ง ขอเงินยวงเครื่องกิน วัดถึงผ้าผืนแพง แซบจิ้งแล้วแพรลิว	ถอยหลัง กองแก้ว เพ็งค่า ใส่สม	๒๓๑๑๓
◎	แต่นั้น	สะพาดพร้อมมวมอบ มันประนมหัวขบใจ ธรรมย์ำผู้ผลควร เจ้าอวยหน้าเดินต้าน	เฉี่ยคำ ลุงป่า ยินซืม ต่อคอน	๒๓๑๑๔
◎	มันก็ คือตั้ง	ฮั้นฮั้นฆ้องประคูปพาทย์ ขอรนบป้อมนำ นาคาหลันหลายกล กรเกือบเกือบแพนตั้ง	เกรี แนวเนื่อ เอียงอ่อน แต่งมवल	๒๓๑๑๕
◎		ฮำฮ้อนนีวองอาจ สาวสงวนดอมตั้งใจ สมสมผ้าผายเชิง หอมอ่อนอั้งเกากลัว	แหวกกลม จักม้าง เป็องไป กลิ่นจันท์	๒๓๑๑๖
◎	กับทั้ง	ลูกไพรพร้อมพวงไห้ ลุงฮางวัลคู่แหวน พลายสารแก้วางอน ฮีนโยชน์ถ้ำอ่าฮ้า	หุ่มคอน ผืนผ้า มวมอบ ซูปี	๒๓๑๑๗

◎	แต่นั้น เลยลวด	พระบาทดำเนินเตนแต่ง วันทาคือตั้งเลิง ทั้งหลายกลัวฮางบัว ฝูงเสพท้าวละครค้อม	คอนชาย ลูกพื่อน เมามี่ ก่องไกว	๒๑๑๘
◎		ปูนปี่แก้วแกมพาทย์ ไสวคิงค่อยญ เพิงเทียมห้องหิมวันต์ คอนควี่ชั้นคิงค้อม	เพ็งพัน เฮืองนิ้ว แวนเลิศ ค่อยคอย	๒๑๑๙
◎		ประเสริฐช้อยเจ้าแจ่ม สอยวอยจัดชูคน ใสสมุทรแยมยลศรี เสียงให้ก้องเซียงล้าน	เจืองลุน แท้แล้ว ควรห้อย เสลียวมาก ล่องบน	๒๑๒๐
◎		พลอยพราวเกล็ดมถอยนัง สมสมหามหีบเงิน มวลมีม้าทั้งอาน ประดับแต่งแล้วเดินเหล่า	มัสการ แกมแก้ว เอามอบ ขำกำ	๒๑๒๑
◎	ภูธร เฮาก็	คิดชอบใช้สองปู่ ผายพานคำเกิบแกว วางเมืองชั้นเงินยาง ท่ोजักต้านช้อยท้าว	ปูนเป็อง กวนค้ำ ญแต่ง คุณเจ้า แจ่มตน	๒๑๒๒
◎	เขาก็ พลสว่าย	พาแพ่งช้อยใส่ส่อง กรรมกันลงแต่บน อามคายหน้าชาวฟอง ฮู้ฮีบช้อแซใช้	สามสาว บุญให้ ลิบสี่ ชอบลุง	๒๑๒๓
◎	แต่นั้น ขอมือ	พวงพากย์ถ้อยถนอมกล่าว ทูลบุญสูงส่งถวาย โสมไวสร้อยสายเมือง งามยิ่งให้ไทย้อง	บาไท ถวิลไหว มนุษย์ราช ยอดคราญ	๒๑๒๔

๑	<p>ภูวนาท้าวซุ่มซื่อ ทูลสารศรีป่าปวง อันว่า เจียมปรางสร้อยสารศรี บุญยืนน้ำคิงค่อม</p>	<p>เงินยาง บาท้าว สาโรช แนบนอน</p>	๒๑๒๕
๑	<p>มาโสดป่าปวงใหญ่ ลุงอาววอนเหนี่ยวเจือง บุญกันแก้วขานพวง เฮาก็ มาม่วนพร้อมธรรม์เหง้า</p>	<p>หายกระสัน จอมเจ้า พลสวาย ที่เชิง</p>	๒๑๒๖
๑	<p>ดูตั้ง กลางบ่</p> <p>หลานคาบเหล่าหลายถ่าย กลมเกลียวเขินขาดเสียด ยिनางหลั่นเหยียดเขิน เจ้าตัวก่อนคำล่าน</p>	<p>แควนเมา มากแล้ว สมพื่อน หาบฮ้าง ฮู้ดี เยี่ยะหัว</p>	๒๑๒๗
๑	<p>บ่ใช้ อันหนึ่ง</p> <p>เขือต่างท้าวไทอื่น ตนหลานคือลูกคิง เดินดงตัวไพรขวาง ผิวบ่เกลี้ยงโสมเศร้า</p>	<p>อันไกล ลุงเลี้ยง ข้ามเถื่อน เหล่าเหลืออง</p>	๒๑๒๘
๑	<p>ระดับเพื่อนพ้องพักเน่ง ทั้งเมืองเมินผ่องอม โกโสผ้าผืนวัน พระบาทเทียมแทบน้ำว</p>	<p>ยานัน งองท้าว ลายแลบ ประสงค์เนื้อ นุ่งควร</p>	๒๑๒๙
๑	<p>ตัดเกศสร้อยสุนดอก ชุมภูธรแซบคำ เหมหงส์ฝ้ายลีลา คือตั้ง ควรค่าล่านขอย้อง</p>	<p>โยทิกา หลายล่าน ยัวร์ยาตร ยอดชาย</p>	๒๑๓๐
๑	<p>สะอาดเหลื่อมใสส่อง สวานไลตามพาทย์พิณ นงศรีแก้วภูบาล ให้ฮีบพร้อมแคนท้าว</p>	<p>สังวาล เพ็งได้ บุตรเศ ตั้งตาม</p>	๒๑๓๑

◎ เพ็งที่	อ้วนุ่นเนียนวลเพศ อามคายคอยเหลือดจง สาวสงวนชูเขียงเครีอ นิสาศฮ้างฮอยฮู้	เพ็งสงวน ใจม้าง ดินตัน ดอมแล้ว ฮูปกระสัน	๒๑๓๒
◎ คือตั้ง	ผู้กลั่นแก้วไกวแกว่ง กินรีในหิมวันต์ว่างาม สรพลงเกี่ยวข้องกัน อังครุศน์วิวกลมส้วย	แพนคำ เพ็งเพียง เกากอด ส่องแหวน	๒๑๓๓
◎	โสมยอดย้อยหลายหลาก สะเหวียงแพนพาบใจ แอรระอวยเอื้องคี่คิง ทุกท่วยอ้อมแลท้าว	กลกะสิง แวนพร้อม แาวอ่อน ท่านลือ	๒๑๓๔
◎	หมักหมอนเนื้อเหลียวเหลืออด เสียงอื้อคับแผ่นดิน แลนแลนนี้อาวพวง คือคู่เห็นแผ่นดิน	หลบแพน ดาพิน นบนาด พิมานฟ้า ฟากสวรรค์	๒๑๓๕
◎ แต่ ทุกคน	ท้าวสูงเมี้ยนเมื่อเสื่อ ทูลวันทาใส่หัว ธรรมยาป่าปูนใจ น้ำดอกไม้หอมเข้า	แพคำ ประนมไหว้ ตกแต่ง ฮ้วงฮวย	๒๑๓๖
◎	แพ่งแพ่งน้ำเกาแม่ จันทน์เจือกายกลั่นมี โสภากแก้วอามคาย ฝูงช่วงใช้ไกวแกว่ง	กฤษณา เมืองใต้ โลมลูบ คั้นคำ	๒๑๓๗
◎ พอที่ แต่นั้น	เถิงชูปเหล่าเฮาฮ่วม บุญกรรมกันเผ่าพงศ์ นงเสียมตันอ่าวพวง เขาวเรศผู้แนวเชื้อ	เฮียงเฮียม พันธุ์เชื้อ พลส้วย เหนี่ยวลูง	๒๑๓๘

◎ หลานท่าน ยังใคร่ ต่างตั้ง	เต้าก่ายน้ำเทท้าว เห็นบุญสูงสอดแพน รจนาแสงสอนใจ ฝูงลูกน้องเขียนชู้	เมื่อหนา เพิงหย้อง จำเจตน์ ศาสตร์ศิลป์	๒๓๓๙
◎ เท่ว่า เขาก็	ปงเหตุฮ้อนหนบাপ วอนวินตายตุ่มมवल เชิญพระยาหลั่น ทูลแทบผู้ใจกล้า	นิหนทา เมื่อฟ้า กะสิงฮ่า เฮฮ้อน กล่าววาม	๒๓๔๐
◎	หมักหม่อนหน้าลุ่มซุ่ม บุญคราญทรงเครื่องควร ทวนทวนเทิงเกากลอง องค์อ่อนเนื้อสันม้า	ชมสงวน เคียนเนื้อ เห็นโห้ มายคือ	๒๓๔๑
◎	โพโพพร้อมภายลุ่ม ทิวแทนคำเลื่อนบัง อือทือล่อมนงศรี ลุ่มซุ่มผู้ใจห้าว	ตบมือ บาท้าว สาวถ้าว แห่งสถาน	๒๓๔๒
◎ ชื่อว่า	ตั้งต้าวหลั่นกวนเกิบ ผานผานยกย่างโกย บางามเจ้าเจืองลุน กะสิงออกหลั่นเทียมแท้	กลางผาม กายเต็น เล็งซุ่ม ไปปาน	๒๓๔๓
◎ เป็นตั้ง	ตั้งตัมพื่อนคับคั่ง ตะฮงฮนราชสถาน สมคามนี้เต็มมา พินคำข้อยอม้วน	กางกล เถิงถ้วน ฤทธิก ใส่ไฟ	๒๓๔๔
◎ เมื่อนั้น เหยียว่า	เพ็ดพีกหลั่นหลบหลาก โสมไวนางซุ่มเชิญ แคนคิงเจ้าม้วกะหน บ่ฮ่างข้ามโยชน์เขื่อน	หลายกล เซยห้าม หายเนตร ดูเกล้า ถ้อยแสง	๒๓๔๕

◎	<p>เล็งเศศเกลี้ยงข้ามกว่า คิงคือแกลงเคียมคม พอประมาณแล้วลีลา พระบาทเจ้าปิ่นแก้ว</p>	<p>สังขาร์ เถิงเถ้า เนื่องนึ่ง เก็งเมือง</p>	๒๑๑๔๖
◎	<p>เพชรพุงน้ำดูตั้ง พิฑูรย์เฮื่องเฮือไหล มหานิลได้ในเมือง เง้อมบแก้วถือค้ำ</p>	<p>แสงใส เหลื่องเหลื่อม มัชฌิมเทศ ค้ำแสน</p>	๒๑๑๔๗
◎	<p>ธารศเหลื่อมแดงเลือด ทุกแดนลือไปปุ่น มีฤทธิ์เฮื่องพระยาเจือง ข้างซุ้มได้แผ่นฟ้า</p>	<p>โลหิต ปานได้ มวลมอบ หลานให้ ฮ้างวัน</p>	๒๑๑๔๘
ฝูงหมู่			
◎	<p>เชื่องถ่าวเพียงยกย่าง คำมโนอันเฮียกพรหม ล่ำล่ำสวนดูไว อ้ายคว่างไหว้วายท้าว</p>	<p>โนสถาน ชูไต้ แวนอาด ซุ้มชม</p>	๒๑๑๔๙
◎	<p>พระราชฮู้เดินสั่ง ทังพรหมสวางช้อยชู ขุนเจืองเจ้าพานคำ ยังยั้งได้บ่น้ำในฟ้า</p>	<p>เสียงหวาน แนนไต้ ขุนซุ้ม ปางนี้ โสจรสรง</p>	๒๑๑๕๐
◎	<p>ให้ตี๋มข้างตัวชื่อ สะโถมคำกรอมณีผูกขวัญ ขอลูกไหว้ในหัว หมั้นหมั้นเข้ากินฮ่วม</p>	<p>อินทร์ปิ่น เชื่อเถ้า หุ้มมาก บุญหลาน</p>	๒๑๑๕๑
◎	<p>แต่นั้น เมี่ยนปากแล้วอ้ายคว่าง ผานผานถือเครื่องงาม โสมเสลิวผู้ผลควร เลยม่ายแย้มเชิญอ้าย</p>	<p>แควนเมา ดูเผี้ยน ท้าวฮุ่ง ออกพัน</p>	๒๑๑๕๒

◎	ฟุ้งฟุ้งพร้อมเสียงโห่ ในโธงนั้นบ่าวหาญ ปือลือล่วนยังแพน	ตบมือ หุ้มท้าว ถ้าคว่าง	
อวภี	นบนาถแล้วแขนค้อม	ค่องกาง	๒๑๕๓
◎	พรั่งพรั่งเหลื่อมมณีนาถ เหมือนขุนจอมชี่มเล็ง	ทั้งแหวน เลยได้	
คอคาง มันก์	ยังแพนเปื่องขยับไว นามนาถให้ตนอ้าง	แววยิ่ง ห่อนทราชม เมื่อใด	๒๑๕๔
◎	ทุกสิ่งสู้คนมาก บาจอมสะฮาบสอน ล่ำล้าหลิ่นหลายกล	ม้วยย่า ตูไว้ การแข่ง	
เจียมแต่	หลบอย่าแล้วทูลให้	ที่สถาน	๒๑๕๕
◎	ฝูงแก้วน้ใช้ซัดฟ่าง เทผืนคราญออกมา อรชรต้านอาวพาย	ภูธร ดูสั้น พื่อออก	
สมสม มันก์	นบเจืองเจ้าธรรม์ต้น	คู่คน	๒๑๕๖
◎	ทุกชอกพร้อมเสียงโห่ กลสิงห์ทองออกแล ตางเจืองไท่ลือ	ตบมือ เล็งหน้า ยศยี่	
ผายกาง กุนี	บ่หลากหน้าเสียเจ้า	แจ่มเจือง	๒๑๕๗
◎	ประดับปีแก้วแกมพาทย์ เมืองเมืองแพนง่างาม สมสมหลิ่นหลายสัน	เพ็งพัน เงยเกี้ยว แสงแกว่ง	
	เนี้ยชูชั้นเพ็งพร้อม	พร้านาน	๒๑๕๘
◎	แพ่งแพ่งนิ้วประนมนั่ง ภูบาลหยายมอบเมือง บุญสูงสร้างเงินยาง	นบลุง มवलให้ ยศมาก	
	สินสิ่งเสื่อลือไฮ้	มอบพร	๒๑๕๙

๑	เมื่อนั้น มันก็	เจ้าวงกหน้าเตินอ่อน ผายความถึงปูพวง ภูธรท้าวจำสาร ฟ้องจำช้อนคนต้น	แองคอน อาวพัน เถ้าแก่ ออกอวล	๒๑๖๐
๑	สมสม ดีท้อ	หน้าผากล้านชักแฉ่ พวนผืนคราญเครื่องดี หูดาน้ำโหยหวย เสียงแซกฮ้องเอนอ้าง	งามตวย เอาหย่อง แห้งเหี่ยว โอดพาน	๒๑๖๑
๑	เขากี่ ดูตั้ง มันก็	เฮวเฮ่งค้อนแท้เที้ยว ผานผานไซเชือดกาง อุทรห้องเพ็งพอง พรวดฮีบเข้าต่อข้าง	ทันกลอง กลลัม พราวฮุ่ง ชนม้อย มอบมวล	๒๑๖๒
๑	เขากี่	พื่อนฟายพร้อมเสียงส่ง อรชรสาวอยู่โอง สังขยาฮู้สมมะนัง ยังไปเหยี่ยมตุเถ้า	ไปมา เหยี่ยมเหยี่ยม ดอมปุ ถ้อยแสง	๒๑๖๓
๑	ลุงแพง	สะพู่พร้อมพักนั้ง คุณฮางวัลแสงสิน เมืองเมืองเหลื่อมเทียนทอง กุนี่ฮ้อยแต่ต้น	นบเจือง แสนสร้อย เท็งแทน เหลือเลี้ยง ลูกจอม	๒๑๖๔
๑	แต่นั้น อวากี่ หลานจ๊ก	ตะแบ่นหน้าเมามี ฮอมความเตินสั่งชา วันทาไหว้ถวายพร แผ่มุข่างวันหน้า	โสรา ลุงป้า ภูวานถ พรากเมือง	๒๑๖๕
๑	นับแต่ แม่งหนึ่ง	ตัวขนาดได้พอหมื่น ปุ่นเปื่องจ๊กแจกเขา จันทรังพันเขาทอง ดาวต่วนช้อนควางฟ้า	สามพัน ฝูงกล้า เฮื่องฮาด ฟากพรหม	๒๑๖๖

ท้าวอุ้งยกพล ตามตีแถวถึงเมืองปะกัน

๑	ตะแบ่นหน้าพระบาท สมสมเดินสั่งสอง	ยินเหงา ลุงป่า	
กัจจก	เลยพลายพร้อมตามเขา นางกว่าถ้าชนช้าง	ฝูงพ่าย บ่ยอม	๒๑๖๗
๑	วอนกายขอแหนฮ้าง ทำสกรรจโสมแจกอวย	เวียงหลัง ฝูงแก้ว	
เฮาจัก	เสนโหเจ้าจอมหัว ให้ท่านไปผาบแผ้ว	ลุงออก ฝูงแญ่ ย่อยกะจวน	๒๑๖๘
๑	ลุลากได้ทุกขอบ เทเหื่อนมวลมอบนาง	เมืองปะกัน ถวยเจ้า	
อันว่า	ครองเมืองด้าวบุรี ผู้แห่งเหง้าเส็งหน้า	แถวกว่า เฮี้ยยิน	๒๑๖๙
๑	เหยี่ยวท้อ เค็งท้อ	เมืองแมน เล่าวิน มาปล้น	
อันหนึ่ง	แกวแคนค้าวเขาทาม พลมากตันเหยี่ยวพร้อม	แมนมิ่ง พรัมมา	๒๑๗๐
๑	แสนลิ่งท้าวานอก กงเมืองเขาแข่งดา	เหลือหลาย เพื่อนพุ้น ดีพร้อม	
เห็นที่ อันว่า	ลิ่งท้องช้างพลายใน บ่ช่างหม่อมขมกลั่น	นางกว่า เกื่อนมโน ชำมแล้ว	๒๑๗๑
๑	ลุงว่าท้าวมิอาจ เฮ็งโญยศยอดคุณ	เกรงกลัว เคยฮู้	
เมื่อก่อน	เงินยางเพียงฟองไฟ ฮ้อนชูผู้ลามเท้า	แปวเปล่ง ทั่วเมือง	๒๑๗๒

<p>◎ เป็นต้น เห็นที่</p>	<p>น้ำเนงห่างไฟมอด หายโพยเคื่องเคือดเสี่ย นัตตาเจ้าจอมบุญ ล้วนชูฟ่องเล็งไว้</p>	<p>ยาเย็น แสนง้วน ชูช้อย แสงเล็ง หั้นแล้ว</p>	<p>๒๑๑๗๓</p>
<p>◎ เจ้าค้อย เมื่อนั้น</p>	<p>ไปผาบแญ้เขาอ่อน อย่าแคลนโตไซคมี ราตรีก้องเฮืองเสี่ย ข้างยี่ให้เทียมห่าง</p>	<p>โอยบา เที้ยวเถิน โดยได้ เปิดปอง เฮื้อคำ</p>	<p>๒๑๑๗๔</p>
<p>◎</p>	<p>ศรีส่องเจ้าจอมราช เต็นธรรมย่าอ่อนอาม โสภาสร้อยศรีใส ภูวนาลผู้คิงตัว</p>	<p>เฮียงคดี องค์อัว ลาออก ข้าแขน</p>	<p>๒๑๑๗๕</p>
<p>◎</p>	<p>ใ้บอกข้างตัวชื่อ คอแควนยกย่างเฮียง พะนัวพร้อมทั้งสาม ผู้แห่งเหง้าอั้งอัว</p>	<p>พังบัว เอาเจ้า ขึ้นชี้ อ่อนอาม</p>	<p>๒๑๑๗๖</p>
<p>◎</p>	<p>ทุกที่แล้ข้างคั้ง พอยามเย็นมีดจวน ฝูงนางเต่าลงโต ดีแก่เดือนเฮื้อแจ้ง</p>	<p>คับทาง ดาวแจ้ง เถิงช่วง ประกายกลั้ว ส่องใส</p>	<p>๒๑๑๗๗</p>
<p>◎</p>	<p>เมี้ยนหมุ่ม้าฆ่าล้าง โสมงามทรงจำลอง บาอั้งอัวทั้งอวาน พันพวกฟ่องพอล้าน</p>	<p>น้นความ เฮียงน้อง เอื้อมไหล่ เล่าตาม</p>	<p>๒๑๑๗๘</p>
<p>◎</p>	<p>อรใหม่นี้วิโลมลูบ โสมเสี้ยงมงามฮุ่งใจ สมเถิงแก้วมาตา เจ้าตัวสร้อยเต็นข้าง</p>	<p>เฮ็งญา จงคล้อย พระแม่ ภูพูน ย่างเพียง</p>	<p>๒๑๑๗๙</p>

๑	แต่นั้น สองนาฏด้านคำคืน เจียมปรางเฮียงฮับขวัญ ศรีใสแก้วบุญกัน ควรว่า พระบาทเจ้าจอมไท้	โสมไว แขวนไหว กรรมเกิด กุเอย ที่กระสัน ชำมแล้ว	๒๑๙๐
๑	ประเสริฐย้ายข้างแพ บาคราญผายผ้ออาม สองอ่อน ฝูงเคยไต้เทียนโยง ซ้องดอกไม้หอมตัว	เทียมเกย ทั้งอ้ว สถานมาศ กลืนเนือง	๒๑๙๑
๑	หมักหม่อนหน้าพระราช เจืองก็ ผืนสองศรีฮ่วมสถาน บุญคราญเจ้าชายชาย แมงหนึ่ง เสียงไก่ผู้ขันก้อง	เฮียงสาม ในห้อง เถิงแท่น ม่วนเมือง	๒๑๙๒
๑	ตะแบ่นหน้าอ้วค่า เอื้องเอื้องเหมือยหยาดดอย พระบาท พระนวงพร้าไขใบ ชาวเฮ่งม้าควาญแสง	เทียมผัว ดูแจ่ง สร้อยศรี ชูตัว	๒๑๙๓
๑	เจ้ายี่ ฮู้กอดเหน้านอนแนบ พระบาท พระนัวสุรย์ส่องใส ซอนซอนก้องตียม เจ้าโลกกว้างทรงระอัน	สองศรี ปังซัน เดินตื่น ฮุ่งนาง	๒๑๙๔
๑	พอเมื่อ ฮีนฮีนเทียนฝูงหมู่ ฝูงเจียมปรางแต่งออม ราตรีพร้อมใสแสง ชมลูกป่าเขยซ้อน	ทาสี อบน้ำ สุดยอด พรา้สงวน	๒๑๙๕
๑	เท่าว่า ฮอบที่ คืดจอดแจ่งลูลาก เวรจำจวนจากเวียง นานคราวเท่าเถิงปี คืดฮุ่งผู้ผิวแจ่ง	เลยเถิง วางซู้ เป็นขบ แลนอ ท้าวทรง	๒๑๙๖

◎ ดูที่	<p>บ่จวบเจ้าแท้เทียว เทพาสวางส่งแนน พระพายพานไม้เทิงบน ไสยศเขื่อนทังฮ้อน</p>	<p>ทันใจ น้ำซ้อน หนาวหน่วง ฮุ่งตาย</p>	๒๑๑๙๗
◎	<p>ค่างค่างข้างลงอาบ ภูธรผายออกเมิน ล่ำลำน้าวสระสี ค้ายชู้ด้านดูเฮื้อ</p>	<p>วังเพียง เมืองกว้าง สรงเกศ เฮื้องขัน</p>	๒๑๑๙๘

ทำวุ่นให้เอาเซตยและของ คินไปให้นางง่อมและแม่

◎ มิ่งเฉื่อยะ อวนก็	ภูเบศให้ถนอมส่ง คินแควนพลันคอบเฮียม อาตุรฮ้อนหัทยง ห้วยป่าคู้ถึงห้วย	ทองสุน เฮาฮู้ เข้าค้ำ หอดแสง	๒๑๘๘
◎ มีวัน อวนก็	นับฮ่าฮู้พันที่ วางแลงายบักิน ฝืนพลแพ้อังกา ชนะฮาบได้ทั้งข้าง	คำเคื่อง นี้แล้ว เกาได้ ท้าวกว่า หมื่นนาง	๒๑๘๙
◎ จักฮีบ กล่าวแก่	เข้าป่าไม้เลยล่อง เทเฉียนับหมื่นนาง บุญกันสร้อยโสภา เลิกบ่แล้วควรให้	เอาปะกัน เฉื่อยแก้ว ง่อมม่วน ภูพุ่น ค้อยค้ำ ว่าเนอ	๒๑๙๐
◎	ออกอ่อนพ้อลลาภ เพ็งคำของหลากแกว พังจักข้างจำลอง งามเลิศแล้วไทฮ้อง	ยังกระสัน แกมแก้ว ตัวอาจ ย่างเพียง	๒๑๙๑
◎	ขันแจกเข้มสถานมาศ วัดธาเฮียงหมื่นฝืน นักสนมเนื่อนางแกว โสเมแข่งเข้มพอฮ้อย	มุกโจอม ลายเล่ม ได้ใหม่ ฮอดเฮียม	๒๑๙๒
◎	ศรีซิ่นฮ้อยข้างซื่อ งามเสียมมอฮากเม็ง ภูธรผู้ผลควร คืดจอดแก้วกำพร้าว	ไกรสร เป็นป่า คะนิงมาก เลยให้ ฮู้ถึง	๒๑๙๓

◎	เทือนี้ ภูก็ ดีเพื่อ	บุญแผ่เท่าทุกที่ ฝืนคิ่งนอนแค่ตง สมคามเมี้ยนมรณา พ่อช้อยคุณกำพัว	เขาราม ดอมข้า เสียดว่าง จงให้ ขึ้นขวาง	๒๑๑๙๕
◎	ลูกจ๊ก	ไปต่างท้าวเทที่ ปูนควายงามแต่งดี คนนั้นพร้อมโองขวาง มันกินบนอบข้า	เมืองปะกัน เมื่อจ้า ในนอก คติแจ่ง จ้อจ่า	๒๑๑๙๖
◎	เจืองก็	เจ้าบอกช้อยพันหนึ่ง เงินค่าเพิงใส่สาม ทวยเอาแก้วแองกา เจ้าโลกกว้างขอข่า	หญิงชาย หลังข้าง แก้วเกิด นางจอม	๒๑๑๙๗
◎	อันนี้ สุญะยะ	ประเสริฐเนื้ออ้ายเจือง ตรอมตนเลขอยู่ครอง เอาพลายพร้อมสิบสาม บอกที่ต้องกลแญ่	ชาชาย คะนิงน้อง เฮวฮีบ เมื่อเถิน ชู่ภาย	๒๑๑๙๘
◎	แต่นั้น บัดนี้	อ้วถีบถ้อยถนอมสั่ง เทพีผายกล่าวกล แกวกวานฮ้ายเลยพลาย คุณอ่อนเพียงแพงลัน	เถิงอวน กลอนเกลี้ยง สะสว่าง แผ่นดิน	๒๑๑๙๙
◎	ท้อจ๊ก พอที่ ฮอยที่ ถามข่า	ไปต่างท้าวไทอื่น กรรมเวรเวียนแต่อินทร์ เทพากู้แนแนม เจ้าตัวสร้อยใจแจ่ง	เมื่อแมน ก็ตาย แถลงถ้อย เนืองคอบ กันแล้ว อิมตน พี่เนอ	๒๑๒๐๐
◎	มันก็ เมื่อนั้น	นบนอบแล้วเลยเลิก ผนผนขอเครื่องคำ บาไทท้าวเงินยาง ให้คาดข้างตีฆ้อง	ลงไป คลาห้อง ชมชื่น ส่งวาง	๒๑๒๐๑

◎	<p>ฮีนฮีนอ้วจัตเพื่อน
โสงขวางนินนอกโน
ปุนควายพร้อมพันตัว
อ้ายคว่างผู้แห่งเหง้า</p>	<p>กระทำครัว
ครัวเค้า
จุงแจก
ป็นแล้ว คู่เมือง</p>	๒๓๒๐๒
◎	<p>อรแนกนี้วสร้อยส่อง
พลเมืองเต็มช่วงหลวง
ฝูงคริวย้ายทะเลดำ
ซ้องหมู่เข้าควายข้าง</p>	<p>แยงบัว
ทุกถ้อง
เฮียงพ่าง
หมื่นแถว</p>	๒๓๒๐๓
◎	<p>ขันมาศตั้งสลาไล่
ทะแนวกอยกล่าวทอง
นำพลแสนพลาย
ทุกสิ่งเชื่อสุค้ำ</p>	<p>พลูค้ำ
เถิงดำ
เมื่อท่าน
อย่าไล</p>	๒๓๒๐๔
◎	<p>ผู้ผ่านท้าวเจียมแต่
คุณหลานไปผาบแมน
ยอกรเปื่องฮางเข็ง
ยศยิ่งกว้างลือเท่า</p>	<p>ตุมพาง มากิน
ชนข้าง
ไทซ่า
ท้วแดน</p>	๒๓๒๐๕
◎	<p>เสด็จอย่าเมี้ยนน้ำหล่อ
มุนตรีดูขู่เมือง
ราชาท้าวทวยเสวย
เลยลวดย้ายคิงค้อม</p>	<p>อางสลา
กินพร้อม
แล้วอย่า
เลิกขาม</p>	๒๓๒๐๖
◎	<p>สะพั่งเทียนอ้ายคว่าง
ทั้งขุนเญียเกื่อนคาน
ทั้งหลายเทียนประนมมือ
เขาขาบเจ้าทองล้าน</p>	<p>หาญพาย
ธรรม์เหง้า
ทูลบาท
กล่าวเส็ง</p>	๒๓๒๐๗
◎	<p>ผิดว่าซ้ำท้าวเทศ
สมภารเพ็งเพื่อนขาม
ญุนญุนข้างพลัดกระดิง
ความญาติหย่องนงห้าง</p>	<p>เทิงปะกัน
ขอซ้อง
ตกท่า
เครื่องค้ำ</p>	๒๓๒๐๘

◎	สะพานเทียนผานใหญ่ ธรรม์ยาเดินแต่งปิ่น ผลควรวไ้ทรงเมือง เจ้าตัวสร้อยปิ่นให้	มามวล ฝูงเหง้า มनुชยราช ท่วยไท	๒๒๒๐๙
◎ โสมโว	ตัวอาตนั้นข้างใหญ่ คือมณีศรีเพื่อมัน ไปเปื่องเปื่องคอนชาย ใจเบ่งเข้มคือคู่	คุณเมือง งามล้ำ ชั้นชี่ ไฟกลับปี	๒๒๒๑๐
◎ ตัวหนึ่ง	งามถนิมนั้นเฮียกชื่อ ของแกวเฮียวเมื่อมัน เอามาให้ขุนฟอง ข้อยท่านเจ้าจอมไท้	สีดา แพงล้าน ปุ่นเปลี่ยน ที่เซ็ง	๒๒๒๑๑
◎ ตัวหนึ่ง เฮียกชื่อ	งาหลวยเค้าซุงบ่ สะเบ็งมันเมาฮอบคาง รังสีเหลื่อมไขแสง แผ้วแผ่นฟ้าปลิวป่าน	ถัดไฟ ปงย้อย เฮืองสูง ท้าวทวน	๒๒๒๑๒
◎ เขาว่า	แสงฟุ้งเชื้อข้างเผือก เลาคิงควรค่าเมือง เอาไปให้มุนตรี แก้วยอดฟ้ายอฮ้อง	แกนสี พันพ้อง อ้ายคว่าง เพื่อหาญ	๒๒๒๑๓
◎ เจืองก็ ตัวหนึ่ง	ข้างถ่าวไว้เทียมพ่าง แพงสองขุนเพื่อชา เฮียกชื่อเสาชนันค้ำ ไปย่องนำหินอุ้ม	พอพัน ขุนท้าว นครหลวง ท้าวกว่า ใส่วง	๒๒๒๑๔
◎ เจืองบ่ ชื่อว่า ขานี้เป็นตั้ง	อ้ายหาตให้ชื่อว่า หวงคำมันฮีบเอา แมนมวลข้างหลายกือ พินคำข้อเลยช้อน	ชั้นอวน ไปป้อน ตั้งต่อ กิติ ไล่ไฟ	๒๒๒๑๕

◎	อ้ายหาด	ด้านฮ้อให้ท้าวสูง ปุ่นขันคำใส่ทะไล	เลขหัว เลียนล้อม	
	ตัวหนึ่ง	เฮียกชื่อข้าวสะพานข้า งาก่องค้อมคือส้วย	โจฮัง เฮวอ่อน สิ่งเหลา	๒๒๒๑๖
◎		ไปเที่ยวเพียงแสงฮ้อน มันไหลหนีจากเพนียง	กลางหา สองเบื่อง	
	ให้แก่	ขุนเพียงผู้โสมพราว ผัดกลาวมังแมนค้ำน	น่องเกื่อน พายพัง	๒๒๒๑๗
◎	ชื่อว่า	แสนเขื่อนขันประชิดช่อง เต็งแสงฮัดต่อยลัง	ทางขัน กิติ दनได้	
	จักค้อย ตัวหนึ่ง	ไปปล้นเพียงพระพาย ใจเบ่งได้ผาล้าน	ไกวแกวง ลวงพัง	๒๒๒๑๘
◎		เขือกแหล่งล้วนไหมฮวด เสมอใจยังยั้งสาร	ฮัดตีน ตัวตน	
	เฮียกชื่อ เจืองก็	ลินความให้หาญพาย ชื่อว่าเล็กเลื่อนล้น	ขุนแขก หลายล้น เกี่ยวกวน	๒๒๒๑๙
◎	เฮานี้	ข้าเก่าเจ้าเจียมแต่ ยังเพิงสงวนผ่อดู	ชาชาย ดีฮ้าย	
	ตัวหนึ่ง	ตีนดำต้อผาทวาย งาชื่อซ้ายคือคู่	โหวงหววน เทียนสิง	๒๒๒๒๐
◎	เฮียกชื่อ	แผ้วแผ่นฟ้าแมนพ่าย ภูท่มขอแห่งเจือง	พังกระจัด จอมไต้	
		เอาไปให้อ่านาน จักกลาวได้เทที่	ระวังแตง เมืองปะกัน	๒๒๒๒๑
◎	ตัวหนึ่ง	มันหยาดฮ้อยทุกแห่ง ศรีเมืองพันเพื่อแกว	ฮำชา แพงล้น	
	เฮียกชื่อ	ดาราเหลื่อมคือสุเมรุ งามซ่าพันไทย้อง	เฮืองฮาด ฮอดเฮา	๒๒๒๒๒

◎ คิดเมื่อ	ภูวนาถไวกุณเฒ่า แองคอนเอาบซิ่น ธรรม์ยาสร้างนาคอง ผีช้อยป่องแนนท้าว	พานคำ ใจน่อง ดอมขี้ จิงขวาง	๒๐๒๒๓
◎ ตัวหนึ่ง เสียดชื่อ	ซำย่างย้ายเทียมตั้ง ปลายหางกวัดแกว่งธูลี ฮาวงาเทียนโทมเลย ไฟลวบพื้นเผาแผ่น	มโนราห์ ผงซิ่น ลงท่า จักรวาล	๒๐๒๒๔
◎ คิดเมื่อ ตัวหนึ่ง	เว้าว่าไวให้แห่ง เงินยางมวกก็ท้อลือ ฮิปวงฟ้าเหงดิน ควรคำล่านลือเท้า	ค้ายวง ซาเจ้า ดาสนั่น ท้วทวาร	๒๐๒๒๕
◎ เสียดชื่อ	ลมหย่นเค้าอากาศ นายจันขอแห่งหลาน ขวงไปให้โดยใจ ผัดกล่าวส้วยตัวได้	แสนปวง จอมไท้ จงขี้ ต่อมมือ	๒๐๒๒๖
◎ ตัวงาม	ถนิมพรนั้นเสียดชื่อ ของแมนลือคำคำ นายจันเจ้าหนองตั้ง ขอซี่ปานตางเจ้า	จัททันต์ สองล่าน กอยกล่าว แจ่มเจือง	๒๐๒๒๗
◎ ชื่อว่า ตุจัก ตัวหนึ่ง	เลิกต่าวลันเต็มท่ง กือหาญซันก่อนเจือง เสียดชื่อทินกรกล้า ชนพาท้าเขาฮ้อง	มามวล ก็ดี ใจกล้า ขวัญแนน ท้าวซืม ชวดแสง	๒๐๒๒๘
◎ เซ็งแซ็ง ตัวหนึ่ง เสียดชื่อ	ดีแกง้ววดเจ้า ในเงินขางว่ามัน งาทะวาหน่านงบาน ฟ้าหลังค้ายไซกาบ	ลุงซืม คนหาญ แวนกล้า แดงเฮื้อ โยทิกา	๒๐๒๒๙

- ๑ พระบาทท้าวแพงเพื่อ
อาวพวงหาแห่งเจือง
เอาไปให้ตามใจ
เถ้าขอบเจ้าทูลไว้
แว่นงาม
จอมไต้
ปูนเปลี่ยน
ใส่หัว ๒๒๒๓๐
- ๑ ตัวหนึ่ง
เฮียกชื่อ
เพื่อว่า
เลื่อนเลื่อนนั้นคือคู่
แกนขุนบัวใหญ่สูง
เจืองแปงไว้แพงตน
ธรรม์ท่านเจ้าลุ่มฟ้า
อินทร์แกลง
ใจกล้า
พลสวาย
เถิงไต้ ที่เมือง ๒๒๒๓๑
- ๑ เมื่อนั้น
เฮาจัก
ตัวหนึ่ง
เฮียกชื่อ
ท้าวกล่าวต้านอ้ายคว่าง
ปูนปั้นเปื่องคู่คน
เขียงหยาดเหลื่อมทั้งคิง
แพงกว่าชูบังหน้า
หาญพาย
ฝูงกล้า
เฮืองเฮือ
เมื่อสงวน ๒๒๒๓๒
- ๑ เมื่อนั้น
ตัวหนึ่ง
เจ้าทอดถ้อยให้แห่ง
ดูควรเฮวฮีบดา
เฮียกชื่อพิมานเพียง
งาค่องค้อมเสมอด้าม
ขุนคุณ
ปูนป้อน
เทพา ประดับแต่ง
ตั้งทอง ๒๒๒๓๓
- ๑
เฮาจัก
ตัวหนึ่ง
เฮียกชื่อ
เจ้ากล่าวให้ไปแห่ง
นองพลไปผาบเขา
เล็งคิงหน้าไซงาม
ได้แผ่นฟ้าลงข่า
ขุนเพ็ง
ฝูงม้อย
อกใหญ่
ตุ้มแกว ๒๒๒๓๔
- ๑
ตัวหนึ่ง
เฮียกชื่อ
อ้ายไค้ผู้ขอเปลี่ยน
มันแหลวไหลออกเพียง
ดูเมापันประมาณ
ไฟลวงไหม้เผาแผ่น
ปูนเอา
สองแก้ม
ทุกทีบ
บาดาล ๒๒๒๓๕
- ๑
ตัวหนึ่ง
เฮียกชื่อ
เจ้าฮีบให้อ้ายเกื่อน
มันเพิงใจจ่มหา
เล็งไกลเพียงวาโย
ไฟลวบลันดำข่า
คนซัง
คุณเจ้า
เผลียงผ่า
เงือกตาย ๒๒๒๓๖

◎	เหี้ยวท้อ ตัวหนึ่ง เฮี้ยกซื่อ	เถ้าจำซ้อนขอเปลี่ยน โธยแสงทายบ่เก็งใจ เสียงสะเทือนเท้าอุดร ทั้งลุ่มฟ้าไไทย้ง	สิงห์ทอง อังกกล้า เทเวศร์ ว่าหาญ	๒๑๒๓๗
◎	มันจัก ตัวหนึ่ง	บุตรเรศให้ไปแห่ง ชนชาวปะกันกว่าเมือง คอกลมเพียงเสมอเสื่อ แพงกว่าเหน้าในเหย้า	ขุนยนต์ ฝูงเหง้า ยังเถื่อน ชุ่นาง	๒๑๒๓๘
◎	เฮี้ยกซื่อ ตัวหนึ่ง	แผนเขื่อนชั้นกระจัดออก สามมะเฮี้ยวขอแห่งเจือง คิงเหลื่องเหลื่อมหงส์บิน ท้าวว่าไวให้เปลี่ยน	เป็นผง วางให้ เฮฮ้อน คุนเมือง	๒๑๒๓๙
◎	ฮักเพื่อ เฮี้ยกซื่อ	เนื้ออ่อนเกลี้ยงปานดั่ง ครันควาญไสแล่นเปือง พรหมดาแก้วปลอมลง แสงคู้ฟ้าสะเทียนฮ้อง	จันดา เสมอม้า นครใหญ่ ผ่าแหว	๒๑๒๔๐
◎	มันบ่ ผัดว่า	เจืองใครให้ไปมอบ ชินใจเฮวฮีบดา กวนแกวซ่าเทิงปะกัน ได้ตั้งนั้นดาวล้าน	ขุนเญีย ปุ่นปาน เสียส่วย เฮาแล้ว เลื้อคอ	๒๑๒๔๑
◎	ตัวหนึ่ง มันก็	ยังป่วยเค้างาบด หมอโหรทวายว่าดี เอาไปให้ภูธร ชนกล่าม้วนเมื่อฟ้า	ทัตไพ ดูถ้วน ขึ้นชี้ ก่อนเจือง	๒๑๒๔๒
◎	ตัวหนึ่ง ลือเมื่อ	ง้าวถนิมแก้วมณีโชติ เถิงนครสวรรคกล่าวชาน ภูธรท้าวหมายไป ให้แก่อ้ายผ่อง	ไสพราว ขอซ้อง ปุ่นช้อย ผู้ใจกล้า กว่าชาง	๒๑๒๔๓

◎	ตัวหนึ่ง	เฮียกชื่อลวงลี้ฟ้า
หูหางคือคู้อัน
เพ็งใจผู้พิมบาล	ลงขอบ จักรवाल
แถลงไว้
ท้าวหุ่ม	
	ชื่อว่า	เล็กเลื่อนล้นขอไค้	มุ่นกะจวน	๒๓๔๔
◎	ตัวหนึ่ง	มันขุ่มแก้มย้อยออก
เห็นกาบินไล่เงา	สองเพนียง
ลีมเจ้า	
	เฮียกชื่อ
ให้แก่	ไฟเผลียงไหม้บาดาล
ผู้แห่งเหง้าขุนช้อย	พันขนาด
ไซลือ	๒๓๔๕
◎	เฮียกชื่อ	ตัวอาดนั้นห้อยอย่าง
ทองกือแพงค่าเงิน
เสียงกระดิงก้องนครหลวง
ช้อยแทบท้าวป็นพร้อม	ชำเพียง
แสนสร้อย
ดาสนั้น
ชู้คน	๒๓๔๖

ทำวสุ้งยกพลไปตีเมืองปะกัน

๑	เมื่อนั้น เฮาจัก เมื่อนั้น	ค้อนป่นหน้ากลองใหญ่ ขอพลไปพรากเมือง บาไททำวเจืองลุน เฮาจักอวานไฟรฟ้า	สะบัดไชย วันหน้า ต้านคว่าง ปูนตั้ง แต่งไป	๒๓๒๔๗
๑	ตู่จัก	เท่าว่าฝูงต่างทำวคำบ่า เลยไลละฮีบหนี ตีพलयั้งภูสูง ผู้แห่งเหง้าต้านสั่ง	หุนบัง เสียเจ้า วันพุก แองคอน	๒๓๒๔๗
๑	มันก์	คิดถูกข้อคตีกเล่า เถิงภูธรออกลุง สนสนไหววันทา เจ้าลุ่มฟ้าฟังข้อ	ทุกประการ ทั้งป่า ทูลบาท ขอบขาน	๒๓๒๔๗
๑		พระราชต้านเดินอ่อน ทำผานแข็งข่มแกว ภูธรไทเฮิงโย เฮาจักเส้าหมู่ข้าง	แองคอน กวนม้าง เมี้ยนสั่ง ชนข้า สั่งแสง	๒๓๒๕๐
๑	คำแดง	สะพังหน้าทำวขี้ม มवलแปดแสนอีกเงิน เมื่อถายให้บางาม ลุงแต่งให้ไปถ้ำ	คิดคาม ทั้งผ้า ทำวสุ้ง ภูพุ่น ฮ่างวัน	๒๓๒๕๑
๑	เมื่อนั้น	พุงพุงพร้อมนบนาน เที่ยวทางฮันริบเฮว ปลงของเมี้ยนมवलถาย เจ้าหมิ่นม้าวชมชื่น	ลาลง เถิงทำว ถนอมถี้ ยินดี	๒๓๒๕๒

◎	ผู้ที่เหง้าตันคว่าง
เดินมนตรีชู้คน
หาญพายให้จัดหา
เจ้าจ๊กแสนชะค่อม	ทั้งหลาย
ดาพร้อม
ทุกหมู่
วันหน้า เมืองาย	๒๓๒๕๓
◎	ชะฟูฟ้าตั้งช่อ
ทั้งหลายประดับนั่งเนือง
สมสมย้ายไหแคะ
ปุ่นเพื่อนพร้อมพายแล้ว	เสียงพนม
ในห้อง
ตั้งฟ่าง
ชู้คน	๒๓๒๕๔
◎	สะล้างลั่นกำแจก
ญนญนเขานั่งเฮียง
ไกวปานเปื่องตองเถิง
พ่ออยู่ฟ้าคุณค้ำ	เฮียงไห
แกมน้ำ
ดำใหญ่
อย่าไล ลูกเนอ	๒๓๒๕๕
◎	ผัดใส่ท้าวล้านท่ง
แดนไกลกลัวหอดแสง
บาเจืองเปื่องปานวาง
ปุ่นพวกพ้องกินพร้อม	เทเมือง
ฮามอ้อม
ไว้อย่า
ชู้คน	๒๓๒๕๖
◎	อ้วค้ำ
เนานั่งใกล้แฝงฟ่าง
ผนผนเขาควางเญีย
ฮอนฮอนหน้าบาเจือง
เขาพี่น้องเลียนล่อม	ภูธร
พายพร้อม
จอมราช
ชู้กาย	๒๓๒๕๗
◎	พอเมื่อ
สุรย์ตลาดคล้อยหายเหยียด
ทั้งหลายเขาสั่งเจือง
บาศรีแก้วแพงสิน
อ้วค้ำเจ้าเทียมน้อง	ดารา
ลงห้อง
ยกย้าง
แนบนอน	๒๓๒๕๘
◎	ตีแก้ว
ฟ่างฟ่างเหลื่อมดาวอวาย
ลมออนพัดเพิกดาว
ชะบุนี้อวนลปราง
เจ้ายี่ค้ำสมเฮ้า	ลับภู
ตีนถ้ำ
ไสยาสน์
ฮอดเฮียม	๒๓๒๕๙

◎	แต่นั้น	พระบาท้ายถนอมอ่อน ขวัญเคยเทียมฮ่วมสอง คอนคอนค้ำหลายยาม เมียนชูชั้นมาฮอด	อามคาย เฟือฝั้น แล้วตื่น เดินขวาง	๒๒๑๖๐
◎	หาญพาย	ฮั้นฮั้นซ้ำเสียงเสพ ตามเฮ็งโญ่แสงพล คอนคอนก้องกระดิงทอง ค้ายหมุ่ม่าไปก่อน	กงนคร เมื่อหน้า ทวนย่าง สามแสน	๒๒๑๖๑
◎		เลื่อนเลื่อนข้างอ้ายง่า แพนแดงประดับหอกหยาย ผนผนเทียนชาวดอย ห้วยท่งกว้างเมื่อแญ่	เดินพล ยังด้าง เดินก่อน ญะเยะไกล	๒๒๑๖๒
◎		ว่อนว่อนก้องลมล่วง ทุงไชยเขาควางพาย พลนั้นเท่าเวหา บัฐก็หมิ่นค้าย	เสียงสังข์ ยวงย้าย หิมเวศ คนกล้ำม มีดมั่ว	๒๒๑๖๓
◎	ทรงเพศ	ข้างจำซ้อนไหลออก หัวขวาเขาไซลื้อ หัวกลางกล้าทั้งคอน แพนช่อช้องลายลั่น	เวียงวัง เลยพร้อม อ้ายคว่าง ล่วงทาง	๒๒๑๖๔
◎		เปื่องฟ่างซ้ายพวงส่วย กฤษชรวงมากมัน พลหลามก้ามกลางนา ค้ายหมุ่มหน้าคลาท่ง	ขดตาม เมาบ้า นองเครื่อง เงินยาง	๒๒๑๖๕
◎		เฟื่องเฟื่องฟงลมเป่ง สามนางคิดชูลง พงแพงเนื้อนวลศรี พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า	ปลิวปะคือ เลยหม้อม โสมฮาบ ขึ้นชี้ พานคำ	๒๒๑๖๖

◎	เขาพาบพร้อมเสียงเสพ เกรินำพาทรัพย์ผืน เทือนี้ หายกระสันแล้วมามัว เจ้าจักไปผาบตัว	เนืองนั้น เห็นท้าว เลิงเล่า แลนอ แดนแญ่ โยชน์ผอม	๒๓๒๖๗
◎	ฮอยที่ เลิกเก่าก็บ่สว่าง เป็นเพื่อ เวนใผผอมพรากนาง เมื่อนั้น โทรหาพร้อมหมอทวาย เพ็งที่ เจ้าลุ่มฟ้าเสด็จโยชน์	โศกา นงหน้า ทูลกล่าว ยามไชย ชอบแล้ว	๒๓๒๖๘
◎	คือตั้ง บาบ่าวท้าวถือดาบ โสมบาไทยอดอินทร์ พลเท็งฟ้าลงแปง เมียมิ่งผืนเฟือพร้อม	ฮางเซ็ง ปุ่นปุ่น ประดับช้อย ฮอดพลาย	๒๓๒๖๙
◎	อรม้อยเนื้อท้าวสูง ปีปายเสียงปาวพล ตัวงามข้างพังเทิน อ้วชี่ข้างผายอยู่	คามใจ เดินย้าย คือมาด กลางพลาญ	๒๓๒๗๐
◎	เมื่อนั้น ตัวอาชญ์นั้นข้างชื้อ อามคายผั้นเผ่นไป กองแพงให้ทรงเมือง ขึ้นชี่ข้างตัวกล้า	อินทร์กรอง ปุ่นถ้ำ มหนูษยราช ออกอวน	๒๓๒๗๑
◎	เล็งเห็น โสมสะอาดอ้วเอ็ดอ่อน พังงามมวลหมู่เดียว พลายสารห้างประโคมคำ กลองเฮ่งผ้องเสียงท้าว	อามคาย ดอมท้าว ย้ายย่าง ล่องลม	๒๓๒๗๒
◎	ตุ่มพางพร้อมแตรสังข์ เสียงสนั่นก้องดังท้าว สะพังเนื่อนางกะลิง ละเม็งแล่นขึ้นโตนเต้น	สวานเสพ มีนั้น พื่อนอ่อน ไต่กระโดง	๒๓๒๗๓

◎	<p>เฮวฮ้อนเพียงสับฮีบ ปีนไฟโหงแบกเกิม ผนผนเท้าถึงบา บ่ฮู้กัเทศเพียง</p>	<p>กระทำกล เกมก้อง นองเครื่อง ถือง้าว ฟูมพลาย</p>	๒๐๒๗๔
◎	<p>เฟื่องเฟื่องฟ้าปะคือแกว่ง ธนูนองหยายก่อนเจือง ญนญนเบื่องเงินยาง ฟุงฟุงม้าอานลั่ว</p>	<p>ไกวลม ใจกล้า อวลออก ล่วงไป</p>	๒๐๒๗๕
◎	<p>ประดับบอกลเมี่ยนมवलหมู่ ไสวแพนช่อเหลือง ทุงเขี้ยวพุนพลหลวง พลายจำฮ้อนคนตัน</p>	<p>สามมะเขี้ยว หลายลั่น อ้ายคว่าง แต่จ่อม</p>	๒๐๒๗๖
◎	<p>ม่ายม่ายหน้างถ้าว สอมพลมवलหมู่เดียว ขอนขอนแก่นกระดิงทอง เบื่องบ่าวอ้อมใจกล้า</p>	<p>แองคอน ดอมพร้อม ทวนย่าง เกื่อนเพ็ง</p>	๒๐๒๗๗
เมื่อ	<p>ค่างค่างข้างอ้ายเกื่อน ทังคนเซ้งไซลื้อ ขุนยนต์พร้อมคอนชาย ลอนซีข้างตัวฮ้อย</p>	<p>แองผาย ญើยฮ้อย อ้ายไค้ ย่าวมัน</p>	๒๐๒๗๘
◎	<p>ไญไญม้าเค้าออก พลหลายนันคั่งตรู จงถึงฮู้โสสมงาม ยังฮุ่น้องคะนึ่งแท้</p>	<p>อวนทาง เดินแล้ งามม่วน เทียงมโน บ่นั้น</p>	๒๐๒๗๙
◎	<p>ฝ่อเห็น ดีแก่ เล็งเห็น</p> <p>ทะเล่นก้ามกรายท่ง สิริโยใส่สองดอย ไพรขวางล้อมหลายหลีม ฤดูเมื่อแล้งเดือนห้า</p>	<p>เงินยาง ฟุ่นเขอ ดูแจ้ง เหลือฝ่อ หมอกฝน</p>	๒๐๒๘๐

◎	ทุกหมู่ไม้ซ้องซ้อ คอนคอนลมเบิกบน อรทิมไม้เหมือยฮวาย บางจ้อบั้งจุมพร้อม	เนืองนาย ไควค้อม ฮำกั้ง ฟ่องบาน	๒๒๒๙๑
◎ ดีแก่	พระหลังซ้ายอยยอด นิมพลีเสียงเฮียบจาน โยทิกาเทียนดำดวง พยอมยอช้อยหอมเฮ้า	ยังผา จาวสร้อย ดวงกั้ง ฮ้วงฮวาย	๒๒๒๙๒
◎ จำปี	ดอกเหมือดเหมี้ยงเกากลืน ทั้งจำปามากหลาย ทองเหลืองฝังแดงเฮือง บานฮ้วงบั้งบานซ้อง	สุรกี เหลือก้าน ฮิมป่า แค่ผา	๒๒๒๙๓
◎ ฟังยีน	ทุกหมู่ไม้พ้อเฟื่อง ยุงแวงเฮฮ้อนเสียง สังคาเค้านั้นเสียง จับง่าซ้อซอนหลิน	เฟ็ดแพน เกาฟ้อน สุญค่า ส่งเสียง	๒๒๒๙๔
◎ แต่นั้น	ทุกที่เทียนเฮวฮอด อรควรบดป่าดาว สานสานน้ำไชยสินธุ์ หอทาบท้าวกางกั้ง	คุณอินทร์(?) แกมพรวัว แถวท่ง กำแพง	๒๒๒๙๕
◎ ลุงท่าน พอเมื่อ	กายเพศเพียงเป็นตั้ง ปูนแปลงประดับก่อสูง คิมหันต์ตั้งฤดูมา เดินพวกฟ่องพลอยหลิน	เมืองสวรรค สุ่มบ้อง ปีใหม่ ส่งสงวน	๒๒๒๙๖
◎ แต่นั้น	ภูไชยท้าวเฮวฮอด บาไทยยกย่างทวน กองแพงอ้ออามคาย เขาพี่น้องลงพร้อม	โงงทอง เถิงห้อง คิ้วก่อ ฮอดสถาน	๒๒๒๙๗

◎	เมื่อนั้น เฮาก็ ควรร้อย	อ้วผาดถ้อยตำนานยี่ การใดดีบ่กว่าเจือง ฮันพลข้ามกรายแดน เต้าตัวข้างคีนพร้อม	ยिनกระสัน จอมเจ้า เมืองมิ่ง สู่ลู่ ซอบดา	๒๒๑๙๙
◎	ดูที่ เฮาจัก ใครท่อน	อ้วกล่าวแล้วอวนจิ่ง บุญจุงเฮาส่วนเป็น ฝืนดาวตั้งสมคาม พัตตัวข้างชนพี	ฮับขาน ปางนี้ ยังยากเฮวแล้ว เกิบเกาได้เด	๒๒๑๙๙
◎	แกวหาก แม้งหนึ่ง	วอนโทษฮ้ายอุบาท เมามัวตายนอกนอง เดือนหย่อนคล้ายลับเมฆ บาเจืองนอนแนบนาง	เบ็งสะหวา ฤาฮี้ เมโฆ นงหน้า	๒๒๑๙๐
◎		กุกุโธฮ้องขานชั้น ไก่อญะตบปีกทำ	ฮุนเถื่อน ชั้นพร้อม ส่งเสียง	๒๒๑๙๑
◎		ทุกชอกห้วยไหลผ่าน แสงสุริย์เพียงฝ้ายดอย คนเที่ยวพันบาดราญ ข้างสนั่นเท่าทังญี่	เขาเขี้ยว ดงกว้าง ดาเครื่อง ย้ายยวง	๒๒๑๙๒
◎		เฟื่องเฟื่องย้ายทุงญาบ ทวนทวนกลองปู่พวง ฝูงพางพร้อมหัวแหลม ข้างใหญ่เค้าเขี้ยวแท้	ขวงทาง ลูกเข้า ไหลก่อน เมื่อเย็น	๒๒๑๙๓
◎	เซ็นเซ็น	ว่อนว่อนก้องกระดิงแกว่ง เสียงตาเวาอยู่อง จอมไทท้าวทรงเมือง น้ำส่วยหน้าแดงไล้	นันเนื่อง งอยไม้ มานอก สวดาย	๒๒๑๙๔

◎	เจ้าบอกให้เมี้ยนหมู่ โยธาหายดาบดาว ทวนทวนท้วงเกรี พระบาทผู้้นหน้า	ประดับดี ยั้งด้าง ฮั้นป่าว จากสถาน	๒๓๒๙๕
◎	ค้ำค้ำน้ำไหลส่อง ภูบาลบายโสรจสรง ธรรมย์ขึ้นเมื่อเทิง อ้วบแคลั่วคลาน้อง	สะพังคำ สีแลแล้ว สถานมาศ นั้งเฮียง	๒๓๒๙๖
◎ ตู่จ๊ก	สะพาดเนื้ออานอ่อน บาไทถนอมสั่งนาง ขวงพลายดั้นดงขวาง ลุลาภได้พลพร้อม	เอ็ดควง ในห้อง ข้ามเถื่อน หมิ่นเมือง	๒๓๒๙๗
◎	เลื่อนเลื่อนลั่นข้างใหญ่ ปะคือคำเอื้องเอื่อนา ศรีวิยสร้อยสามนาง พับจอดห้องกระสันแท้	ปุ่นไป นงแล้ คีนคอบ ท้าวทรวง	๒๓๒๙๘
◎ พระบาท	เมื่อนั้น ประกอบเนื้อเจียรจาก เพิงแพงจัดหมุ่นาง ชาดชาดข้างเฮียงโฮม เจ้าลุ่มฟ้าขึ้นชี้	เขียงขวัญ เมื่อหน้า ฮัดเครื่อง พานคำ	๒๓๒๙๙
◎ อกหากองยี่	เฟื่องเฟื่องแล้ข้างออก ลาวชำเทียวท่งทาง หังหังพร้อมพลหลวง เข้าป่าไม้ยืนหม่อม	คลาวัง เทียมไท้ หลายหมู่ หมิ่นหลิม	๒๓๓๐๐
◎ เจืองกั เป็นตั้ง	เหลียวผ่อเบื่องเหน้าอยู่ เจรจาเขาไซลือ สันเท่งอ้อมปางหลัง ว่อนว่อนถ้อยใจน้อย	เงินยาง ญើยช้อย เจียรจาก มินแลแล้ว หอดหิว	๒๓๓๐๑

◎	วันพรากบ้านไกลที่ ลิวลิวหนาวหวังกระสัน พอดีย้ายพลพลาย แพนช่อฝันเมื่อแฉู่	ชาชาย แสนชั้น เถิงเถื่อน โยชน์ไกล	๒๓๓๐๒
◎	เลื่อนเลื่อนน้ำตองตาด ไสวบดส้มชาง ผาอาขึ้นภูสูง ทางท่องเลี้ยวเถิงห้วย	ตีนผา พุ้นเยอ เชิงห้วย แสนง่อน ช่วมชั้น	๒๓๓๐๓
◎	ว่อนว่อนก้องอวนออก สุริโยยามลั่นลง วันเวียงคล้อยวาดา เค้าหมูช้ำงาแล้ว	เอนเสียง ลับไม้ แดดอ่อน ลวดนอน	๒๓๓๐๔
◎	เดือนเชื้อฟ้าใสส่อง อรชร(?) ชู่กาย ฟานโผฮ้อยในดง เล็มลูกไม้เดินต้น	ดารา พักพร้อม เดินต้น แอ่วดง	๒๓๓๐๕
◎	เฟื่องเฟื่องก้องพระพายเบิก บาเจืองจาจอตอาม เหมื่อยสวายเนื้อภูบาล คิดเมื่อ กลัวกลิ้งจ้อมทวยเสื่อ	จวงจาง ทั้งอั่ว พักเถื่อน สว่างกระสัน	๒๓๓๐๖
◎	สว่าสว่าพร้อมพลพวก สมสมเดินคาคพลาย แต่นั้น พลหลวงเบื่องเงินยาง ฝูงหมูช้ำกุส้าน	เดาดา เฮียงฮ้าน ย้ายก่อน แสงจวง	๒๓๓๐๗
◎	ว่อนว่อนท้วงกลองปาว พลายางอนปู่พวง เลนเลนแส้แพนเขี้ยว เค้าหมูช้ำงาเจืองยี่	ตีเดิน ไปเข้า ข้ามหลัง ตามหลัง	๒๓๓๐๘

◎	ดีท้อ	นกลหลังลั่นนันเดือน เที่ยวทางยั้งสูงจวน จันทร์ผายขึ้นภูสูง บู้ชู้ก็ล้ำข้า	สันภู เมื่อหน้า แจ่งส่อง อวนท้าว ท่องทาง	๒๓๐๙
◎	แต่นั้น	สะพาดข้างสารใหญ่ เนืองแพนจัดหมู่หาญ เหิงพันพร้อมเพิงผาย กรายกบกำดงหัว	กระดิงนัน หัวหน้า เฉยเกี่ยว หว่างกาย	๒๓๑๐
◎	ดีแก่	เลื่อนเลื่อนข้ามห้วยใหญ่ บงชางเขื่อนแค้ผา ลิตเลียงแจ้งจอมตอย พระบาทผู้ธรรม์เหง้า	เถิงกาย สุรย์เศร้า ดูฮาบ จอดนอน	๒๓๑๑
◎	ผ่อเห็น	ฮั้นฮั้นแก้ข้างอาบ สลอนเสียนตูปตอง จันทเรศแจ้งเจือจิม อรชรลมล่วงเทิง	ในวัง ตาลล้วน จอมทอง ปลายไม้	๒๓๑๒
◎		สมสมเหลื่อมเดือนดาว พระบาทถ้อยใจแจ้ง	ใสส่อง จอดเพล	๒๓๑๓
◎		กาท้องเนื้อท้าวสูง กาสาเคียนส่วยมือ บุญโสมเจ้าก็อเมือง คิดคอบผู้งหน้า	ทวยเสวย เช็ดผ้า นิทเน่ง ที่สถาน	๒๓๑๔
◎		ขามแคงคล้อยเถิงสูง ฮวานฮวานวันส่องแสง สมสมซ้าเกรี ทุกแห่งพันพลพร้อม	ราตรี ใสซั้น ฮั้นปาว พร่างาย	๒๓๑๕

◎	<p>คำวคำวเนื้อลูกเล็ก ราชามาออกมา สมสมข้างขุนแปง เจ้าลุ่มฟ้าทรงข้าง</p>	<p>ผืนแดง เกยกว้าง ปองราช ย่างไป</p>	๒๓๓๑๖
◎	<p>ชาดชาดน้ำเสียงเสพ ไสวแพนช่อยุง ฟิงยินชะนีฮ้องสมหู ผุ่งนั้นใจบาปฮ้าย</p>	<p>ดนตรี ยวงย้าย หาคู่ เฮียนฮู้ หลีกกรรม</p>	๒๓๓๑๗
◎	<p>สองจากห้องไปแม่น โจรก็พาทีนำที่บา กางกงเอื้องแยงยิง เฮวฮีบฮ้อนฟิงฮ้าย</p>	<p>คัตรู ไทท้าว สะฮาบ เฟื่องหาย</p>	๒๓๓๑๘
◎	<p>นักบาปฮ้ายนางเกิด บายพระขรรค์ไชย (ศรี) เลยลวด เสียผัวแก้วมรณา อินทรโผดผู้นั่งหน้า</p>	<p>เป็นสัตว์ ขึ้นโจร จำข้า นิราศ ค่อยคืน</p>	๒๓๓๑๙
◎	<p>ทุกชาติซ้ำเลยเกิด หลุทัยใจบังาม พิพากษ์ท้าวจาร์จา มั่นนี้ นักบาปฮ้ายแข็งเข้ม</p>	<p>เป็นชะนี สมเล้ม ดอมคว่าง บ่วาง</p>	๒๓๓๒๐
◎	<p>ฝูงฟ่างชั้นพระบาท บุญขวางจัดล่วงคราว หลิงเห็น ไสวไม้จวงจันทน์ ทองเทศเพียงนงหน้า</p>	<p>บาไท เมื่อหน้า ซ้องช่อ ฟ่างพยอม</p>	๒๓๓๒๑
◎	<p>ฮังฮ่วนตัวดวงจ่อ งานเจือจรมีมคอย ดำตวนตัวดูหลาย คืดเมื่อ ยังอยู่ช้อนชมชู้</p>	<p>จุมงาม แดงล้วน เหลือหลาก กล่อมเกลียว</p>	๒๓๓๒๒

๑	ดีแก่	สะพากไม้เตียรดาษ เตโชเทียวท่องลม	จอมผา ในฟ้า	
	เมื่อนั้น	โยธาท้าวทวนพล ไต่หมุ่มม้าท้าวหิ่ง	พลอยฮีบ หุ่บบัง	๒๑๓๒๓
๑	เขากี้	ถิมถิบขึ้นภูแก่ หนีตายสังบันาน	ขับน้ำ นงฟ้าว	
		พางคำได้กฤษโร มามอบท้าวธรรม์ตัน	ข้างถ้าว ที่เดียว	๒๑๓๒๔
๑		ชะเพือกเบื่องเขาขึ้น ชวนเจืองเขียวชูวัน	ชมคดี แวนเข้า	
	เล็งเห็น	อินทรีพร้อมโคจร ค้ายป่าเป่าปลิวเปลื้อง	เจียรเถื่อน หล่นเหลืออง	๒๑๓๒๕
๑	บาก็	ละเลือนไม้ซ้องช่อ ยวงพลายเถิงทำยอง	ชมดวง ยางค้ำ	
		ลุงอาวพร้อมพลหลวง เถิงที่ถ้ำผาหลอด	หลายหมู่ ถัดแกว	๒๑๓๒๖
๑		พู่พู่ขึ้นภู่งอน หลายแถวไทต่างเมือง	สันภู โสมเต้า	
	แต่นั้น	คลับคลาเท้าเถิงแดน ทุกท่วยฮู้หม่มท้าว	ภูท่อม ขึ้นชม	๒๑๓๒๗
๑	แม่งหนึ่ง	สุรย์ต่ำคล้อยลงลุ่ม สมสมปลงเครื่องเครา	ลับเมือง ทันกว้าง	
	ที่นั้น	พางแปงไว้หลายหลัง เจ้าจอดข้างลงล้าง	ฮิมท่า โสรจสี	๒๑๓๒๘
๑	เขากี้	สว่าสว่าซำภูท่อม หอมทรพีมากมวล	เถิงหลาน ทังเหล่า	
		กวางฟานพร้อมหลายหาม ปูนแต่งเข้าพาพร้อม	ของฝาก หมิ่นหาม	๒๑๓๒๙

<p>◎ เขาก็</p>	<p>ให้ปู่พันพวงบอก ขอคำควรสู่เจือง ภูมิตำนานเขา ข้าขาบท้าวทูลไหว้</p>	<p>บาศรี จอมไ้ เขม่วน คู่คน</p>	<p>๒๓๓๓๐</p>
<p>◎ เมื่อนั้น</p>	<p>ปางสืบข้อโดยด่วน ผลควรมาสอดตุ ภูมิฮู้โดยเดิม ลุงซิมเจ้าตัวสร้อย</p>	<p>ทักหลาน ฝูงช้อย ดีฤ คติพากย์ ใช้สืบ ทวนทัน</p>	<p>๒๓๓๓๑</p>
<p>◎ ตูก็ หลานจ๊ก</p>	<p>ม้างเผ่าท้าวพลอยพราก เฮวพลายไปผาบปะกัน ฝูงปางตันประนมมือ เขาก็กลัวเจ้าลุ่มฟ้า</p>	<p>เงินยาง กอยข่า ทูลฮี้ หนีฟ้า ฟังตาย</p>	<p>๒๓๓๓๒</p>
<p>◎ บู้</p>	<p>ทุกที่เทียนคำบา โตนพลายพลอยพายคีน แกวทองเจ้าของฮัง ก็หมูล้อมฝูงหง่า</p>	<p>หุนบัง คางฮ้อน มาฮีบ ลูกแมน</p>	<p>๒๓๓๓๓</p>
<p>◎ เขาก็ ฤจ๊ก</p>	<p>สะพาดพร้อมท้าวแดด หนีตายปละไปแปน แปรปุนถ้ำชนพลาย เหยี่ยวท้อทุกที่ฝ้าย</p>	<p>กวานแก ดูฮ้าย กวนถาด ไถ้นั้น หนีฟ้า ฟังตาย</p>	<p>๒๓๓๓๔</p>
<p>◎ เมื่อนั้น เฮาจ๊ก เขาก็</p>	<p>พระบาทท้าวทวนฮีบ เขี้ยวพลพลอยตั้งฤ นับดูด้วยกระบวนทาง ผิจักตั้งแต่งใช้</p>	<p>ฮับปาง ไกลใกล้ นั้นบ่ ทูลราช คราวนี้ สอดปะกัน</p>	<p>๒๓๓๓๕</p>
<p>◎ เขาก็ เมื่อนั้น</p>	<p>ยามพุกได้เทยาด มวลพลชั้นต่อตี โสมคราญตันทุกลง เขานั้นมีหมูล้อม</p>	<p>เขียงบาน นี้แล้ว ดาต้อน ถามถี้ คนแก้ว ตั้งไต</p>	<p>๒๓๓๓๖</p>

◎ คนยัง อันจัก	ทุกที่เข้าภู่ม ในเขียงบานตั้งพัน ตาดูต้อยทั้งคน นับแต่ฝูงสอดต่าง	ทูลเจือง ตัวช้าง มีมาก ดาได้ ตั้งแสน	๒๓๓๓๗
◎ แต่่นั้น แจนแจน	ทุกปากเข้าท้าวสูง เสียงลูงอวากล่าวแข็ง สนสนย้ายพานสลา เสียนลุ่มไว้หลายถ้าน	เจืองหาญ ขันตอง เฮียงฮอบ สู่ฟาง	๒๓๓๓๘
◎ แต่่นั้น	ข้านอบนั้วนบบาท หลังเดินขวางคั่งคน ปูนดาตั้งไหแคะ ทุกที่เทียนกำซ้อง	บานุญ เต็มห้อง เฮียงราช ซูไห	๒๓๓๓๙
◎ มันก็ เมื่อนั้น	แล้วทอดถ้อยถึงอ่อน ไซคำควรกล่าวเจือง ภูธรท้าวแหนถึง พ่อยู่ฟ้าคุณคุ่ม	แองคอน ใจกล้า ด้าใหญ่ อย่าไล ลูกเนอ	๒๓๓๔๐
◎ ตูจัก ขอให้ ผิดว่า	ป่าหอกกล้าวันพรั่ง สมคามไชยช้อยแสง ทำเปื่องม้างพลแมน ลูกแต่งไว้ปางข้าง	ชิงเมือง สุ่มได้ นางกว่า บอกบน	๒๓๓๔๑
◎ ตู่จัก ผิดว่า	ฝูงเผ่าเชื้อชั้นชาติ ดุนพลายชนสังแสง วังเอาได้นางาม คนพองบ้านชายพูน	แนวนาม มากิน สุ่มปุ่น กลางหมู่ ช้อยชู แต่เนอ	๒๓๓๔๒
◎	สะพู่หน้าท้าวสูง ปูนกันกินชู้คน ประมาณเมี้ยนฝูงฟาง จักพรากเจ้าเมื่อบ้าน	วางปาน ฝูงเหง้า แล้วสั่ง แต่งพล ก่อนแล้ว	๒๓๓๔๓

<p>◎</p>	<p>อึ้งอึ้งหน้าท้าวสูง กองมณีสมใส่แหวน (แพรงามล้วนหลายสี ประดับแต่งแล้วดาต้อน</p>	<p>คิดคาม ประดับแก้ว เอี้ยวต ตีมพาง)</p>	<p>๒๓๓๔</p>
<p>◎ พงกั</p>	<p>กายเกทผ้าผืนขนาด เงินยวงสองหมื่นปลาย ปูนความย่องบาไท ไต้ลุ่มฟ้าฤาเจ้า</p>	<p>มะฮามจาม ปงให้ ท้าวสูง จึงเห็น</p>	<p>๒๓๓๕</p>
<p>◎ เขากั ชื่อว่า</p>	<p>ญาบญาบช้านบั้ง ขานคำโดยยี่เจือง ชูเขยชั้นเขียงบาน ผัดผาบเข้าเทได้</p>	<p>ทูลหลาน ใจกล้า ก้อนยี่ ดั่งผืน</p>	<p>๒๓๓๖</p>
<p>◎ เสียงนั เมื่อนั</p>	<p>หมักหม่อมหน้าท้าวสูง ในดอยสูงเล็กมवल ผุงครว้ย้ายพาแลง เจ้าแผ่นล้านกินแล้ว</p>	<p>เดินครว้ เมื่อบาน เสียนพาง ลวดนอน</p>	<p>๒๓๓๗</p>
<p>◎ ผ่อดู ฟังยิน</p>	<p>ฟ้าสว่างแจ่งเตียรดาษ สองสองดาวเหือดวง เปิดป่องฮ้องเทิงกู เค้าอันฮ้องปลายเฮี้ย</p>	<p>สุรยัโพยม พุ่นเยอ เดือนค้าย ว่อนว่อน ส่งเสียง</p>	<p>๒๓๓๘</p>
<p>◎ เมื่อนั ดีแก่</p>	<p>สว่าสว่าก้องกอละวิก ชะนีนางโหยสูงผัว นรินทรไ้ทั้งโสม เหมือนหยาดข้อยเฮียวเฮี้ย</p>	<p>วอนดง คือคล้อย แล้วตื่น ฮู้จวน</p>	<p>๒๓๓๙</p>
<p>◎</p>	<p>ฮีนฮีนข้าเขาแต่ง ผลควรลุกอบสี เสียงนัเบื้องชาวดอย ประดับดาบง้าวแกมเสื่อ</p>	<p>เดินกัน สรงเนื้อ อวนออก สำลี</p>	<p>๒๓๔๐</p>

◎
ไฮไฮ
เมื่อนั้น	ทุกชอกเท้าเต็มท่ง
นั้นเกวี่นรมย์
สามมะเฮียวเบื่องเงินยาง
ถือพวกพ้องเซียงล้าน	นาขวาง
กวนก้อง
ย้ายเครื่อง
บ่าวลุง	๒๓๕๑
◎	หนักเนื่องพันพวงสวาย
ปุ่นเสียงสูงใส่สะหวา
ไหลหลามแล่ลงภู
เมี้ยนหมู่ข้างหลานล้าน	ขดตาม
หุ่มอ้าง
คับคั่ง
เฮื่องา	๒๓๕๒
◎	ญั่งญั่งม้าแล่ก่อน
ผาอาแพนช่อเหลื่อง
สนสนเบื่องเซียงเครือ
ฝูงสำน่องญើยช้อย	แกมพล
หลายถ้อง
จ้อมม้วน
ไซ่ลือ	๒๓๕๓
◎	ทะเล่วนพันอ้ายผ่อง
กือหาญเขาเกื่อนเพ็ง
พายพายพันขุนยนต์
พลหมู่กล้าเมื่อช้อย	แองผาย
นงหน้า
อ้ายไค้
ข่มแข็ง	๒๓๕๔
◎	ไญ่ไญ่พันอ้ายคว่าง
มवलแพนแดงดาดดิน
คอนชายขึ้นคูนเมือง
ทั้งจำช้อนคนกล้า	หาญพาย
เหลือลั่น
ตามพ่อ
แต่จ่อม	๒๓๕๕
◎	แวนผ่อพันท้าวอ่อน
หอมพลเมื่อปีกขวา
ฮวานฮวานเหลือ่มสุรยี่ไส
ผู้ที่เหง่างายแล้ว	แองคอน
ขนั้นเจ้า
เฮื่องราช
เลิกสลา	๒๓๕๖
◎	พระบาทขึ้นข้างถ้าว
พลหลวงไหลสู่ทาง
ปางดำเท้าทั้งนาย
ข้างใหญ่ตั้งสามฮ้อย	พานคำ
ทันกว้าง
ลาเล็ก
ฮีบเฮียง	๒๓๕๗

<p>๑ แต่นั้น เขาก็ บัดนี้เจืองก็</p>	<p>แกวเขือกท้วงเต็นตั้น ดาตีแข็งเขื่อนเวียง นองพลเต้าเถิงนา เฮาอย่าข้าญให้</p>	<p>ตีกลอง ระวังถ้ำ นับหมื่น เพื่อนหลอน</p>	<p>๒๓๕๘</p>
<p>๑ ผิดว่า</p>	<p>ฮั้นฮั้นหังซ้างใหญ่ กองกันตายไฮ้เดียว ผนผนย้ายหัวแหลม เสียนหมู่ซ้างตัวกล้า</p>	<p>ดาพล ลางแล้ว ไหลออก คาดประโคม</p>	<p>๒๓๕๙</p>
<p>๑ ทวนทวน เมื่อนั้น</p>	<p>ทุกชอกเท้าเต็มท่ง ตีกลองไชยรินทร์มย์ ฝูงฟางพร้อมสามมะเฮียว เสียงสนั่นต่องดินฟ้า</p>	<p>นาขวาง ดั่งก้อง ฮุมผ้า เฟื่องเฟือน</p>	<p>๒๓๖๐</p>
<p>๑ </p>	<p>สว่าสว่าเบื่องอ้ายคว่าง เลินเลินแพนหอกแหลม หาญพายต่องเต็งชน เทียนสั่งเหง้าหมู่พร้อม</p>	<p>ไสทาน ไหลเข้า ชนะฮาบ พาบชน</p>	<p>๒๓๖๑</p>
<p>๑ ดูนี้</p>	<p>ตำเติบต่องเต็งพาบ สนสนแกวเจ็ดหนี วังเอาได้แกวเผิง ข้าท่านเจ้าทองล้าน</p>	<p>แมนเฮือน ซู้ด้น ท้าวแดด ลูกจอม แท้แล้ว</p>	<p>๒๓๖๒</p>
<p>๑ ขุนญี่ย</p>	<p>เสียงแผดฮ้องฮูบฮาบ ฮ่อมพลแพนออกทาน ตีชนซ้างพลายงาม อ้ายคว่างผู้ใจกล้า</p>	<p>สมคาม ทันหน้า แกวเขือก เกี้ยวทาน</p>	<p>๒๓๖๓</p>
<p>๑ ฮุ่มชนเอา ดูนี้</p>	<p>ญี่อกญี่อกเบื่องแกวพาย แมนหมาลายตุ้มตาย คนตีเบื่องเซียงเครือ ต่านโอดอังกิ่งง้าว</p>	<p>พังหนี กะซังซ้าง ง่อม่วน แท้แล้ว ส่งเสียง</p>	<p>๒๓๖๔</p>

๑	แต่นั้น สมสม	ทะล่วนเป็องแกวเฮือก ชาวเชียงบานเก็บกาง ถินถินเป็องแองคอน เถ่าจ่าซ้อนไสซ้าง	พลัดคีน กันเข้า คนขนาด ช้อยหลาน	๒๓๖๕
๑	หาญพาย อ้ายคว่าง	ขอฟาดไล่ตีหมวก พินหลาวทองผ่ากวน แกวเกาฮ้องเฮืองเสียง ซิ่นซ้างตัวกล้า	แกวเผลียง กุมฮั้น สว่าสว่า ซ้นทาน	๒๓๖๖
๑	แต่นั้น	ไพร่พรากฟิงหนีพ่าย ป้อลื้อซัดขาดตน วางเมืองซ้นเชียงบาน แกวเฮือกฮ้องโตนซ้าง	พลัดเวียง เต็งค่าง ปละเปล่า แล่นหนี	๒๓๖๗
๑		ฝูงเผ่าท้าวแมนมาก ปิ่นเวียงวางวิงหนี แกวตายลัมเท็งคู ไพร่พองล่าวลาวฮื้อ	เหลือหลาย ทังฟ้า คุดเขื่อน ยาดของ	๒๓๖๘
๑	แต่นั้น ญเท	เลื่อนเลื่อนย้ายพลใหญ่ เอาเงินทองเครื่องแกว เสียงนินเป็องพางคำ ฝูงบ่าวน้อยคนไ้	เมื่อเวียง กวนได้ ยินซ้น ฮีบขวาง	๒๓๖๙
๑	สมสม เมื่อนั้น	ฮีนฮีนตั้งเต็มท่ง ปงแพนหางทอกหยาย เฮ็งโญฮ้ายพานคำ เจียรจากห้องโสงกว้าง	เชียงบาน ยังด้าง ยกย่าง ลวดงาย	๒๓๗๐
๑		ต่างต่างแก้ซ้างอาบ หยายพลประดับอยู่เป็น โจงโจงซ้องกลองเกา เสียงสนั่นเท่าทังค้าย	มาโฮง ชวช้าย คับแผ่น มีนั้น	๒๓๗๑

<p>๑ แต่นั้น ตุ๊ก</p>	<p>แหวแล่นต้นหนีฮอด ประนมเหนือหัวกล่าวคำ ฝืนมือม้างสมคาม ฝูงเผ่าน้องจมพร้อม</p>	<p>ทั้งคืน แควนผีเย็น กวนแก่ มากหลาย</p>	<p>๒๓๓๗๒</p>
<p>๑ ตุตัง</p>	<p>เปื่องแง้ซ้ายแหวเอือก พลเขาลายพาบกวน แวนแข็งล้นตีนมือ เสียวพวกพ้องทั้งข้าง</p>	<p>ฮุ่มแทง กอยม้าง ทุกหมู่ ท่านเท</p>	<p>๒๓๓๗๓</p>
<p>๑ ตุ๊ก</p>	<p>ลุเข้าได้ยามเมื่อ สนเฮเลยวังเวียง ดูหลายล้นเหลือดิน นับแต่ข้างตัวกล้า</p>	<p>กลองงาย นั้นแล้ว ทั้งฟ้า เดียรดาช เหวพุ่น หมื่นปลาย</p>	<p>๒๓๓๗๔</p>
<p>๑ นายจวง</p>	<p>นางกว่าให้พาดซ้อง ทั้งนายจันล่ำเมือง นงไวผู้ต่างตน ทุกที่ล้วนฝูงหง่า</p>	<p>กลองใหญ่ สะบัดไชย เมื่อถ้วน ฟ้าเลื่อน ฮอดโไฮง</p>	<p>๒๓๓๗๕</p>
<p>๑ ผัดว่า บ่ฮ้าง เมื่อนั้น</p>	<p>พลเพื่อนล้นเหลือมาก ลงพลมาฮอดเฮา ญูเขาให้มาชู ฟ้าเลื่อนต้านคำกล้า</p>	<p>ทุกประการ วันหน้า ชิงยาด เฮาแล้ว กล่าวแข็ง</p>	<p>๒๓๓๗๖</p>
<p>๑</p>	<p>ให้แผ่นผ้าผืนขนาด มवलคำมาอีกเงิน เทปันถ้วนทั้งญูย ฝูงเผ่าน้องคนกล้า</p>	<p>หยายยัง แกมแก้ว สร้อยมาศ กล่าวตาย</p>	<p>๒๓๓๗๗</p>
<p>๑ นางก็ บัดนี้</p>	<p>ทุกปากตั้งไหอาชญ์ บายปานฟายบอกเถิง เจืองจงให้ตูพลอย จักผาบแผ้วเทฮื้อ</p>	<p>อาโไฮง ผัวแก้ว พร้อมกล่าว ฮาบเอา</p>	<p>๒๓๓๗๘</p>

- ๐ ตูจ๊ก
ขอให้
นางนาฏแก้วแวนว่า
มวลพลแก้วเกื้อนแสง
คุณเอาได้พานคำ
จักใครขึ้นเมื่อฟ้า ๒๓๓๗๙
- ๐
ผัดว่า
เจ้าอยู่ด้าวแดนเทศ
วอนเหนือหัวเพื่อนตู
สิ่งทงย้อมมันแหลว
ได้ต่อข้างเจืองท้าว ๒๓๓๘๐
- ๐ เมื่อนั้น
นางมุนพร้อมฝูงสาว
เจ้าอุ้แก้วเป็นน้อง
นางเกิด
กล่าวขอ ๒๓๓๘๑
- ๐ ชื่อจ๊ก
ฤาว่า
พลเพื่อนพุ้นเลยลวง
ยอดดาวผัดผ้าเขา
ภูธรท้าวถือเมือง
ยังเล่าละคราบไว้ ๒๓๓๘๒
- ๐ เสาहीं
สู้ว่า
เป็นดั่งแมงเม่าน้อย
แปวสนลูกกลบปลิว
บาไทท้าวเข้มแข็ง
พลมากดั่งใบไม้ ๒๓๓๘๓
- ๐ เสาहीं
บัดนี้
เพิงที่
เป็นดั่งดวงหิ่งห้อย
เขิญเก็งญาค้อยฟัง
แถมคุณให้เจืองสุน
ขอเหนี่ยวเจ้าตัวสร้อย ๒๓๓๘๔
- ๐ เมื่อนั้น
สั่งมา
นางกว่าให้ค้อยค้อย
ผัวตายตั้งไสนา
ยอมมือให้ชอวาน
ยินบ่หย่านชนช้าง ๒๓๓๘๕
- ทุกประการ
สุ่มปุ่น
คุดหมู่
เพื่อนผัว
หลังดู แต่ถ้อน
ชนช้าง
ฮำปาก
ลูกจอม
นางเกิด
กล่าวขอ
สาก
คืนได้
ท้าวกว่า
เมื่อฟ้า เพื่อนพรหม
บินผ้า กองไฟ
ไปไหม้
พันขนาด
มีดมีว
ฤาท่อน เทียมแสงได้นั้น
คำช้อย
พร้อมเพื่อน
ยอมท้าวที่เข็ง ชอบดาบ
คิดเคียด กำมือ
เขียงล้าน
สินส่วย สันนี้
ท้อโย

◎	แห่งว่า	สามปวยสร้างเมืองใหญ่ คำตายไฟหลักหนี	ปะกันหลวง ฤๅได้	
	อันนี้	เจ้าอย่าฮ้อนสมโคก	กำเตา พี่ถ้อน	
	นางก็	ปูนคำควรค้อยโลม	ทิ้งให้	๒๓๓๖
◎		ภูมิเขียนเมื่อสวรรคต์	เสียดราบ	
	ฤๅจัก	อดอยู่ได้ตู้พ้อง	เพื่อนซัง	๒๓๓๗
◎	พิจัก	เมื่ออาบน้ำใจใคร่ วางเขื่อนหลังเปล่าเสีย เป็นคนล้ำสงสาร มัดแมงสร้างพอแล้ว	เมืองแมน พุ่นแล้ว ฮามฮ้าง ในโลก เล่าเสีย	๒๓๓๘
◎	กลางเทื่อ	ความโคกนี้ทุกท่าน เป็นผิวเมียเล่าไกล ความตายเพียงมีใจ ธรรมกล่าวไว้แวนอ้าง	หญิงชาย กอยฮ้าง ละนิกสอด จื่อจำ	๒๓๓๙
◎	เมื่อนั้น	เจ้าทอดถ้อยสอนสั่ง ล่ำล่ำมือลูบทรง	ทุกนาง หิวให้	
	อยู่เขอ	เจียมปรางสร้อยสายใจ บ่ฮ้างได้คั้นพร้อม	แก้วกู่ กูเฮย พรั่กัน แท้แล้ว	๒๓๔๐
◎	อยู่เขอ	สะพู่หน้านางเกิด ทั้งนางขวัญเผ่าแนว	นางลาว นามน้ำ	
	อยู่เขอ	ศรีพราวเนื่อนางเวียน ฝูงหมุ่น้องงหน้า	นางเกิด กูเฮย ชุ่นาง	๒๓๔๑
◎		กำเนิดนี้เฮาเกิด	สถานเดียว	
	พลอยจัก	วางตนตายพรากเขื่อน	ฮามห้อง	
	ค้อยอยู่ดีเขอ	โสภาสร้อยสายใจ แมงจักต้องต่อฮ้าง	คำบ่า กูเฮย ชนส่วย ส่งคืน	๒๓๔๒

◎ ชอบเมื่อ สุเญาะ อยู่เยอ	กุหากเมี้ยนมรณาศ ฝืนกันเมื่อตุมวาง ผลควรท้าวหุ่มบัง เฮวฮีบอวนห่มูซ้าง	กลางพล เพื่อนพุน เพ็งแมน เมืองล้าน น้องพี่ กูเอย หนีพร้อม พร้ากัน	๒๓๓๓
◎ เมื่อนั้น เทื่อนี้ บ่ห่อน	เจ้าทอดถ้อยสอนสั่ง สองคราญสลบหลุดแด เวราฮ้ายเวรัง ได้อู่ล้ำเมืองกว้าง	เสียงวอน ดาขว้า เวียนคอบ เพื่อนพล แลช้าม	๒๓๓๔
◎ เสียงนั้น เจียมแต่ ฤจัก	เจ้าอู่แก้วเลยทอด ในโธงหลวงชู้คน ทำคนสร้างสอนสาว เป็นกำพร้าวางไว้	เทศน หิวให้ ลิบสี่ แกเผ	๒๓๓๕
◎ เทื่อนี้ เพราะเพื่อ	ทุกที่ฮ้องเฮฮ้ำ เบือใจเจ็บเวทนา หกปีเจ็ดปีหากเป็นปี เจ้าตัวสร้อยเมื่อฟ้า	คำทุกข์ นงฮ้อย ฤดูเฮา แลนอ (?) จากตุ	๒๓๓๖
◎ แต่นั้น ดีแก่	สุดฮ้องให้แล้วเล่า ชลธาไหลหลังลง สมสมเทียนทั้งเมือง สุรย์ส่องขึ้นควงฟ้า	ลิมโสม พุ่มหน้า มवलต้น ฮุ่งจวน	๒๓๓๗
◎	ฮีนฮีนพร้อมพลพวก มवलควายงามแต่งแกง เทไปถ้วนพันตัว ล้วนล่าอ้างฝูงเหง้า	ทำคร้ว แกมล้ำ จุงแจก แต่งตอม	๒๓๓๘
◎ เมื่อนั้น เฮาจัก ชื่อว่า	เจ้าเฮียกถ้อยกอยกล่าว หอมกันไสส่งแสง ฝูงผีฟ้าลงมา จักค้อยป่าหอกถึ้ม	โยธา ฮุ่มซ้า พร้อมฮุ่ง กิติ สุยลัม ล่วงแทง	๒๓๓๙

◎	พุงพุงพร้อมฟ้าเลื่อน ตั้งมือไวกอล่าวแข็ง นายจันพร้อมนายจวง ฝูงสำน่องหงหน้า	ยวงเสียง ชั้นต่อง ใจเค็ง หมุ่มแมน	๒๔๐๐
◎ ชื่อว่า หลังเห็น	ใจเบ่งเข้มขมเคียด ถนาคุนเขา ห่อนกลัว ปือสือล้วนพลาขาม เฟื่องเฟื่องต่างดาลัย	กำมือ ชนช้าง ยังอยู่ ลวงมา	๒๔๐๑
◎ บสู๋ เมื่อนั้น	ก็หมิ่นท้าวแมนมาก ผาอบดข้อเหลือง ผลควรแก้วเก็งญา เมี้ยนเครื่องหย่องเมื่อฟ้า	มवलพล หลายถ้อง นางกว่า สู่ผิว	๒๔๐๒
◎ นางก็	สะพาดนิ้วสวยสอด แยงบัวปักปิ่นแหวน ลีลาขึ้นสิงห์ทอง พลมากเค้าหลังหน้า	สมมติ ประดับเกล้า ทวนย่าง ชูภาย	๒๔๐๓
◎ เถิงที่ เมื่อนั้น	ทันหว่างกว้างฝั่งฝุ่น พลาขพลประดับแต่งดี นรินทร์ผู้ผลควร เดินพวกฟ่องอย่าช้า	มามวล (?) ดาถ้ำ ท้าวสูง ชอบยาม	๒๔๐๔
◎ ดีแก่	พุงพุงห้ำง้างใหญ่ ผานผานสุรย์ส่องดอย ผนผนข้างชาวปาง ม้ามากฮั้นสนแล้ว	ดาพล दनขึ้น อ้ายพาด ก่อนพล	๒๔๐๕
◎	ชาดชาดข้างท้าวหนุ่ม มवलพลพลาขก่อนเจือง ทุงเขี้ยวกำกลางนา คิ่งคิ่งตั้งเสียงฟ้า	สามมะเฮี้ยว ใจกล้า ลาเล็ก ลวงลม	๒๔๐๖

◎
สมสม	สะเพิกพุ่นอ้ายคว่าง
ชวานาคองกล่าวแข็ง
ทุกที่พร้อมกลางนา
บู้ชู้กั่ล่าง้าว	หาญพาย
ขันต่อง
เมืองหอก
คมกล้า กล่อมฆาง	๒๔๐๗
◎
เมื่อนั้น	ทุกชอกตั้งลั่นท่ง
ธรรม์ย้ายยก่างทวน
เฮียงพลายชั้นเขาเมิน
บู้ชู้กั่ล่าด้าง	นาเพียง
เถิงช้าง
เมือง่อน
ดาลัน ล่วงตาม	๒๔๐๘
◎
ผ่อดู
เมื่อนั้น	ล้าท่อนท้าวเมืองใหญ่
เฮ็งโญกอยกล่าวถาม
ฝูงพางกั่มวันทา
นบนอบเจ้าตีวสร้อย	กายปะกัน พุ่นเยอ
แหนถ้อย
ทูลบาท
เฮวฮู้ ฮ้างเมือง	๒๔๐๙
◎
ทันที	สะพาดพร้อมพรว้ากาบ
มโนสมเฮืองเฮือคำ
ผานผานเหลื่อมดวงปรางค์
เสาสไ้ไม้หินล้อม	แกมตาล
ดีไ้
ผาสาท
เลือกแปง	๒๔๑๐
◎
ทีนั้น	เพิงแต่งตั้งแวนอาชญ์
แองกาหลานกว่าเมือง
ยังในนั้นกายกระบวน
เวียงใหญ่กว้างหลายชั้น	คำวัง แท้แล้ว
เมื่อสร้าง
เบื่องท่ง
ชู้บูนสม	๒๔๑๑
◎
เฮียกชื่อ
เขากี่	เขียงก่งไว้แกวก่อง
ชมใจจงต่อทาน
พลายสารห้องมรโค
ม้ามากเค้าเขาแล่น	ถือพล
ธรรม์เหง้า
ดูอาชญ์
ระวังเวียง	๒๔๑๒
◎
เฮียกว่า	ภูวนาถให้ห้องท่าน
เฮียงสมแสนส่วยทอง
กายเหนือนั้นผาวัง
ฟ้าเลื่อนผู้เป็นเหง้า	หุนบัง
ทังผ้า
เวียงอาด
อยู่แข็ง หั้นแล้ว	๒๔๑๓

◎ ทันที เอี้ยกซื่อ	ไฉ่ไฉ่เหลื่อมทุงแกว่ง เขียงคานแฝงฝ้ายดอย นายจวงผู้ตางคิง มันก็ผิดผาบข้าง	ไกวใบ แดนข้าง นางกว่า จริงแล้ว ชนฮื้อ ฮาบเฮา	๒๔๑๔
◎ ทันที ทันที	ต้ายอาดอ้อมเขาวา แกวกองเนานั่งปอง พนักพุนเมืองพาน ชีวตม์เฝ้าแฝงด้าน	เขียงฮัง เป็นเจ้า ภายนอก ฝ้ายแมน	๒๔๑๕
◎ บู้	เบื่องขอกชั้นเขียงเทศ นายจันกินเกิบแดน ยังโนนั้นเขียงทอง ก็ล่าข้างพลพร้อม	สรวงทอง ทายู้ ล้านท่ง (?) พรั๋หลาย	๒๔๑๖
◎ ทีนั้น เมื่อนั้น	เมืองท่านผู้ก่งท้าว พงศาสายสืบเดียว ภูธรท้าวเฮ็งโย ตนท่านเจ้าตัวสร้อย	ธรรมแห่ง กวานแก เดิมเก่า ถามปู่ เนาแท้ ที่ใด	๒๔๑๗
◎ ทันที คนหาญ เขาก็ นับแต่	ชะพู้พื้นเมืองใหญ่ ยังในเมืองสี่แสน ชั้นแข่งกล้าชนพลาย ข้างเลือกล้วนดีได้	กายปะกัน แลท่าน เส็งไว้ ภูวนาด ดั่งแสน	๒๔๑๘
◎ คือมี	เวียงอาชญ์อ้อมพอยชน ในเมืองสวรรคสังอินทร์ หอขวัญตั้งเวียงไป คูใหญ่กว้างสามชั้น	ขาวไกล เอาอ้าง เขียงฮอบ ขั้วบุสม	๒๔๑๙
◎ เขาว่า	ประกอบแก้วแสนสิ่ง สมภารเพ็งตั้งใจ นักสนมล้อมเมียบแกว ญี่เจ้าตัวข้าง	แสนญี่ย จงอ้าง แก้หมื่น ดาได้ ตั้งฝัน	๒๔๒๐

◎ ไฮไฮ แต่นั้น	ฮีนฮีนข้าท้าวสูง นั้ณเกรี่นรมย์ เฮ็งโถยย้ายพานคำ คิ่งคิ่งตั้งพลล้าน	เจืองหาญ ตั้งก้อง ยกย่าง ล้วงตาม	๒๓๔๒๑
◎ บางาม ชื่อว่า จักค่อย	เถิงต่างท้าวทานปั่ว ผันฮางเข็งแกวงดาว แกวยอฟ้าทั้งปวง หย่อนหอกถิ่มถลุสม	ปรางทอง นีแล้ว คิ่งฟ้อน เป็นเขื่อน กิติ ล้วงแทง	๒๓๔๒๒
◎ ฟังยินเสียงกลอง เมื่อนั้น	เลื่อนเลื่อนย้ายข้างลวง กายเมืองปะกันตั้งดิน เก็งญาผู้ผลควร ชมชื่นชื่นเมื่อฟ้า	เถิงนา ดาพิน นางกว่า สู่ผิว	๒๓๔๒๓
◎ ผนผน	สว่าสว่าเบื่องแมนฝ้าย ขอแพนบัวแบกเกิม เสียงนั้ณเบื่องแกวควง เมียนหมู่ข้างเขาย้ง	เจียงจัน แกมต่าง ฟ้าเลื่อน ผ่อคอง	๒๓๔๒๔
◎ นางก็ เขาก็ ทันที	ไซเงื่อนถ้อยถามที่ ประนมกรนบบอกถวาย ปะคือเหลืองเหลือมฟายฟาย ม้ามากเค้าเขาแล่น	เถิงเจือง แกลงถ้อย ไกวแกวง เลี่ยนพล	๒๓๔๒๕
◎ มั่นนั้น ผัดว่า เขานั้น	ผู้แห่งเหง้าท้าวใหญ่ เฮวฮุมเอาสิงห์ทองท้าวตาย งาเขิวข้างอาวพวง ไปเหนี่ยวเจ้าลุ่มฟ้า	สามมะเฮี๊ว เขาแล้ว เต็งหญ้า (?) พลสว่าย เจืองท้าว ช้อยชน	๒๓๔๒๖
◎	เบื่องปากฟั้งววด ญนญนถือหอกปูน างงข้างขุนฟอง ประดับพวกพร้อมกายซืม	คำยวง เป็นถ้อง คุนหมู่ เข็งหาญ	๒๓๔๒๗

◎	ทันที	ชะพู่ต่างเฮืองเฮือ มवलพลายสารอยู่ขวา ธรรม์ยาผู้เป็นอาว มันจักผันผาบเข้า	ดาวคำ ชนั้นเจ้า อ้ายคว่าง นั้นแล้ว เทื่อ ฮาบเอา	๒๔๒๘
◎	ที่นั่น	เบื่องฟ่างพุ่นพลมาก หลาวทองแข็งข่มเมา ไญไญเหลือมทุกลาย ตนท่านเจ้าตัวสรว้อย	หาญพาย มันย้อย เลียนอาชญ์ เจืองท้าว ท่านลือ	๒๔๒๙
◎	ฝูงนั้น	ชาดชาดพุ่นท้าวหนุ่ม ปือสือเลียนหอกแหลม คนดีใ้ภูธร ใจเบ่งเข้มขมต้อง	แองคอน หลายถ้อง ท้าวสูง จจริงแล้ว ต่อทาน	๒๔๓๐
◎	พุงพุง ทันที	พุ่นจำซ่อนถือพวก มवलพลหาญแต่งเต็ม พะนัวเหลือมเหลือมทุกลิว คั้งคั้งเค้าแพนล้าน	กายคร้ว ตามเจ้า เปื่องแกว่ง ลวงมา	๒๔๓๑
◎	มันนั้น	ผู้แห่งเหง้าตางยี่ พงศาสายสืบนาม จำหนองพุ่นเพ็งผาย ล้วนซี่ข้างงาค้อม	เถี่ยคำ แนวจ้อม อ้ายเกื่อน เครื่องคำ	๒๔๓๒
◎	ควนควน ฝูงนี้ ชื่อว่า	เลื่อนเลื่อนพุ่นอ้ายผ่อง ตีฮางแสงลวงมา คนดีขึ้นเขียงเครือ ฟ้าหย่นกั้งขันฮือ	ขุนคราญ มียั้ง จ้อมม่วน ฮาบเฮา	๒๔๓๓
◎	อันจัก	ชาดชาดพุ่นท้าวหนุ่ม ทังหลายเขาไซลือ หลังดูถ้วนเท็งมवल พลท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ขุนเพ็ง คนกล้า มีมาก ลือล้า อเนกนอง	๒๔๓๔

◎ เขาก็	เบื่องปากพู้ทุ่ม
ยินดีตอมยี่เจือง
ชาวดอยด้าวแดนกอง
เขาก็ก้มขาบไหว้	ทั้งสอง
จอมไ้
เป็นท่าน ถ้วนแล้ว
นางท้าว กว่าเมือง	๒๔๓๕
◎ อันนี้
นางก็	ไส้อยู่ท้องหากเกิด
คะนึ่งใจเจ็บบ่วย
ฮอนฮอนฮ้อนสมทิว
เดินเผ่าน้องทั้งค้าย	เป็นหนอน แลนอ
แวนซ้อง
ให้ใหญ่
คู่คน	๒๔๓๖
◎ ผ่อดู
ญนญน
เมื่อนั้น	ไญ่ไญ่ซ้างท้าวสุ่ง
ขอทุงลายล้วงลม
สมสมเบื่องผาลา
ฟ้าเลื่อนผู้ธรรมเหง้า	เฮียงมา พุ่นเยอ
เลยเข้า
ฮันผ้า
เกี่ยวทาน	๒๔๓๗
◎ สว่าสว่า	เบื่องบ่าวแก้วชั้นซิม
โทมพลายสารส่งแสง
เมืองเมืองเหลื่อมตาวแข
เขาอยู่พันไสซ้าง	ชมหาญ
ฮุมปลัน
ชินเผือก
ช้อยชน	๒๔๓๘
◎ เมื่อนั้น	เขาเขือกอ้อมฟ้าเลื่อน
มवलพลเกาเกื่อนแสง
เสียงนินเบื่องสามมะเฮียว
ป่าหอกช้องชูเข้า	เจียงจัน
ฮุมซ้า
เฮื่องอาจ
ซ่มแทง	๒๔๓๙
◎	ชาดชาดซ้างอ้ายผ่อง
ขุนญैयाแขงช่องกลาง
ตีชนซ้างพลายหลวง
ไพร่พ่องพร้อมฟุงหอก	เพ็งผาย
เกาได้
ฟ้าเลื่อน
หลาวแหลม	๒๔๔๐
◎ หลิงเห็น	อ้ายคว่างเข้าพร้อมพี
ชาวเมืองแข็งแบกเกิม
แกววังสร้างเฮียงกลาง
พลยั้งเท้าฮิมน้ำ	ภายขวา
กางเข้า
กลமாக
บ่เพื่อน	๒๔๔๑

◎ ผ่อเห็น	ทุกปากเบื่องท้าวสูง แมนหมาลายเลื่อนตาม ผงตุลีขึ้นเมือบน คิ่งคิ่งพร้อมหลังหน้า	ประดับดี เต็มพร้อม บดมิด ชูกาย	๒๓๔.๔๒
◎	เมืองเมืองเหลื่อมเขนคำ อ้ายคว่างผู้ธรรม์ต้น	ไกวแกว่ง แต่งตน	๒๓๔.๔๓
◎ นายจัน	ลับแยกข้างชิงแ่ง หนพลายคินฝ้ายหลัง หาญพายถ้ำมชุน เบื่องซุ่มเจ้าสินลัน	วกล้าง เลยค่าน ไสเปิบ เล่าเต็ม	๒๓๔.๔๔
◎ หลานนี้	ตำเติบต่องจุมหมู่ สามมะเฮี้ยวกว่นก่อนทาน ชุนพลผู้ต่างตา ไสชั้นข้างดอมเจ้า	นายจัน โทมเข้า ภูนาถ เป่งชน แท้ฤ	๒๓๔.๔๕
◎	ชวาดชวาดเบื่องอ้ายคว่าง มवलพลตามตี๋มแสง แองคอนขึ้นมหานิล ฟ้าเลื่อนค่านหนีฟาว	คูนมา สุ่มป่าน เลยไล่ ฟิ่งมัว	๒๓๔.๔๖
◎ เมื่อนั้น	ฝูงไพรลัมละเครื่อง ตีกลองเกาโห่หัว ผลควรแก้วเก็งญา เห็นไพร่ม้างดูฮ้าย	ตายมवल เอาอ้าง นางกว่า บ่ไล	๒๓๔.๔๗
◎ นางก็ หาญพาย	ลับแยกข้างไสผ่า ไสเหลาทองเกี้ยวกน ชุนยนต์พร้อมเพ็งพัน ขอฟาดไล่หัวช้าง	ชุน เกาไค้ อ้ายผ่อง ช้อยอว	๒๓๔.๔๘

◎	แวกก่องพร้อมฟ้าเลื่อน	มवलมา	
สมสม	ชาวเชียงเครือแต่งดี	ดาถ้ำ	
	นายจันผู้ต่างตน	นางกว่า	
	แยงช่องหน้าอ้ายคว่าง	คนแข็ง	๒๔๔๙
◎	สว่าสว่าเบื่องแมนมาก	มवलพลาย	
หลังดู	ขุนเพ็งใสเกี่ยวทาน	โทมเข้า	
	แวกตายลัมเลียนกัน	เต็งเครื่อง	
	เบื่องบ่าว้อมคนกล้า	สิ่งเดียว	๒๔๕๐
◎	เผื่องเผื่องซ่างอ้ายคว่าง	มवलมา พุ่นเขอ	
สมสม	พางกยูงแบกเกม	แกมหน้า	
หลังดู	ผาลาล้วนกลางนา	เดียรดาษ	
	คุ่มมิดเพียงลมฟ้า	ส่งฝน	๒๔๕๑
◎	เทื่อนี้	ทุกแดน	
	เลิกท่มลันเหลือที่	ดูอ้าย	
	ฝูงแวกหนพ่ายคิน	ฟ้าเลื่อน	
	นายจันพร้อมแมนฟอง	ข่มแกง	๒๔๕๒
	ย้ายหมูซ่างซู่เข้า		
◎	อ้ายเกื่อนถิมลุดต่อ	นายจัน	
ขุนเญีย	แยงแมนไฟแวกงดาว	ตกขั่ว	
	เอาหัวฮ้องเฮียงแสง	สุรยโห้	
สูบสู่ว่า	กำบ่าว้อมใจกล้า	ช้อยอวน ท่านฤ	๒๔๕๓
◎	โผโผค้ำคนตุ่ม	เต็มนา	
ทวนทวน	ตีฮางแสงไล่ตาม	เต็มขั่ว	
เมื่อนั้น	ศรีครุรแก้วเก็งญา	นางกว่า	
	จัดไพรฟ้าฟุนซ่าย	ฮ้อแพน	๒๔๕๔
◎	เอิ้นดำน้องฝูงหมู่	เจียงจัน	
สั่งมา	ยินแควนคร้วไล่ตาย	เต็งต้าง	
	สิ่งท่อยอัยมันแหลว	ฮำปาก	
	ผัดว่าได้ต่อซ่าง	เจืองเจ้า ลูกจอม	๒๔๕๕

◎ เฮาจัก กู๊กี้	ให้เปล่งถ้อยถึงหมู่ หอมพลก่องไฮ่เดียว คะนึ่งดูตำมแดนผัว มักแห่งห้องนครแก้ว	เจียงจัน ลางแล้ว พร้อมพี่ ภายพูน กว่าหลัง	๒๓๔๕๖
◎ บอกเพื่อน ผิดว่า เมื่อนั้น	ให้ควี่ด่างดาเหยียด แยงพานคำ ยี่เจือง ญนญนย้ายสิงห์ทอง ไพร่พ่องล้าวลาวแล่น	หยายพล เทียวเถิน ใจกล้า คุ่มหมู่ แกมพลาย	๒๓๔๕๗
◎	พู่พู่เบื่องแมนมาก แองคอนผายผ้าโสม สวานนางข้างนายจัน เทียนลิ่งเหง้าฮุ่มพร้อม	มवलมา ไสเข้า ใจนาค พลายเต็ง	๒๓๔๕๘
◎ ฟังยิน เมื่อนั้น	อ้ายผ่องเปื่องขอฟาด ขุนเพ็งไสช้อยแสง เสียงนันทก้องบนดิน แกวเฮือกผู้ธรรมเหง้า	นายจัน ฮุ่มเข้า ดาสั่น ออกทาน	๒๓๔๕๙
◎ แต่นั้น	อ้ายคว่าง ขึ้นชี้ข้างชิงเกิบ เสียดคนหาญลูกแมน ดูเบาเบื่องนางงาม เขี่ยนไพร่ฟ้าฝูงต้น	กุมเอา มรณณ์เมี้ยน ทุกหมู่ แต่ตั้งดี	๒๓๔๖๐
◎ ผิดว่า	ชูชูเปื่องฟ้าเลื่อน ตายเป็นผีพร้ามवल สวานนางข้างสามมะเฮียว จับบัวแก้วเกาพร้อม	ลงมา ลางแล้ว ฮุ่มผ่า ชูมือ	๒๓๔๖๑
◎ อือทือ	สว่าสว่าส่นเหลือที่ ไทเงินยางแยกมवल นายจันถึมฤชชน งาก่องค้อมเมาบ้า	ทุกกาย มาอ้อม ไสผ่า เบ่งมัน	๒๓๔๖๒

◎	ตาเต็บต้องอยู่พัน ไฮไฮนั้นชูกาย เขากี้	ซ่างเพียก ปลัดหนี คุงฟ้า พอพ่าย โห้เหิน	๒๕๑๓	
◎	เมื่อนั้น	เบื่องบ่าวจอมพิดอ่วย เลนเลนทั้งไขลือ หาญพายขึ้นหลาวทอง ไพร่พองพร้อมกลั้วหอก	เดินอว เลยเข้า ทวนผ่า สุขແງ	๒๕๑๔
◎	นางกว่า ผัดว่า	ผู้ผ่านพื้นเมืองใหญ่ แยงพานคำลูกจอม สิงห์ทองย้อยมันแหลว เฮาจัก	ปะกันหลวง ใจกล้า ฮำปาก เพื่อนพล	๒๕๑๕
◎	ฟังยิน	ทุกที่เปื่องท้าวแกว่ง ผนผนฝูงไพร่แมน แกวหาญฮ้องเสียงสะหาว เสียงสนั่นท้าดินฟ้า	ผานผาน มวลเข้า ทุกหมู่ เฟื่องเฟือน	๒๕๑๖
◎	ชูชู ชมชม	เบื่องบ่าวต้นนางกว่า ถือฉาสาแบกเกิม อวพวงเท้าโทมสาร ซ่างต่อซ่างชนฮื้อ	กอยหาญ แกมด้าง ไสผ่า โสบงวง	๒๕๑๗
◎	เทื่อนี้ ถือว่า	สว่าสว่าอ้อมระวังแวด เสียดคนชั้นบ่าวนาง ฝูงเขาเบื่องแกวคาง เมียนชู้ซำเมื่อฟ้า	สุขเอา จมถ้วน ฟ้าเลื่อน บ่แห่ง	๒๕๑๘
◎	บัดนี้ ยังเล่า เทื่อนี้	พลเพื่อนล้นเหลือมาก ฝืนกันมาตั้งทราย ดูบางเบื่องภายเฮา ไผอย่าฟ้าฟางฮ้อน	ทุกประการ ไหลแล้ง ฮามมาก นึกแล้ว ฮำคาญ	๒๕๑๙

◎ เฮาจัก เมื่อนั้น	ปาวเพื่อนพร้อมทุกปาก แยงบาหาญลูกจอม มุนตรีผู้ต่างตน ลับแยกข้างไสสู้	ประดับดี ใจกล้า นางกว่า ผ่าชน	๒๔๗๐
◎	สว่าสว่าเบื้องท้าวสูง ขุนเพ็งทังไชลื้อ สนสนพร้อมชาวพง แยงชื่อหน้าจัวเจือง	เสื่องหาญ (?) เลยเข้า อ้ายหาด กายแก้ว	๒๔๗๑
◎ ชาดชาด	ข้างอยู่พันพวงสวาย แก้วแก้วเสียงแสงพล สมสมเบื่องแมนหนา อ้ายผ่องผู้ใจกล้า	ขัดหา เมื่อหน้า หนุนต่อ กล่าวแข็ง	๒๔๗๒
◎	ลับแยกข้างไสฮ่อ ขุนเฉียวแยงหมู่หลวง หาญพายเปื่องขอคำ เทียนลิ่งเหง้าฮันข้าง	กอยหาญ ลุยเข้า เงียดแกว่ง ชื่อชน	๒๔๗๓
◎	ทุกแห่งพร้อมฟ้าเลื่อน เสียงอื้อคนตั่งดิน บุญกันแก้วเก็งญา ย้ายหมู่ข้างเมื่อหน้า	มवलมา จักขัว นางกว่า ข่มพล	๒๔๗๔
◎	เถ่าจำซ้อนเห็นง่าย ไสพลายโสมต่อชน งาฮีผู้ลิ่งห่ทอง ข้างเพรียกฮ้องสะเทียนทัน	ดูดี ชูเข้า นางกว่า ท้วนา	๒๔๗๕
◎	เถ่าจำซ้อนหน้าหล่า วังวังตกคะมาใจ	บังยัง หยุดหย่าน	๒๔๗๖

◎	ภูไชยท้าวฮ้อยว่า แองคอนเลยผ้าโสม คิงขอเป็องเขนคำ บ่ฮู้ก็หมู่เต้า	วายมิ่ง ไสเข้า เจ็ดแก่ง เตินพร้อม พาบเกา	๒๓๔๗๗	
◎	แต่นั้น สูอย่า หวังจัก	ผู้แห่งเหง้าเดินแต่ง ดูหญิงเบาตั้งใจ เอาตาบได้โดยดี เทียนยอมฮ้ายเฮาฮู้	มนตรี ของน้อย ดูง่าย ข่าวเลิง	๒๓๔๗๘
◎	แม่งหนึ่ง	เถ่าจ่าซ้อนพลอยฮวย ไสพลายถึงหมู่หลวง สวานางข้างคนเชิง ไพร่พ่องเค้าฮุ่มซ้า	พลัดมา ลุยเข้า งัวเฮือก ซุ่มชน	๒๓๔๗๙
◎	ฟ้าเลื่อน	ไสชั้นข้างชนชื้อ เสียงฮือแกวแล่นมวล คอนชายขึ้นคูนเมือง นางกว่าให้หมคล้อย	หาญพาย มาได้ ตามพ่อ เคียดใน	๒๓๔๘๐
◎	ตัวนี้ เฮาจัก	ข้างแต่ตันพระก่อ เบือใจเจ็บบ่วย มวลพลซ้าหัวพลาย ผัดว่าขึ้นสู่ห้อง	เป็นเฮื่อน หนีแล้ว แวนซ้อง เมี้ยนคราบ พิมานฟ้า เพื่อนผัว	๒๓๔๘๑
◎	ญนญน	ญาบญาบเป็องดาวแก่ง ขอแพนบัวแบกเกม หาญพายถิ่มถุขชน ไพร่พ่องเค้าฮุ่มพร้อม	ผานผาน กางเข้า ไสเปิบ พาบตี	๒๓๔๘๒
◎	ฝูงแมน สูบฮู้ว่า	ตำเดิบต้องงัวเจื่อง ตายเป็นผีพร้า่มวล เอาหัวฮ้อยเฮียงเสียง ขายเจ้าทองล้าน	จมมวล เมื่อฟ้า สุนโห่ ลูกจอม ก็ถา	๒๓๔๘๓

◎ ขุนเญี	โฝโฝเป็องแกวพ่าย ฮอมแพนหางล่องชู สมสมเป็องผาลา บ่ฮู้ก็ห่มเต้า	เหลือมา ไสเข้า เลียนผ่า เต็มพร้อม พาบมา	๒๔๘๔
◎ แต่่นั้น	แกวแตกค้ำคินพราก สมสมลวาล่องแกง คนตายเพียงคือซอน คั้งคั้งพินนากว้าง	พลัดพล เทียมข้าง กลางไฮ้ ทุ่มนอง	๒๔๘๕
◎ ทวนทวน เพื่อนี้	ฝูงไพรลัมเสียนตุ้ม ไทเงินยางตีมกลอง เป็นดั่งปลาแปนน้า นกนากฮ้องบินเค้า	ตายเต็ง เกาหม่อง ในวัง บกขาด เคียนมา	๒๔๘๖
◎ แม้งหนึ่ง คลับคลา อันนั้นฤาบ่	สุรย์คลาดคล้อยใกล้ค้ำ เห็นแหลวค้ำคั้งบน ภูธรไ้จ้อมหัว เดินดุงเต้าเอาน้อง	อรชร บินเค้า ท้าวกว่า ภูนี้ เพื่อนเพลลา แลข่าม	๒๔๘๗
◎ สุนที่ ยังท้อ ส่วนจัก	ฮบเพื่อนม้างหลายถ้าย เขินคนเฮาแต่พัน กวนกันซ้าหัวพลาย คือคูพินตันน้อย	จมมวล สามฮ้อย เมี้ยนคราบ บายม้วน ไสไฟ	๒๔๘๘
◎ ผ่อดู หลังแต่	ทุกตาบม้าคับท่ง ไหลมวลมาตั่งดิน กงแดนด้าวยางกาว เลื่อนเลื่อนลันคือน้ำ	ยิงกง พุ่นเยอ จักขัว กาภาค ผู่ิงมา	๒๔๘๙
◎ ฤาจัก ฮอยที่ อันหนึ่ง ผัดว่า	ป้านแม่น้ำให้ขาด แกนคูนบาลูกจอม เวรังด้วยปางประถม ขึ้นสู่ห้องพิมานฟ้า	เขินวัง นี้ข่าม ใจกล้า เถิงบาป ตนแล้ว ฮอดสถาน	๒๔๙๐

◎ ผ่อเห็น	ทุกตบพุ่นพลเพื่อน พินพินปานดิ่งไฟ กวนกันเพียงเปื้อปลา เสียวพวกพ้องฝูงกล้า	เต็มมवल เดือนห้า น้ำชุ่น แบ่งบาน	๒๓๔๙๑
◎ โฮโฮ เมื่อนั้น	ข้างท้าวลัมเลียนมุ่น ชาวเงินยางโหโฮ โสมวัยแก้วแก้งญา ขอข่มข้างตัวกล้า	มุดไป คุงฟ้า นางกว่า เกี่ยวชน	๒๓๔๙๒
◎ สว่าสว่า หลังดู	เบื่องบ่าวแก้วท้าวสุ่ง ในนาแดงเลือดคน อาวพวงขี้มมหาจักร ป่าหอกช้องชูเข้า	ฮุ่มชน ถ่าน้ำ กวนผ้า ข่มชน	๒๓๔๙๓
◎ ญนญน	สว่าสว่าอ้อมวกแหวด ไทเงินยางแยกมवल ฝูงเขาขี้นเขียงเครีอ สว่าสว่าเข้าฮุ่มพร้อม	ฮุ่มเอา มาอ้อม คนขนาด พาบเต็ง	๒๓๔๙๔
◎ ชาดชาด	ข้างจำข้อนชูแหวด ขุนเพ็งใสขี้นตาม หึ่งหึ่งม้ามวลกง อ้ายคว่างล้อมระวังไว้	วกหลัง เต็มเข้า ไกวแกวง ขั่วไกล	๒๓๔๙๕
◎	ผู้แห่งเหง้าท้าวหนุ่ม ไสพलयแยงหมู่หลวง บุญกันเจ้าแก้งญา ยิบบ่หย่านสังแท้	แองคอน ลุยเข้า นางกว่า ท้อโย	๒๓๔๙๖
◎ เฮาจัก ฝูงนี้	ตำเดิบให้ไทฆ่า เทพีไผห่อนเพียง เดินเขาให้ดาตู ตั้งแต่น้อยนางเลี้ยง	ลือชา เพิงเพียง ทุกปาก ชู้คน	๒๓๔๙๗

◎ ฤาจัก	บ่หลากหน้าเป็นปีก บินปลอมไปลอบคิน กูก็ขัดใจตั้ง คิดบ่เข้าชนเกื้อ	สันสัตว์ อายหน้า ดอมผิว ถ้วนขนาด ต่อตา	๒๔๙๗
◎	ขอฟาดไล่ช้างชื่อ ลุงอวฟืนชุ่มมือ ยังสองท้าวธรรมยา กินฟ่างพินชั้นชื่อ	สิงห์ทอง มียั่ง แกวเชื้อ เขียงกลาง	๒๔๙๗
◎ ผู้งหมู่ ญนญน	คนเล็กลั่นยังท้อ ขอผาลาเลื่อนกน หาญพายพร้อมคำเค็ม ค้ายสิ่งเหง้าเมืองล้าน	แสนปลาย กางเข้า เดินแต่ง ปู่พวง	๒๕๐๐
◎	ให้แสงเข้าฝูงก่อน ขอพลเลยล่องกอย นางเมืองต๋านเป็นผี เฮาจักแย่งง่ายค้อม	ดีหลี เกาพร้อม มิหย่อน พอลั้ง หลมตน (?)	๒๕๐๑
◎ แต่่นั้น	ทุกท่อนท้าวเมืองใหญ่ ป็นไฟปานท่าฝน หาญพายถ่มบุญวัง ค้ายสิ่งเหง้าแกวแญ	ไหลหลาย เดือนแก้ว วางผ่า บ่เพื่อน	๒๕๐๒
◎	ปิดเปิบข้างนางกว่า ผาลาเลียนหอกแหลม ขุนญैयाพร้อมนองสาร แกวเงือดค้อนคนลัม	สิงห์ทอง หลายชั้น ไสส่ง ไล่ตี	๒๕๐๓
◎	อ้ายปงเป็องขอฟาด บุญวังวางเพียกหนี คอนชายถ่มคูเมือง แกวจุดก้องเกาสะท้าน	หาญพาย สะเทือนฮ้อง เต็มผ่อ ท่วบน	๒๕๐๔

◎	ทุกปาก	เปื่องชั้นข้างขัดฮ้อ สนสนสารสอดดา ภูธรไต้เฮียงโญ พระบาทเจ้าทรงเสื่อ	ฮุ่มชน คุงเค้า ยินม่วน สอดแสง	๒๕๐๕
◎		อ้ายคว่างผู้ใจตัวน บุญยังแยงแวงแคว ผานผานข้างเพ็งผาย น้ำท่วมถ้ำมหนองลัน	ตางหลาน ทุกก้า เยี้ยเกื้อน ทั่วดิน	๒๕๐๖
◎	แต่นั้น	เลื่อนเลื่อนเท้าทุกที่ ผีนผีนนินชูภาย ดูบางเบื่องเก็งญา ฝูงบ่าวน้อยเลยลัม	ทันขวาง พลอยหลัม นางกว่า คั้งคู	๒๕๐๗
◎	หาญพาย	ฮบฮาบม้างหลายถ้าย ถุยสิงห์ทองฮีบฮุ่ม เก็งญาผู้ผลควร ง้างหอกกล้าแหงเถ้า	กระจัดมवल สวานข้าง นางกว่า ถึกแขน	๒๕๐๘
◎	หาญพาย	ชาตชาตฮ้อยลงเลือด ทั้งขุนเยี้ยพรำแคน ดินปลิวขึ้นเมื่อบน ฝูงลูกน้องนางท้าว	พอหิว ทุกพ้อง คุมมีด ทาวมवल	๒๕๐๙
◎	ขุนชาย	สว่าสว่าเปื่องเจืองฮุ่ง กวนเก็งญาลวดเลย โสมเฉลาเมี้ยนมรณา ไพร่พ้องง้างดูหน้า	ฮุ่มเอา ตกข้าง ละคราบ บไซ่ชขาย	๒๕๑๐
◎	เขาจิ้ง มันนี่	เง็ดดาบกล้าแยงแมน นางเมืองหมายมุงจอม ทมทมพื่อนยอหัว เวียงแตกพร้อมตะวันซ้าย	ตัดคอ ใจกล้า เหิมไต่ ซัวแลง	๒๕๑๑

◎	โผโผเข้าเมืองใหญ่ ฝูงแกเขาลอบไป เสียงนันท์คำซิงกัน พองแบกเทียนทั้งค้าย	ปะกันหลวง ปีนต้าย คับคั่ง คู่คน	๒๕๑๒
◎	ถู่ถู่เหลื่อมลัวเผือก ญนญนเขาชู้คน ทอว่า ตาดูด้วยกายวัง อย่าได้เข้าซิงสร้อย	แพลาย มवलเต้า ท้าวกว่า ที่เมือง	๒๕๑๓
◎	สว่าสว่าม้างทุกแห่ง คำเหลื่องญไพโรม ภูธรทำจอมหัว เทียนหมู่ฝูงสอดซ้าง	เทครัว ซิงได้ ให้กล่าว เขาเว้น อย่าซิง	๒๕๑๔
◎	เบื่องบ่าวอ้อมหนแห่ง ขอโหคำวาคี ทุกคน งัวควายลั่นเหลื่อหลาย เสียงแซกฮ้องสมฟ้า	เซียงเครีอ เอาอ้าง ทุกแห่ง ทัวเมือง	๒๕๑๕
◎	บ่าวแล่นอ้อมเอาหมู่ นางดาเฮื่องใส่หลาย บางามเจ้าเจื่องลุน ให้เหยียดดั่งระวังไว้	สาวฮาม หลังซ้าง ภูวนาด แหไป	๒๕๑๖
◎	ชาดชาดซ้างซัดแทบ ลงพานคำสู่สถาน ทูลงเห็นวันใสซ้าย เสาก่อไม้หินเกลี้ยง	เทียมเกย คนไหว ปรางค์ทอง เหลื่อมหลัง กลุ่มกลม	๒๕๑๗
◎	ตะแบ่นหน้าหลังถี่ คอนชายคิดชอบใจ มันแสวงขึ้นเฮือนแกว เขาลอบเหย้าเมื่อห้อง	ทุกถัน เจื่องท้าว ตางยี่ แทนคำ	๒๕๑๘

◎	<p> เลยลวงขึ้นเถิงที่
ธรรม์ย่าเป็นแม่เมือง
นางแก้วโอด้อสมณ์
เทียนแต่เป็นแม่หม้าย </p>	<p> หอสูง
ยินฮ้าย
ยินยาก
มรณม์เมี้ยน ลวดเหงา </p>	๒๕๑๙
◎
สุกั	<p> เจ้าอู่แก้วมัวมาก
เอาสองสาวนั่งเฮียง
แองคอนฮู้ปูนเสียง
คอนค้อยน้ำคำเกลี้ยง </p>	<p> ยินกระสัน
พระยาพูน
กอยกกล่าว
กล่าวงาม </p>	๒๕๒๐
◎
ผิวมา
ควรวี	<p> ถามข่าวแก้วกัลเยศ
โสมงามสันตังอินทร์
กษัตราเจ้าเจืองหาญ
สองจิ้งหน้าเกากลึง </p>	<p> มเหสี
เมืองฟ้า
หุมมาก แท้แล้ว
กล่อมนอน แลข้าม </p>	๒๕๒๑
◎
เมื่อนั้น
ให้ท้าว	<p> เถ้าแก่ฮู้ฮับพากย์
ตนนางสอนผูกผม
ไปดูชั้นชาวลา
น้อยท่านนี้ยังน้อย </p>	<p> สองขุน
ปีนี
ผุ่งใหญ่
ไปพอ ว่าเนอ </p>	๒๕๒๒
◎
ข่าจิ่งคืน
แม่งหนึ่ง	<p> คอบภูไชยท้าวทั้งด่วน
เถิงบาหาญนอบทูล
ธรรม์ย่าต้านพอใจ
วันมิดไม้บังฮ้อน </p>	<p> โดยพลัน
ถวายไหว
ชมชื่น
ขอบเขา </p>	๒๕๒๓
◎	<p> เจ้าหมื่นม้าวไปอาบ
ชาวเฮาแหนแท้เขียง
ญើยวแกวดั้นเดินมา
ใส้อยู่ทอ้งเต็มแล้ว </p>	<p> มาโฮง
ดูด้าน
ปลอมลอบ บ่ฮู้
ลวดเสียด </p>	๒๕๒๔
◎
อ้ายคว่าง
เมื่อนั้น	<p> ใ้บอกข้าแหนแท้
เมียแกวนั้นพร้าพอง
ขุนญើยต้านคำควรวี
เฮาม่างไตโดยฮ้อย </p>	<p> ถือเวียง
หิวให้
โดยฮีบ
ที่ปะกัน </p>	๒๕๒๕

◎	อีดู่	สู้อยู่บ้านแสนส่วน เสียวขวัญอ่อนเพื่อคะนึ่ง หาญพายต้านชมคติ	คาใจ พุ่นเด เถิงท้าว ดอมยี่	
	เฮาสีบ	น้ำวนอกฟ้ามานั่ง	นครขวาง แท้แล้ว	๒๕๒๖
◎		ผู้แห่งเหง้าเฮวฮีบ เอนางมาอยู่ดอม เขียงเครือ้นนาหลัง ไว้แห่งป่าเป็นเหง้า	คีนเมื่อ ตู้อย บ้านเก่า อยู่หอม	๒๕๒๗
◎		พายเล่าต้านค้ำกล่าว ญนญนยอพาทย์พิณ ศรีคราญพร้อมเสวยแสง ประดับหมั่งงามห้าง	ทุกประการ ทูลท้าว แล้วอาบ แท้ไป	๒๕๒๘
◎	เถิงที	ญาบญาบพร้อมเพ็งเกื่อน ผาลาเลียนแห่งเจือง หอควรแก้วเก็งญา ชะพุ่เหน้านอนล้อม	แองคอน จอมเจ้า นางนาถ หมื่นปลาย	๒๕๒๙
◎	นางกี	บ่ขาดห้องเฮื่องเฮื่อ ปิพายเสียงอ่อนถาม ธรรม์ยาฮู้ฮับขาน เขากี่เซ็งซ่าเจ้า	หอคำ ทักท้าว แซม่วน ใจแจ้ง หากสงวน	๒๕๓๐
◎	นางบ่	งามสูงเนื้อในส่วน เคยนอนสองสวากัน บาไท่ท้าวถือเมือง ใจบ่ปลั่งบาท้าว	ถือทรวง การฮู้ ซับซิม ค้อยโซม	๒๕๓๑
◎	ฮักฮูป	น้องใหญ่หน้าจาวจิ่ง โสมงามดูฮาบคิง กระพุ่มเกล้าเกศี เจ้าตัวสร้อยชมใกล้	จริงหุม ชาวตัว เขี้ยวขอด กล่อมเฮียง	๒๕๓๒

◎	นิ้วแนบนิ้วกุ่มกอด
อ่าวพวงลดม่านลาย
สองสงวนกลิ้งสงสาร
เนื้อแนบนิ้วขาวแจ่ง	แหวบาง
งามล้วน
หน้าต่อ แลนอ
ตั้งเขียน	๒๕๓๓	
◎	เจ้าอู่แก้วใจสั้น
เสียงสาวโอยอ่อนวอน
ปากอดน้องนางเสงี่ยม
นางเทพค้ายนครฟ้า	หวัคหวัค
วานท้าว
เสียงพ่าง
ฮอดสถาน	๒๕๓๔	
◎	ท่านก็สือว่า ฟางฟางน้ำใจใคร่
ตระการยังแม่นใน
ซึ่งเอาได้เป็นเมีย
นับแต่ได้แผ่นหล้า	กินเย็น แทนอ
เมืองฟ้า
เจ้าใหญ่
ไต่เพียง ไปปาน	๒๕๓๕	
◎	ท่านว่า
อันว่า	ไม้ใหญ่หน้าห้องช่อ
ชะบู่ใบแบ่งบาน
ตนนางแก้วโนปะกัน
เจืองยี่ได้เป็นหน้า	ชมฝน
หอมเฮ้า
งามยี่ง
แนบนอน	๒๕๓๖
◎	เมื่อนั้น
เป็นแต่	น้องจิ้งตันค่างล่าว
อรชรเสียงส่งความ
บุญหลังสร้อยสวนแนน
เจืองยี่ได้เป็นเจ้า	แขวาน
โลมเล้า
เคยคู่
อยู่หัว หนีแล้ว	๒๕๓๗
◎	ตุ๊ก
ดูตั้ง
เทือนี่	ลอนอยู่เห้ย้าเฮือนกว่า
บัวนางคับคั่งแซม
แนวนามเชื้อชาติเดียว
บุญแบ่งให้เป็นข้อย	เป็นสาว
ไซค้อง
จักคำ ก็ตาย
ช่วงเจือง	๒๕๓๘
◎	ขอบว่า
ชั้นค้อย
บาก็	น้องหากซ้าตถ้อย
เนื่องความขอสั่งสอน
กอยคำต้านตามคติ
อย่าว่าเสียมแพกถ้อย	लगसान บ่ฮู้
ตูข้อย บ้างแต่
ถอยกล่าว
ถามฮู้ ฮู้ฮู้	๒๕๓๙

◎	พอเมื่อ เมื่อนั้น	เดือนดาวซ้ายลับเมฆ เมืองหลวงส่งดับนั้น เอ็งโง่ท้าวทั้งนาง เค้านั้นฮ้องเฮียวไม้	เมโม่ พุ่นเยอ คักไค้ นิทเน่ง เมื่อวอน	๒๕๔๐
◎	ผ่อเห็น แม้งหนึ่ง ดีแก่	จันทร์เปล่งขึ้นเฮื่องเฮื่อ คอนคอนหลับชั่วยาม นาทีคล้อยถึงยาม ดาวดาชซ้อนดวงฟ้า	ราตรี ยังผ้า ใกล้สูง ใกล้ชั้น	๒๕๔๑
◎	เมื่อนั้น	สุรย์พุ่งขึ้นเขาขอบ เสียงคนเดินแต่งคร้ว ผลควรท้าวทั้งนาง เจ้าโลกกว้างสร้งน้ำ	สากล ควายข้าง แล้วตื่น ออกมา	๒๕๔๒
◎		ฮีนฮีนเข้าแหนแห่ ภูธรเนาแท่นคำ ฝูงสาวใช้ยองาย เจ้าตัวสร้อยสวยแล้ว	ถือดาว คนเฝ้า มาพ่าง เลิกถอย	๒๕๔๓
◎		สะพาดพร้อมคอนคว่าง กอนคำถึงปู่พวง ทั้งหลายชั้นเฮียงเครือ เบื่องบ่าวตันญ็ยฮ้อย	หาญพาย ชาพัน เพ็งเกื่อน ไช้ลือ	๒๕๔๔
◎		ฝูงเพื่อนพร้อมเนานั่ง ขอมือทูลป่าลือ บุญสูงตันทุกประการ กากองเกล้าผมได้	ในสถาน บาท้าว แหนกล่าว ลูบมัน	๒๕๔๕
◎	เฮวเฮ่ง	เจ้าอู่แก้วเทียมพ่าง ดูไสสันสิ่งอินทร์ ปุ่นเปื่องใช้เชิญลัว ทั้งสำน่องนงหน้า	พญาเจือง กายฟ้า ฝูงใหญ่ ชู้นาง	๒๕๔๖

◎ หลังดู	ไฉ่ไฉ่พร้อมปงฮอด โองขวางคั้งคน โสมคราญหน้าเมียแกว ทุกที่ซ้องตาลัน	ในสถาน เต็มห้อง ศรีสะอาด ผ่อดู	๒๕๔๗
◎ เมื่อนั้น	คอยเคียมควี่คำคาด ชะบู่เมื่อนั่งเมือง นรินทร์ผู้ทวนคติ น้ำวกล่าวถ้อยแซเผี่ยน	คิงควร ประนมท้าว โดยพากย์ ชู่นาง	๒๕๔๘
◎ ฝูงนี้ ฮู้ว่า	ชะควากหน้าเมียกว่า คิงบางงามล้ำบวร ชาวเตียวตัวแดนปะกัน บุญทานเจ้าลุ่มฟ้าพลอยได้	สามพัน บานหน้า กรุงราช ต่างแดน นั้นตาย	๒๕๔๙
◎ เมื่อนั้น กลางนาง	เอื้อยเพื่อนพร้อมทูลบาท เป็นพงศ์พันธุ์ฝ้ายแมน กลางนางเชื้อชาวไกล บุญทานเจ้าหมื่นม้าว	บาไท เมืองท้าว กงเทศ เขาสั่ง ส่งมา	๒๕๕๐
◎	ผู้พร่ำสร้อยตกเทศ ตาไหลเหลียวเหลือดคอย แสแทเนื้อคำแดง กาก่องแก้มปรางซ้อย	เป็องแหว คือแย้ม ดูสะอาด ชอบตรู	๒๕๕๑
◎ เคื่องจัก เฮียกชื่อ	ลูกแต่ฟ้ายังหยาด ชะบู่คิงงามฮาบคำ ศรีพรราวพื้นทุกนาง ดูฮาบเค้าแขนปล้อง	ธรรณี ควรห้อยง ในทึบ แปลกเขียน	๒๕๕๒
◎ พ้อมัน	กินกิบก้านาปาก ลือเกียรติ์ตักต่างไท คอคางควี่เพ็งโสม คือคู่เทพท่อนปล้อง	ซอนขวาง ขอย้อง ใสส่อง แปลงไว้ ไปปาน	๒๕๕๓

◎ พ้อมัน	กาก่องเนื้อลิบสี่ กินเมืองแดนปองทวาย สามพันเชื้อสาวสนม ผู้ปากตันคุณช้อย	สอนลอน ทายู้ ของข้าว ชอบใจ	๒๕๕๔
◎ ผู้หนึ่ง	ผิวผ่องเนื้อเขาว่า ดูศรีโลสิ่งคำ คอแกวนเกล้าเกศา เป็นสำเนื่อแนวน้อง	นางแมน เคียนเนื้อ เสลียวคาด กว่าเมือง	๒๕๕๕
◎	พระบาทให้อ้ายคว่าง ทำเปื่องอยู่นั่งปอง ผู้อันคิงกลมเพียง ลือท้าวเท่าดินฟ้า	ควรเอา เป็นเจ้า คือเหล่า ชาวผ่อง ไปปาน	๒๕๕๖
◎ เฮียกชื่อ	ญ่องญ่องเนื่องามเงื่อน นางนงคราญลิ่งอินทร์ เจืองแยงให้อาวพวง ใหญ่บ่น้อยนงหน้า	อินทร์เขียน เอาตั้ง ผู้อาจ เก็งโสม	๒๕๕๗
◎ ผู้อัน	เนื้อเนื้อตพุ่นนางนาฏ กระจิมหัวปักปิ่นคำ เจืองปิ่นให้เพิงตน สาวสำน่องปูนไซ้	ตาไหล ครวย้อง อ้ายเกื่อน สี่พัน	๒๕๕๘
◎ ผู้อัน คิดเมื่อ	ขอกเงื่อนพุ่นชั้นชื่อ ลุงตามันอิมเมือง นรินทรให้แองคอน เขาถิมข้างไกอง้อม	นางอินทร์ ทังข้าง คนพ่าง ม่วนเมือง	๒๕๕๙
◎ เมื่อนั้น พลอยจิ่ง เท่านั้น	พระค้อยตันฮ่างถ้อย เนืองพลมาฮอดลุง เฮาเทได้แสนนาง ลุลาภได้ลุ่มฟ้า	แกลงชอบ ชมคุณ เถิงป่า สร้อยมาศ ปางนี้ ตั้งฝัน	๒๕๖๐

◎	ผู้อัน	แวนสะอาดเหลื่อมใสส่อง เกศาศรีขุ่มมัน	สังวาล มวยเกล้า	
	เฮียกชื่อ	นางงามพันสงสาร คิงฮาบเค้าแซนส่วย	เสมอवाद ส่องคำ	๒๕๖๑
◎	ผู้อัน	สาวล่าเชื้อเดียรดาษ แมนเฮียนำส่งเลิง	พอพัน ถวยท้าว	
	ผู้อัน	เจืองป็นให้ขุนเพ็ง เคยผ่านเหย้าหอมเชื้อ	เพ็งคู่ กว่าเมือง	๒๕๖๒
◎	ผู้อัน	ชะพู่หน้าใสส่อง เมืองเมืองประดับปิ่นคำ	พระแซไช กวมเกล้า	
	เฮียกชื่อ	โสมวัยอ้อยเอ็งใจ นางลอดฟ้าลงเต้า	จงสะอาด ไปปาน	๒๕๖๓
◎	ผู้อัน	เป็นเผ่าเชื้ออำมาตย์ มีของคราญเครื่องนาง	แมนไฟ นับฮ้อย	
	บาก็ มันก์กัมขาบ	ปลงใจให้แองผาย เจ้าลุ่มฟ้าสินสร้อย	คนพ่าง ชอบคุณ	๒๕๖๔
◎	ผู้อัน	ม่างม่างหน้าขาวส่อง ชะบุดิงชาวฮาบคำ	ศรีใส ควรย่อง	
	เฮียกชื่อ	นางงามแท้เทียมใจ เชื้อพี่น้องงงหน้า	จอมราช อยู่เญื่อ (?)	๒๕๖๕
◎	ผู้อัน	พระบาทท้าวให้แห่ง ยอมมือทูลแทบเจือง	ขุนชาย ใจกล้า	
	ผู้อัน	พรายพรายเหลื่อมทองคำ ศรีส่องหน้าดูเข้ม	มณีเทศ แข่งเขียน	๒๕๖๖
◎	ผู้อัน	ประดับเกศเกล้าเขี้ยวส่อง ศรีเสงี่ยมเจียรแจ่มนาง	แหวนคำ งงหน้า	
	เฮียกชื่อ	เป็นเดิมด้าวกองทูล ของอ่อมไว้พันม้า	ธรรมใหญ่ อิกนาง	๒๕๖๗

◎	ภูไชยท้าวคีตชอบ ปูนความควรไซ้ลือ ผู้อัน เฮียกชื่อ	ชมคติ เลยให้ แมนหล่อ กล่าวแพง	๒๕๖๘	
◎	พ่อมัน มันนั้น	กินกีบฟ้าทันที คำแดงลีนส่งมา เจืองป็นให้ขุนเญี ชนฮาบพร้อมเจืองให้	นาเมือง มवलไว้ คนเคร่ง ข่มแข็ง	๒๕๖๙
◎	ผู้อัน ให้แก่	หน้าเบ่งนั้นนางหนุ่ม คิงขาวแดงตั้งคำ ภูธรท้าวทวนคติ เจ้าจำช้อนคนตัน	เซียงคาน พังก่อน กอยกล่าว ถ้อยโสม	๒๕๗๐
◎	เขาก็	เซืองถ่าวพร้อมใช้ช่วง โลมลงมาแก่อาว นางแกวโธ้อศจรย บุญคอบได้ฮ่วมฮ้าน	พอพัน หัวล้าน ใจมาก คนเถ่า ชาติชรา	๒๕๗๑
◎	อันนี้	วิบากเบื่องปางก่อน เวรสันไตเล่ามา ตายวางด้าวดาวดิงส์ เป็นลูกผู้เผ่าท้าว	กรรมมา แลนอ นำส้วย ลงเกิด ธรรมที่ คำวัง	๒๕๗๒
◎		ลือเลิศล้ำท้าวกว่า ปาปังผัวเล่าตาย พลอยมาได้คนเสลา บาปแบ่งส้วยปางก็	กุมเอา เป็นหม้าย โสมถ้อย ก่อนมา แลข่าม	๒๕๗๓
◎	ผู้อัน เฮียกชื่อ	อรม้อยเนื้องถ่าว โสกาเพียงแผ่นไตร ศรีตันน้อยนงงาม สินอ้มได้พอล้าน	แถลงงาม ตรงตัน บัวแบ่ง เล่าปลาย	๒๕๗๔

- ๐ คิดเมื่อ
ผู้หนึ่ง
- ภูวนาท้าวให้แห่ง
ดุนพลายแข็งเขื่อนลุง
ศรีเสลิวพันทุกนาง
เจ้าลุ่มฟ้าให้แห่ง
- สามมะเสียว
ทั้งป่า
ในราช
ขุนฟอง
- ๒๕๗๕
- ๐ ผู้หนึ่ง
- ศรีสะอาดเนืองง่าว
ฮองฮองศรีสำบวร
เจืองแปลงให้อาวพวง
ข้อยช่วงใช้พันห้า
- นางแพง
บานหน้า
ผู้แก่
อีกคำ
- ๒๕๗๖
- ๐ ชื่อว่า
- ผู้หนึ่งคือคู่
นางจำใจแจ่มศรี
เจืองป็นให้คนเพิง
เถ่าค้อยแย้มแยงไว้
- สายยন্ত্র์
เสมอแต่้ม
พลส่วย
ว่าบุญ
- ๒๕๗๗
- ๐ ผู้หนึ่ง
เสียกชื่อ
- สะมายหน้างามเก็ง
ศรีเสงี่ยมเมียกว่าแพง
เจืองหาญให้สามมะเห็ง
มันก็ฮือชู้ด้าน
- บัวบาน
คำล่าน
หุ่มมาก
เดินตั้ง ต้มกล
- ๒๕๗๘
- ๐ พลอยจิ่ง
ผู้หนึ่ง
หน้ากว่า
- ได้ปากชั้นเขียงใหญ่
ชะพมนางนังเฮียง
คอแกวนเกลี้ยงคิงบาง
เลี้ยงแต่น้อยขึ้นชื่อ
- ญชวาง
แฝงเฝ้า
ไบไหล่
นางเทียม
- ๒๕๗๙
- ๐ ผู้หนึ่ง
- เจ้าใครให้อ้ายหาด
โสมศรีเสงี่ยมลูกแมน
นางเยาว์นั้นนางขวัญ
ทำทุยเนื่อนางเกิด
- หุ่มเอา
มีเชื้อ
ชาวผ่อง
นางเจียง
- ๒๕๘๐
- ๐
- กาก่องเนื่อนางเล่า
ทั้งศรีบางอู่เพียง
นางสมใช้นางมุน
เจืองยี่เจ้าเอาไว้
- นางพรหม
แฝงเฝ้า
ควรรคู่
แทบเทียม
- ๒๕๘๑

◎ ยั้งท่อ	นับหมู่ถ้วนปลายบ่าว ฝูงเจียมปรางลำตี ป็นไปให้ทั้งหลาย เฮาพรำน้ำวนอกฟ้า	สามพัน ดอมท้าว ครบคู่ ญี่ คึดปอง	๒๕๙๒
◎ บาก็ คึดที่	ทุกหมู่พร้อมพลไพร่ ปลงเงินทองคู่คน คุณเฮียมพันดูเหลือ ล้วนเล็กน่องฝูงเหง้า	เขียงเควือ แควนถ้วน ล้นมาก ช้อยพล	๒๕๙๓
◎ พลอยเล่า เทียมแต่	เบื่องฟากฟ้าแห่ง ผลควรป็นบ่าวลุง ตาดูด้วยนาขวาง ไต้ลุ่มฟ้าเขาอ้วน	เงินยาง เลยเขี่ยน ลั่นย่าน ส่วยไฮ	๒๕๙๔
◎	นับอ่านด้วยเขียงเทศ มีพลายหลายส่วยมา เจืองหาญให้ขุนญี่ มันอยู่บ้านฝ้ายนั้น	ทางไกล ปีลั่น น่องนาด เข้าง้อ จิตรระอา	๒๕๙๕
◎	สื่อนาดท้าวตกแต่ง สือเจืองถึงคู่แดน นาดีชั้นเขียงบาน เทียมแต่บ้านได้ส่วย	บุรี คนไหว ดูมาก แสนคำ	๒๕๙๖
◎	เจ้าปากแล้วให้มอบ ทางเกินไกลกาตลี เอาขนอนเทียนทุกอัน ทุกที่อ้างเมืองนั้น	แองคอน มवलหัน แวนมาก ว่ากะเสิน	๒๕๙๗
◎	นาปากเบื่องนาไป เงินคำแสนส่วยมา เจืองคุณให้คอนชาย ยิบบ่หย่านเฮวฮู้	กองทุน ปีลั่น เขื่อแม่ นังปอง	๒๕๙๘

◎	เทียบแต่เข้าได้สี่
เงินค่านับหมื่นกวย
นาหลายเบื้องปัจฉิม
แดนฮอดต้องผาหลอด	แสนปลาย
เหล็ลลัน
สามหมื่น
กวานแก	๒๕๘๘	
◎	ฮั้นฮั้นเทียบฝูงไพร่
พระยาเจืองแทนเหนี่ยวเม็ง
มีพลายพร้อมพันตัว
เฮือนใหญ่กว้างนอนแทน	โทหลาย
เมื่อสร้าง
ลงท่า
เทียมพญา	๒๕๘๙	
◎	สินลิ่งได้ควรค่า
ทุกปีแกวส่วยมวล
นาคำด้าวแดนดิน
นามากได้แสนเข้า	แสนคำ
มาไหว
แกวก่า
ใส่สาง	๒๕๙๐	
◎	เจืองพำพร้อมฝูงบ่าว
คิดพอวางไซ่ลือ
ทุกไทได้เงินทอง
มีหมู่ข้างเทียมใกล้	บานใจ
เมื่อสร้าง
แสนส่วย
กล่อมโขง	๒๕๙๑	
◎	ท้าว
เจืองจ๊ก	ยังปวดตั้งฮักพี
โยงตนไปนั่งเมือง
กงดินด้าวผาทาม
แสนเขื่อนขึ้นเป็นต้าย	ภายหลัง
พญานั้น
ทุมชอก
เวดเวียง	๒๕๙๒
◎	มันนี่	แกวออกสร้างสรงโสรจ
นาเพียงทุกไพร่ไท
เจืองปันให้แองผาย
นามลูกหน้าแนว้อม	โดยบุญ
ทวยคำ
เมื่อแต่ง
ม่วนเมือง	๒๕๙๓
◎		นาแห่งเบื้องเชียงใหญ่
แกวเมืองสินส่วยมา
เฮือนหลวงลันเงินคำ
ผาซู้ดำนทุกปาก	แมนเลื่อน
ปีล่าน
ชินเขียน
แปลงงาม	๒๕๙๔

<p>◎ เจืองก็ ยังจัก</p>	<p>ดูฤทธิเพียงพอเก็ง วางความควรให้เป็น ยินใจเจ้าเชียงเครือ เจ้าตัวสร้อยจักใส่</p>	<p>นครอินทร์ น่าน้อย จ้อมม่วน กุพุน โผมา บ่ฮู้(?)</p>	<p>๒๕๙๖</p>
<p>◎ บัดนี้ เพราะเพื่อ เหยี่ยวต่อ</p>	<p>ยินส่วนใส่สูญเจต ไกลเสนาหาหมู่เฮียม หาญพายม้างพลแกว ลือยี่เจ้าตัวสร้อย</p>	<p>หลายประการ สมแฮ ได้ง่าย สันนี้ แข็งท้ว จักรวาล</p>	<p>๒๕๙๗</p>
<p>◎ ลือว่า</p>	<p>มาปากเบื่องแฝงฝ้าย สาลีปานดอกเลา หิมพานต์พุนโพไพร เงินงวดไต้ปีล้าน</p>	<p>แมนไฟ เลียนก้าน มีมาก เล่าปลาย</p>	<p>๒๕๙๘</p>
<p>◎ เจ้าก็</p>	<p>คิดใครให้เมื่ออ่ม มีพลายพอหมื่นตัว นาดีเบื่องเชียงขวัญ มีป่าพร้าวดาลตั้ง</p>	<p>เงินยาง ทังม้า สวนหมาก ทัวเมือง</p>	<p>๒๕๙๙</p>
<p>◎</p>	<p>ทุกปากช่องลินส่วย ขุนเจืองมวลมอบเมื่อ ธรรมย่าท้าวเลขกอย การบ่มักายนี้</p>	<p>มาคัล เถิงอัว ไกลพี พวกมัน</p>	<p>๒๖๐๐</p>
<p>◎</p>	<p>เฮือนใหญ่กว้างมวลมี สมภารยศยิ่งไท นาขวางเบื่องดงจันทน์ ญี่ท้าวเอาส้อง</p>	<p>ฝูงนาง ทุกท้าว เจ็ดหมื่น ส่วยทอง</p>	<p>๒๖๐๑</p>
<p>◎ เจืองก็</p>	<p>ฮิ้นฮิ้นพร้อมพลใหญ่ เงินค้ำกองกาดลิน ปุ่นไปให้อามคาย ฮักฮูปน้องธรรมอ้าง</p>	<p>เหลือหลาย แสนสร้อย น้องพี อุนใจ</p>	<p>๒๖๐๒</p>

◎	เจ้าพี่มาต่างท้าว
ลูกไกลเห็นหมื่นนาง
นาเนื่องเบื่องคำวัง
เฮืองเฮือต้องลายเล่ม	โทษ่า บุญเฮือง
ในห้อง
แวนยั้ง
ลาวดคำ	๒๖๐๓
◎	ทุกสิ่งเทียนหายขาด
ปูนเหลื่อวางเกลิ่อกอย
นาเพียงเบื่องบัวรพา
เฮือนใหญ่กว้างแดนเท้า	ญุเสถียร
ใจสร้าง
แกวเฮือก
แทบจีน	๒๖๐๔
◎	ให้ปูพันผู้เผือก
มูลคำมอ้มเมือง
นาดีได้พ้อพัน
แฝงฝายด้านทางท่า	ปูนสิน
ปีล้าน
เข้าหล่อ
บางบิน	๒๖๐๕
◎
มันก์	เจ้ายื่นถ้อยให้แห่ง
ยินเพิงใจจิ้งหัว
นาหลวงเบื่องนาเพียง
เงินงวดได้ปีล้าน	อาวพวง
หุ่มตัน
ภายนอก
เล่าปลาย	๒๖๐๖
◎
มันก์
แม่งหนึ่ง	เจ้าบอกให้จำซ่อน
ชนพลายไสส่งแสง
วันเอียงคล้อยกลาง
คั้งคั้งเค้ากลองฆ้อง	ถื่อไพร่ ไทเชียง
ฮุ่มต๋อง
ใกล้คำ
อุ่นเมือง	๒๖๐๗
◎
เพราะเพื่อ	บ่ฮู้ก็ล่าท้าว
เตโชเฮืองทั่วดิน
สมการเจ้าก็อเมือง
จอมค้อยคุณกำพรว้า	ทังไพร่ ยินบาน
แดนฟ้า
ล้านโลก
ปางนี้ เมื่อแคลน	๒๖๐๘
◎
เทื่อนี้
ญุเท	ลุชอคช้อยเสี่ยสว่าง
เอาเมืองแมนตั้งใจ
นักสนมเนียนารี
เจ้าอู่แก้วแฝงข้าง	เย็นใจ
จงอ้าง
เฮียงฟาง
นั้งเมือง	๒๖๐๙

◎ เมืองเมือง แม่งหนึ่ง	สร้างพร้อมไหใหญ่ ขอบวยคำที่ชนพอ พระแฆไขขึ้นเพียงไพร เจืองซี่ย้ายคิงค้อม	มาเฮียง เพ็งน้ำ โพยมยอด ออกมา	๒๖๑๐
◎	ท้าวทอดถ้อยเถิงปู่ ทวยปานเปื่องกล่าวทอง ขุนจอมเจ้านาขวาง จอมค้อยคุณกำพร้าว	ฝูงพาง เถิงดำ ล้านย่าน มากิน กายพี้ออย่าไล	๒๖๑๑
◎ พลอยจิ่ง แกวกี้	ผู้ก่งท้าวไทอื่น กลัวคมดาวขาบทูล ฝูงผีเสื้อเมืองปะกัน ฮินหมื่นต้อคุณท้าว	ชมงัน ทุกม้อ กงราช มากิน อยู่เสวย	๒๖๑๒
◎	หึ่งพั้งอ้อมโสมสะอาด นนานเขยชมฮ่วมเฮือน หึ่งพ้อ้วอามคาย ฝูงจิ่งหน้างามล้วน	เมืองเม็ง มากิน ยังหน้า คือพี้อ มากิน ชุ่นาง	๒๖๑๓
◎	โจอมจูบแก้มยั้งยั้ง คอคางคือคูอินทร์ โสดาผ้ายเมืองแมน ต้านแขกเข้มเสียงซ้อย	คันธรส ลงเล้ม เจียรจาก ดั่งหัว	๒๖๑๔
◎ ชื่อว่า	ทุกปากเกล้าปักปิ่น นางอินทร์ลงเสียมลิม เนียนเนียนกลั่นกว้างใจ เพราะเพื่อฮ่วมหน้า	คำควร เล็งหน้า ฮ้อนเฮ้ง เหวนี้ แดงอ้อม อุ่นเฮือน	๒๖๑๕
◎	หมักหม่อนหน้าท้าวสูง แองคอนเตนไพรไท เจืองหาญให้วางเตียว เขาพร้าวพ้องกินเกล้า	วางปาน กินเกล้า โดยแพ่ง จิ่งเอา	๒๖๑๖

๐	<p>แพ่งแพ่งน้ำบกเคียด
หัวคิงเขาเกือบสอง
คลาไคลเมียนมวลดอย
ผู้จึ่งหน้าปิ่นแพ่ง</p>	<p>แคมไท
พินห้า
แล้วอย่า
ลุงอาว</p>	๒๖๑๓๗
๐	<p>เอาอยู่แก้วเทียมพ่าง
โสมพรราวเพิงแจ่มเจือง
นักสนมช้อยโสมพรราว
ชะพาดพร้อมประนมไหว้</p>	<p>กายขวา
ใจกล้า
เนาเน่ง
บาทคำ</p>	๒๖๑๓๘
๐	<p>บางพ่องจิ่งใหญ่หน้า
เมียงเมียงมาปิ่นบาง
นางนงเนื้อขาวพ่อง
มักเมื่อลื่นกำยลื่น</p>	<p>สิบสี่ สอนสาว
แต่ดิน
พินมาศ
แพ่งสร้อย แลกสลา</p>	๒๖๑๓๙
๐	<p>สะอาดหย่องปักปิ่น
ชมบาเอื้องล้ำแล
นางนงเกล้าเกศ
กาก่องท้าวงามยิ่ง</p>	<p>ละลา
หลิงท้าว
หอมขึ้น
แมนเขียน</p>	๒๖๑๔๐
๐	<p>อรม้อยหน้าช้อยขึ้น
(โสมงามคือสูปประเทียล
นางนงหย่องเกศ
ทำทู่ยเนื่องามแล้ม</p>	<p>เขียงคาน
ขาวเข้ม)
ปักปิ่น
เก็งกั้น</p>	๒๖๑๔๑
๐	<p>กุบาลท้าวเก็งญา
ปิ่นแพ่งเหล่ากินถ้วน</p>	<p>ยินขึ้น
ชุ่นาง</p>	๒๖๑๔๒
๐	<p>กายลุ่มพุ่นฝูงลูก
กินสุราฮีบกอง
เสียงนินเบื่องนครหลวง
แกวเฮียกฟ้าดั่งได้</p>	<p>ขุนเมือง
เกาไค้
หลายถ้าย
ขาดขวัญ</p>	๒๖๑๔๓

<p>◎ คืดเมื่อ</p>	<p>ท้าวกว่าได้ตีเสพ ทุกแดนตั้งม่วนเมือง</p>	<p>สะบัดไชย แกวให้</p>	<p>๒๑๖๒๔</p>
<p>◎</p>	<p>พระบาทท้าวทรงที่ เงินคำมูลมั่งเมือง คนพลันขึ้นโสึงทอง ข้างเฮ้งม้ามวลเต้า</p>	<p>นครปะกัน นองเต้า ทูลยี่ คั่งเมือง</p>	<p>๒๑๖๒๕</p>
<p>◎ เจืองก็ เมื่อนั้น</p>	<p>แมนนอบนิ้วเฮ้งราช ผายเบ็งซอนผ่อไท ภูมิท้าวทรงเมือง เฮาฮีบนำวนอกฟ้า</p>	<p>ซูลีบา ทังข้า ตันคว่าง มาไหว ชูพญา</p>	<p>๒๑๖๒๖</p>
<p>◎</p>	<p>เบื่องฟ่างไกลแฝงผาย แมนหลายเหลืออ่อนขาม ฝูงนครกำผาทาย เขาส่งม้าอานล้วน</p>	<p>อุดร ก็เถิง ขอส้อง วอแต่ ก็เถิง เครื่องคำ</p>	<p>๒๑๖๒๗</p>
<p>◎</p>	<p>กำแงซ้ายเชียงใหญ่ ย่ำเฮาเฮวฮีบมวล กายเหนือหื้อหัวแดง ขอขาบไหวทูลท้าว</p>	<p>ผมเผื่อ ก็เถิง มาไหว ล้านท่ง ก็เถิง พรัมมวล</p>	<p>๒๑๖๒๘</p>
<p>◎ ท้อไป</p>	<p>เบื่องผายไต้เชียงเทศ กายกลางเถิงย้ายของ นามกรกำเขมขอม นำวนอกฟ้ามาส้อง</p>	<p>จินจาม ก็เถิง ฝูงแก้ว เมืองม่าน ก็เถิง ส่วยทอง</p>	<p>๒๑๖๒๙</p>
<p>◎ ที่นั่น</p>	<p>กายต่างไต้เมืองมิ่ง พลหลายเหลือแผ่นดิน หัวเขี้ยวข้างองค์แมน เขาอ่อนหย่านมาไหว</p>	<p>แมนเฮียว ก็เถิง เดินเต้า เอิกปอง ก็เถิง ชูไท</p>	<p>๒๑๖๓๐</p>

๑	<p>เบื้องฝ้ายต้านชั้นช่วง
แมนไฟเทียวท่องเมือง
ทั้งเขาข้าคางลาย
เจ้าผู้คึงค้อม</p>	<p>หุนบัง ก็เถิง
มาน้อม
เลื่อนฮาด ก็เถิง
กล่าวอาว</p>	๒๖๓๑
๑	<p>เฮาจักให้แขกเฝ้า
การเมืองมีหมื่นหลาย</p>	<p>ทั้งฮาด เป็นพญา
หลังหน้า^๔</p>	๒๖๓๒

ทำวสูงให้ค้ายคว่างปกครองเมืองปะกัน

◎	เมื่อนั้น เฮาก็ เจื่องก็ เทื่อนี้ตุจัก	ทำวสูงผู้เงื่อนถ้อย ถือพลแสนส่งแกว ทาวทวนเลี้ยงทุกขุน เต้าหมูข้างคีนสู	แถลงกล่าว ลุงอว กอยม้าง กินคู่ เงินยาง ก่อนแล้ว	๒๑๓๓
◎	เจื่องก็ บัดนี้	ฮีนฮีนเทียนคับคั่ง วางความสอนคว่างเยี่ย สูก็เอากันตันทุก เมืองใหญ่กว้างมหาโลก	โฮงคำ ฝูงเหง้า ประการ แหนฮ่าง ลือเฮา	๒๑๓๔
◎		อย่าแผกถ้อยไว้คว่าง เอากันแข็งแสงเขียง คองโตฮ้ายไตดี อย่าเยี่ยะน้ำกล่าวเข้ม	คิดปอง ตางทำว ดูถี้ ค่างล้า เสียดสะหาว	๒๑๓๕
◎	เขานั้น	เลี้ยงพี่น้องฝูงหมู่ ลุงอวสูใสใจ หอมคนไฮ้เฮือนครอง คือเขื่อนฮั้นเวียงแก้ว	คนผอม จำหมั้น ทุกช้อยาก ดีตาย เก็งหิน	๒๑๓๖
◎	อย่าลอน ชอบว่า	ภาคหนึ่งตันตามแพ่ง เห็นลนเงินลนคำใครใจ บ่เหลือที่ปีปายตัน ไผหากไว้โทษฮ้าย	เพณี มักได้ จารา จำเที่ยง ฮอมให้ จิงเอา	๒๑๓๗
◎		อย่าเบี่ยงถ้อยเขซ่ม ปะเตาดูแต่งเพียง คนโตจำเฮิญฮู้ ปากกล่าวแม้งแถมถ้อย	เสมอเมือง จำใจ ทันเทียม ชักแทบ ถี้คดี	๒๑๓๘

๑	<p>ด้านแจบตั้งตามแพ่ง เป็นไมตรีแต่งต่าง ใผผิตฮ้ายเวธา อฮ่านวดน้ำแข็งเข้ม</p>	<p>เพณี ตาท้าว เพ็งไต้ ฝ้ายเดียว</p>	๒๖๓๙
๑	<p>ตั้งนั้น ถือเอา ฝูงไพรฟ้าลั๊กอะเหี้ย เป็นทางเที่ยวทันทาน ชวนกันป่านเหมืองฝาย ค้ายลิ่งเหง้าฟิงท้าว</p>	<p>หัวขวัญ ดูฮ้าย เลี้ยงไพร่ ดีตาย ชูขุน</p>	๒๖๔๐
๑	<p>ถึงเมื่อ หญิงใหญ่ ชัวไต้ให้กายแป้น หนทางเมืองบตี กลียุคฮ้ายแสงแกลง ผายผาดข้างเหยียวต้อง</p>	<p>ทุกแห่ง ถมดิน ดูป้อง ถ้วนถี้ หล่มหลวง</p>	๒๖๔๑
๑	<p>เดิมตั้ง มุกขาน้ำฝูงไพร่ กลั๊กกลางเมืองตีสม นิยายเข้มเขาสือ ต้านถี้ถ้อยถึงท้าว</p>	<p>เพ็งอาย เฮสะท้าน ปางก่อน ท่านพาล</p>	๒๖๔๒
๑	<p>แม้งหนึ่ง ทุกท่อนท้าวเข็งซ่า อนธการถองถี้กเมือง ใสสตร้อยยอชญา สองแจ่มเจ้าสมฮ้อน</p>	<p>อโนรส มัวคร้า ศรีสะอาด ฮ้าคาญ</p>	๒๖๔๓
๑	<p>เลขลวด กวนาถท้าวผู้ผ่าน วางสถานปละเปล้าเสี่ย นารายณ์ม้างทั้งปวง เอาลูกเต้าแทนเขื่อ</p>	<p>พญาหลวง สุนคร้า ฮี้ย้อย ลี้บเมือง</p>	๒๖๔๔
๑	<p>ยามเมื่อ เสี่ยเพื่อ ทุกถ้อยแท้ถึงที่ สมภารเฮื่องอย่าทะนง โกรธาเข้มเข็งหาญ บฮีบม้างพลแผ้ว</p>	<p>โพยตาย ตนอ้าง อุบเบก แผ่นสนาม</p>	๒๖๔๕

◎	เหยียยว่า	สมเสกข้อเขากล่าว สมคามเฮาค้อยทรง ปีปายตันสอนสู ใจเคร่งท้าวหงฮ้าย	คติถวาย ถือท้าว ถ้อยถี้ สิ้นคำ	๒๖๑๔๖
◎	เลยลวด	ท้าวครือว่านหมู่ข้าง มรณาละลูกเมีย ตีเพื่อแมนพันผู้ เต้าหมู่ข้างชนช้า	ตกท่ง ชิงแดน ฮามหน้า ขุนเส็ง เหวฮอด ควี่ว้าย	๒๖๑๔๗
◎	อันหนึ่ง	เจียรจอตถ้อยสอนสั่ง บ่กว่าสุชู่ชาย เดาดูตั้งเวียงวัง หอท่านท้าวปุนป้อง	การเบา เคยป้อง ต้ายแก่น กำแพง	๒๖๑๔๘
◎		ฮีแผ่นพร้อมพัดเขื่อน อย่าลอนแข็งเบกสะหา ไผ่บ่หลิงดูดำ โองโอดอ้างตาค่าน	ชนงตุ พากล้า นั้นเนอ บุฮาน คืดชอบ บ่ตี คว่างเฮย	๒๖๑๔๙
◎	ตุจ๊ก	ต้าวหมู่ข้างคั้นคอบ มรคยาวยโชนสูง ทางไกลล้ำรุงรัง จ๊กคว่นคั้นป่าไม้	เงินยาง ก่อนแหล้ว เขาชั้น น่านฮอด เฮวฮ้อน เฮ่งลม	๒๖๑๕๐
◎	อันหนึ่ง	ขกยอตถ้อยแถลงแต่ เป็นประถมสั่งสู อย่าลอนอ้างมักเดียว เลียงพิน้องฝูงไเฮ้	เพ็งมา สอนไว้ ตั้งเพื่อน คู่คน	๒๖๑๕๑
◎	ตุจ๊ก มันนั้น	เล่าเจื่อนถ้อยเถิงฮาบ สมการยศยอตไท เมืองมัวตั้งสิตา ราเมศม้างเอาได้	ลังกา เอาอ้าง เดียมมิ่ง ตั้งฝืน	๒๖๑๕๒

◎	เป็นกึ่งด้วยพิเภก
รามาชั้นว่าเลย
จิ้งจก กำซาบเข้มซับหนี
ตางอย่าให้คั่งบ้าน	เขาชาม
มิหย่าน
แดนอื่น
เปลื้องเข้า แก่มกิน	๒๖๕๓
◎	มันก็ฮั้นฮั้นให้
พระรามินทร์ชูสง
เต็มกูเอื้องยงศร
หัวขาดสู้ตัวตั้ง	ไปสู่ รามา
เลยฮู้
แสนถ้าย
ต่อมา	๒๖๕๔
◎	มันก็ปูนปากต่าน
จารจายอยู่กลาง
เมื่อนั้น พระรามสู้ปาย
กากรองเอื้องยงซ้าง	ขานล่าย ค่างาม
สองเบื่อง
กอยกล่าว
ถึกตาย	๒๖๕๕
◎	เลยท้าวลัมมรณาศ
บ่มีคนสืบสาย
ความอันอ้ำมกเดี้ยว
บอกว่าน้องแนบเนื้อ	กลางสนาม
แทนเชื้อ
ดับเที่ยว
จำฝ้าย พลัดหนี	๒๖๕๖
◎	คิงเปลี่ยวเปื่องญุท่าน
ตายเป็นผีบ่คืน
สูค้อยคะนิงดูถ้วน
เป็นแวนไว้หลายชั้น	แหงทาน
มาได้
ทุกประการ กอยกล่าว
ชอบจำ	๒๖๕๗
◎	อันหนึ่ง อย่างกล่าวอ้ำมกเบียด
มีคำซังฝ้ายเดี้ยว
ฮักกันให้เหลือกล
ไต้ลุ่มฟ้าเป็นอ้าย	เบียนตน ท่านนั้น
ดูฮ้าย
กวงกิง ดีตาย
ท้อเฮา คว่างเอย	๒๖๕๘
◎	จอมพราปลูกมิ่งให้
ชวนกันเนานั่งเมือง
อย่าลอนเลี้ยวโจรมาร
ลักเพื่อนหล้างเสี่ยหน้า	เป็นยอด ชูบาน
ปองกว้าง
ลาวง่าว นั้นเนอ
เพื่ออ้าย	๒๖๕๙

◎	นับชาติได้เบื่องบ่าว แหลมงาปลายเสียบแทง อย่าลอนให้ญใจ เมืองใหญ่กว้างโดยได้	คนใด ทรวงม้าง โจรมาก ตั้งหมาย	๒๖๖๐
◎	ชอบว่าไฟหากมรณาศเมี้ยน มีหญิงชายลู่เอื้อ ควรถนอมตั้งแนสม อย่าให้เสื่อสุนเศร้า	ลดชั่ว เมื่อพรหม เป็นเชื้อ สวนมิ่ง เสื่อมพันธ์	๒๖๖๑
◎	ฝูงมหาดท้าวจ่าจ้อ ควรเฮาอย่าเชื่ออัน เพิงที่รหัสแจ้ง ฝูงนั้น เขายูเข้าทำให้	จงถนัด เมียหน้า ใจตน หนีหลีก เสื่อมศรี	๒๖๖๒
◎	สับปुरुษให้ควรหลีก ภูมิยังยั้งสอน พอเมื่อ มีการข้าง้วควาย ชั้นว่าแต่งเข้าเหล่า	สงสาร ฝูงหน้า เลี้ยงแขก ให้ไพร่ กินเหลือ	๒๖๖๓
◎	อย่าแฉกอ้างฮิบไพร่ เงินค่าเกือแต่งเอา ปองเมืองให้ถามลุง อย่ากล่าวเข้มภัยท่าน	ฝูงคอง นั้นเนอ ในเล้ม เข้มก่อน ดีตาย ทานขวัญ	๒๖๖๔
◎	กูจักเมื่อทอนท้าว อย่าลืมความชู้อัน นุเนื้อเนื้อตนอว ฝูงแทบชั้นญैयाช้อย	สอนสั่ง ยังสุ จำหมั้น อ้ายคว่าง ไซลือ	๒๖๖๕
◎	สร้างพร้อมเขาเกื่อน เสียงอ้อชานชอบใจ อันว่า ปิพายตันจอมหัว น้ำกล่าวข้อแฮสั่ง	เพ็งผาย เจืองท้าว เห็นอย่าง จจริงแฮแล้ว โยธา	๒๖๖๖

๑	<p>แมนชื้อไขหมื่นมื่อ
หายโรคาเคียดโทย
อันว่า
เหยยิวว่า</p>	<p>แมนชื้อไขหมื่นมื่อ
หายโรคาเคียดโทย
ภูมิท้าวธรรมยา
บาบปถ้วนปางก่อน</p>	<p>เสียสว่าง คำกระสัน
พิชังวัน
สอนสั่ง
กรรมถนอง</p>	๒๖๑๖๗
๑		<p>เก็งท้อไขไขแล้ว
ความคองเมืองเมื่อใด
ฝูงตุเถ่าลุงอว
จักค้อยห้วยป่าไม้</p>	<p>แล้วสว่าง เสี่ยหนาว
ดีฮ้าย
เยื่อนยาก
เขี้ยวคำ เถิงเจือง</p>	๒๖๑๖๘
๑		<p>ลำบากเบื่องทางท่อง
เคื่องใจจงยียดยาว
โยธาต้านไปมา
แพนมากล่วนหลายชั้น</p>	<p>ท้าวไพร
เลยสะบั้น
แล้วอย่า
ช่วงลาวา</p>	๒๖๑๖๙
๑	เสาจัก	<p>ชะพาดพร้อมนบนานถ
คลาเขียงทองสั่งสุ
บุญมีขึ้นแทนเมือง
บ่ฮู้ก็ล่าช้าง</p>	<p>ชูลีกร
วันนี้
ท้าวกว่า
งาซ้อง อยู่ถุน</p>	๒๖๑๗๐
๑		<p>กุกักห้วยป่าไม้
กรายคำมุนฟูยคำ
ผาลาเหลื่อมหลายถัน
(คิดเมื่อฮ้างพลหุ้ม</p>	<p>ลั่นท่ง เมืองปะกัน
เขนกกั้ง
ลั่นเกิบ
แห่แหน)</p>	๒๖๑๗๑
๑	<p>อันหนึ่ง
ให้ค้อย
กุกัก</p>	<p>อย่าแข่งเขี้ยวตำเดิบ
หอมแพนเปื่องอยู่แขวง
แค้นใจตั้งทำคุณ
เฮาพรั่าเพียงคะนิงแจง</p>	<p>เต็งชุน
ขนงชั้น
ลุนพ้อ เหวนี้
จิงบาน</p>	๒๖๑๗๒
๑	<p>อันหนึ่ง
ฝูงนั้น
แคมบ่</p>	<p>อย่าท้ออ้างเห็นป่อง
เสี่ยคนหาญก็เพื่อเอา
ของแพงไว้ในญើย
ได้เคียดคล้อยชนช้าง</p>	<p>คำแดง คว้างเฮย
สินจ้าง
เอาอาจ
ช้อยเฮา คว้างเฮย</p>	๒๖๑๗๓

◎	อย่าลอน เหยยิวว่า ควรรที่ ตั้งนั้น	สืบไพรให้ป็นทาส เมืองมัวเขาป็นแพน กฤษณาให้เห็นคุณ เค้าใหญ่กว้างจำจาก	ทาสา พริกต่าง ผายโผด ฤาหนี	๒๖๗๔
◎	อันหนึ่ง	เมี้ยนโทษฮ้ายเฮาส่วย มีคนขานชอบคุณ ไฟทุกขี้ไฮ้เฮือนครอง ควรรเลือกเลี้ยงปุ่นป่อง	เสียดก ขอย้อง มาเพ็ง ช้อยแสง	๒๖๗๕
◎	เขาจัก คนใด	สรรพลิ่งเพียงปุ่นเก็ง แสงสมคามช้อยเฮา โยโยลันมรุตทา ต้านต่อหน้าดีฮ้าย	กฤษชโร ฮุ่มช้ำ หวานปาก เมื่อหลัง	๒๖๗๖
◎	ควรรที่ ยังเล่า อันหนึ่ง	ปละไปลไ้วเฮื้อนยาก เสียใจหลังเมื่อลุน อย่ามัวตั้งเมียนาง คือคู่เพียงกินวัน	สามปี จิงเอาเลี้ยง เหน้าหนุ่ม ควางเฮย เง่าตาย	๒๖๗๗
◎	สองเล่า เถิงเมื่อ ยังยั้ง	เมื่อปากต้านกอยกล่าว เป็นไมตรีสืบสาย กรรมเวรฮ้ายแสงโพย แสงดาบตันดับชีพ	คำฮัก เผื่อฝั้น ผิดแผก มิ่งมรณ ควางเฮย	๒๖๗๘
◎	สูงจ้ง เพราะเพื่อ	ชักแทบเท้าผู้ผ่าน เอาสอนใจชู้คน ฮามาฮ้ายเมียมาร ใจชูง้องใจจอด	กามะทา จำแจ้ง นักผิด โจโร	๒๖๗๙
◎		กับเพศเพียงทวยฮั้น ทาโลเลยเกิบกุม กอยแทงท้าวภูมิ อินทรอยู่ล้าเมืองฟ้า	ไชยศรี กำด้า เมี้ยนคราบ ส่องญาณ	๒๖๘๐

๐	ฉายเปล่งน้ำอบอาบ ตนคราญเนาเมือง อันว่า นางมารนั้นฮาวี โจรบฝืน (เมาง้วน	สรงสี อรอ้วน เพชรฆาต (?) ง่องตาย)	๒๖๘๑
๐	เลยเล่า มรณาศเมียนเมื่อสู่ แพนปลายกัปอยู่นาน พอเมื่อ ปาปิงถ้วนกรรมมี เลยเกิด เป็นแม่เนื้อแนวฮ้าย	อเวจี ในหม้อ มาคอบ ฮ้างชะนี	๒๖๘๒
๐	อันนี้ เวรตอต้องใจลาย พันปีแขวนจ่องไฮ ยถาแท้สอนสุ พลไพร่พ้องทั้งค้าย	โลกา เฮฮ้อง อย่าประมาท ค้อยคง แต่เนอ	๒๖๘๓
๐	บัดนี้ กุ๊กกคลาดแห่งห้องหอมไพร่ (แม้งหนึ่ง บาฮามทรงสั่งขุน ดีแก่ วันเฮืองพันเขาทอง ฝูงบ่าวตั้งพลช้าง	เมื่อเมือง ก่อนแท้แล้ว เอาอ้าง เทียวท่อง) เหยียดหยาย	๒๖๘๔
๐	ชั้นช่องไกล้เทียมพ่าง วันสายใสส่องกุ สวนไลก้องซอนซอน ระเม็งแล่นขึ้นโตนเต้น	ภูธร เพ็งขึ้น พิณพาทย์ ไต่หนัง	๒๖๘๕
๐	กะสิงฮาดฟอนไกวแกว่ง โยธามวลเครื่องกั้ง นางมาศพร้อมนางแมน ทุกที่ให้ถามท้าว	รำแพน แกมง้าว แก้วอยู่ ตั้งได	๒๖๘๖
๐	ตออยู่สร้างเฮือนกว่า ในนครมีหมื่นนาง เจืองจักสมเพงให้ พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า	เหิงนาน นั้นแท้แล้ว นงหน้า ไผเมื่อ ไผอยู่ ใจแจ้ง จิงขาน	๒๖๘๗

◎	จ๊กแบ่งไว้ควรอยู่ ประมาณเมื่อแต่เพ็ง	ไผ่เมื่อ พอใช้		
อันว่า ให้กล่าว	หญิงชายเข้าปูนพอ เจ้าพี่น้องนางใหญ่	ใช้ช่วง ทั้งหลาย	๒๑๑๘	
◎	เป็นตั้ง ยังจ๊ก	เขาพี่น้องไปเที่ยว เที่ยวไปมาชู่กาย บุญเฮืองเจ้าจอมหัว ยังจ๊กมาก่งทำว	ดูเมือง ฟันก่อน ยามเหย้า เป็นแม่ กูฟัน กายพี่ อยู่เย็น	๒๑๑๙
◎	นางใหญ่ให้ปูนแต่ง ปูนเป็นพอสี่พัน โสมคราญเจ้านางลาว ให้อยู่ตั้นเตินช้า	ครัวเบา ก่อนเถิน สาวใช้ หล้างเก่า แล่งสอน	๒๑๒๐	
◎	มันกันบนานแล้ว คอนคอนใจอู่เมือง อาบันฮ้อนสมกระหาย เพราะเพื่อไกลกั้งเชื้อ	คินเล่า ทั้งหลาย มัวซ้อน นานสว่าง แนวน้ำ เน่งตาม	๒๑๒๑	
◎	บ่ฮ่างได้คินคอบ จอมนางพรายเนตรฟู ลอนจ๊ก	เมืองปะกัน แลข้าม ฟุมผ้า เฮือนท่าน ตั้งใด บ่ฮู้	๒๑๒๒	
◎	เมื่อนั้น เป็นแต่	ผู้ผ่านพื้นเทียมมราช ถนอมเสียงใสสั่งอวน เวรหลังเบื่องงจาว พลัดกั้งน่านามให้	นางลาว ทังให้ สนองตอบ เผ่าตระกูล	๒๑๒๓
◎	ฤว่า ฤว่า	ละชาติเชื้อชาวอู่ บุญมียังคอบคิน แฝงถนิตฟุนบاجา เมื่อแนบหน้านางฟุน	อโนชิต ตั้งนี้ เห็นหน้า เฮ็นอยู่ บ่หนา หั้นข้าม	๒๑๒๔

◎	ปละไปลัไว้เป็นปลีก	ปลายใจ ท่านั้น	
สมสม	ฝูงย่ำลัวลั้งสอน	หลานน้อย	
	โลมขวัญเจ้านางงาม	แก้วกู่	
	สอนสั่งแห่นัดโพล้ง	พลาดสาร	๒๖๑๕
◎	เมื่อนั้น	ถนิมเมื่อง	
	สะพุ่นื่องถ้าว	เฮือนเหย้า	
	ลัวลั้งด้อมจ่าเริญ	ง้อมม่วน นั้นเนอ	
มันนั้น	อย่าผิตไต้บุญเฮือง	ที่ย่า	๒๖๑๖
	เป็นกั้งเหง่านางท้าว		
◎	ชวบเมื่อ	เสียงหนัก	
เทื่อนี้	ฮ่วนฮ่วนฟ้าดั่งสนั่น	ภายพี	
อันหนึ่ง	ล้าเดียวพลอยพรากตุ	สอนสั่ง	
	ประถมถั่วบูฮาด	ผู้เดียว	๒๖๑๗
	อย่าลอบลั้งในห้อย		
◎	เถิงเมื่อ	ทูลดิน ท่านั้น	
	พอช่วงใช้พระบาท	หลายเปื่อง	
เกรงท้อ	อย่าเล็งแลเหลือดเหลือยว	ทานโทษ	
เหยียวว่า	ฝูงซังฮ้ายลินขวัญ	เฮือความ	๒๖๑๘
	ผู้ที่เหง่าฟงเฮือง		
◎	สว่าสว่าให้หิวโหด	บายมือ	
	พอยามเดินพวกพล	ทั้งค้าย	
	อื้อท้อเท้าแพนเสียน	หลายหมู่	
	ซ้างย่างเค้ายวงย้าย	แทบเกย	๒๖๑๙
◎	เมื่อนั้น	หิวภักซ์	
	ท้าวอู่แก้วอินอ่อน	เสยถ้ำ	
ลอนท้อ	ผนผนพักจ่าลอง	นองเนตร	
	บรรเทาเฮือนโถมนั่ง	คั่งโสึง	๒๗๐๐
	คนฟุ่มเพื่อหิวไห้		
◎	เมื่อนั้น	อวานพล	
โจงโจง	พระบาทให้ฮ้ายหมู่	ดั่งก้อง	
	ตีฮางแสงลวงเมื่อง	อ้ายง่า	
	ผนผนกำชวบดอย	จากเมื่อง	๒๗๐๑
	ดั่งช้อช้องอวานเจ้า		

◎	ดูหลากเสื้อแสนลำ เอื้องเอื้องวันส่องพาง แถวทางล้นพั่งพलय อามก่องเท้าถึงข้าง	ของแกว ภูกว้าง บดมิด ฮ่วมผัว	๒๓๗๐๒๓
◎	อรทิดเทียนฝูงลูก หนัสน้ำผึ้งหมู่เมียบ ชะลอนล้นสาวฮาม เฮาผาบได้อรสร้อย	เมืองตาม แกวให้ นางถ้าว ซู่เมือง แลนอ	๒๓๗๐๓
◎	คว่ำคว่ำต่างอวานก่อน นางดาเฮื่องซี้เหลือ คอนชายขึ้นคนเมือง ญั่งญั่งต่างลายล้น	หลายพलय หลังข้าง ตามพ้อ ล่งทาง	๒๓๗๐๔
◎	เมื่อนั้น เจ้าอู่แก้วขึ้นซี้ ทุงญูกางฮ่มงาม เลินเลินย้ายแพนแดง ฝูงบ่าวหยั่งเขาข้าง	ทองเหิน บังกั้ง เตียรดาษ ฮ่มตาล	๒๓๗๐๕
◎	นางเกิดขึ้นพั่งมาศ พलयสารปุนสี่แสน นางขวัญเนื้องวีย เทียนแม่หม้ายเฮือนกว่า	คลาไคล จัดย้าย พร้อมพราก ล็กมอง	๒๓๗๐๖
◎	ซู่ปากล้าหนแห่ง สองสองคือคู่เหล่า นางมุนผู้ลือเกียรติ ทุกที่เทียนยอฮ้อง	นางเวียน ผิวเผียน เซียงแซ่ คู่คน	๒๓๗๐๗
◎	เจียรจากบ้านไกลแม่ นางหลายเหลือซี้พั่ง ญนญนย้อยชลธิ จักจากเข้าป่าไม้ดงกว้าง	ลูงอว นี้แล้ว นางข้าง หนองุ่ม ปลีกเมือง	๒๓๗๐๘
เพราะเพื่อ			

◎	วิกากโถ้วเระก่อน
ความอาบ้นคั้งเคื่อง
ญนญนต่างหางยุง
ส่วนสำเห้งนางท้าว	มาสนอง แลนอ
สมฮ้อน
เดียรดาษ
เชื้อเชื้อง	๒๓๗๐๙
◎	ดุอาชญ์เนื้อขึ้นใหญ่
บาเจืองจัดลุกเมือง
กลางวันคุ่มบดลิว
อ้ายคว่างถ้ำสั่งท้าว	โสมพรราว
เมื่อน้ำ
หนาวหน่วง
ทันที มะฮามเพียง	๒๓๗๑๐
◎	ช้างช่วงใช้ซัดแทบ
เสียงคนนั้นลุ่มเทิง
ขอแสนสร้อยเอาไป
ฝูงล่าท้าวองถ้ำ	เทียมโต
ทั้ซ้า
ปุ่นแจก
แทบทาง	๒๓๗๑๑
◎	อรแนกเนื้อเจืองยี่
หลายนางเจียรจากโดย
เททะลายเนื้อนวลศรี
พ่องเฮ้งขึ้นชี้ซ้าง	หลิงแล
ดอมเจ้า
เสลียวคาด
ทั้พ่อง เฮ้งหัว	๒๓๗๑๒
◎	เพราะเพื่อภูวนาท้าว
ผายแดงบัวออกมา
พังงามห้างเดาดา
พระบาทเจ้าตัวซ้าง	จักจาก เมืองหลวง
เกยกว้าง
เฮียงแทบ
ใจแจ้ง นั้งเนา	๒๓๗๑๓
◎	ชาวแทบใกล้คุดฮ่ม
ทรงโสมเสลาว่าลอง
แพนเซนต่างดาวคำ
โยเศศท้าวฝูงเห้ง	เฮ็งโญ
เลยย้าย
ไหลหลั่ง
แท้แทน	๒๓๗๑๔
◎	ญั่งญั่งเหลื่อมไกวแกว่ง
แตรสังข์เพลงพาทย์แคน
กุญชรซ้างพานคำ
อาวสั่งท้าวทองล้าน	จามร
เสียงห้าว
ยกย่าง
ที่ทาง	๒๓๗๑๕

◎	เจ้าค้อย	คืนฟางห้องหนแห่ง เทนางคั้บคั้งนา บุญสูงเจ้าชาชาย	เมืองลูง ก่อนเถี้ยน นองซ้าง กอยกล่าว	
	อาวอยู่	ซ้างชอกฟ้าฟังเบื่อง	หม่มแมน แต่เนอ	๒๓๗๑๖
◎	เหยี่ยวว่า	แกวตัวซ้างชูปวน พลหลวงควรแต่งดี หุนบังท้าวทวนเถิง	ภายหลัง บ่สู้ ดาไว้ แมนมิ่ง ภายพุ่น	
	ให้ค้อย	ตันป่าไม้เหยี่ยวใช้	ช่วงเถิง แต่เนอ	๒๓๗๑๗
◎	แต่นั้น	ทูลบาท (แล้ว) เจ้ายี่ พลหลวงเถิงท่งเพียง แองคอนย้ายแพนคำ ม้ามักเท่าเอียงฮ้าน	ลีลา ทุกด้าน คลาที่ ฮ่มแกว	๒๓๗๑๘
◎		เจ้าอู่แก้วแปรป็น ชลธิ์นองถั่งแถว ภูธรเจ้าจอมหัว เสียงเสฟไ้กกลมก้อง	หลังดู แถมให้ ย้ายย่าง กล่อมชาน	๒๓๗๑๙
◎	ผ่อดู เล็งเห็น	ฟ่างฟ่างซ้างนางหลัง ไสวตาลหมื่นลำ อามทามพุ่นกายชวา มิดอกไม้บานซ้อง	หลุยตาม ลมต๋อง สวนต่าง ชู่ประการ	๒๓๗๒๐
◎	ขามเมื่อ	ลมหว่างต๋องพัดยอด โหยโหยสสฮ้วงหวาน นางขวัญสร้อยศรีพราย เขาพื่น้องนางท้าว	เกียงปลิว หอมเฮ้า นางเกิด ผ่อกอย	๒๓๗๒๑
◎	เทื่อนี้	บ่ฮ้างได้คิ้นคอบ คำเคื่องคืดซุงผัว ราชาเจ้าจอมหัว บุญยี่กว้างเป็นช้อย	เมืองปะกัน แลนอ ผิวม้าง เป็นอาชญ์ บ่เถียง ได้แล้ว	๒๓๗๒๒
	บัดนี้ ก็เพื่อ			

๑	ชะพาดข้างชูเครื่อง เขากี้ เมื่อนั้น	เขียงพลายมวลแท้เจือง อือทือเท้ายางกา แก้วกำพร้าวเหลียวให้	นับแสน เมื่อหน้า ตกทัง ชุ้งเมือง	๒๓๗/๒๓๓
๑		ผู้ก่งท้าวแมนก่อง เฮียงเฮียงวันส่องลง พลหลวงเท้าเขียงบาน เฮือนลุ่มถ่านดูย้อย	กองทูล คลาคล้อย จำป่า ยอดลาย	๒๓๗/๒๓๔
๑	ที่นี่ เป็นดั่ง	เฮาผาบแญ่ยามก่อน พลหลายเหลือคั้งทาง ภูธรเจ้าจอมหัว เฮาพรากง้อมไปสู้	คราวนอน นี้แหล้ว ทุกค้าย กอยกล้าว เงินยาง แลนอ	๒๓๗/๒๓๕
๑	ภูธร	ค้ำค้ำค้ำงเฮียงส่อง เฮียงเกยขวางลวงลง ลำลำล้นนางแกว แก้เครื่องข้างงาซ้อง	ดาวคำ เมื่อกว่าน เทียมพ่าง แมบลง	๒๓๗/๒๓๖
๑	เสินเสิน	ผู้ก่งท้าวยกย่าง พลายเมื่อโฮงแทบเกย มุนตรีขึ้นคัลเจือง เล็งล้ำด้าวนครกว้าง	สรงสี่ เฮียงฮ้าน จอมราช ผ่อเมือง	๒๓๗/๒๓๗
๑		แดนป่องเท้าเทิงขวาง ดูเฮียงงามแทบเขา ญนญนเหลือมดวงปรางค์ ค้ายชู้ด้านยลช้อ	ศรีธน เขมท้อ ผาสาท ชอบลาย	๒๓๗/๒๓๘
๑		คำคาคตต้องเท้าท้ว ดูเหลือหลายหลากแกว เขียงบานแจ่งจักงาม พระบาทผู้แก่นไห้	เทิงทวาร กระทำไว้ แวนยั้ง เนานั่ง สาววี	๒๓๗/๒๓๙

◎ เขากี้	ทุกสิ่งพร้อมฝูงไพร่ หอมทิวพีขึ้นเจือง ประมาณเท่าแหนความ เจ้าตัวสรว้อยขานแขก	เขียงบาน ทิ้งเหล่า เถิงล้าม แขงาม	๒๑๗๓๐
◎ แดนนา เมื่อนั้น	ทุกตบข้างเทียมเฮื้อ เมืองเกินทองแทบทาง สวาสวาเท้าทวารทอง เจ้าเล่าคิดสูงผู้	งาขาว ทวายทุ้ แก้วกำ เถิงอ้าย คว่างเมือง	๒๑๗๓๑
◎	ฝูงเผ่าง้อมชั้นชาติ เถุยคำทังเกื่อนคาน	พงศ์ตระกูล คนต้น	๒๑๗๓๒
◎ อี่ดู ผิวว่า	เขาอยู่สร้างต่างท้าวบ้านชอก หาญพายฮับว่ามี คำเขาอ้ายทั้งหลาย ท้าวฮุ่งแสหมูฮ้าง	โกลเฮา พุนเด จริงแท้ โหวักกล่าว คีนคอบ เงินยาง	๒๑๗๓๓
◎ ขออ้อย เมื่อนั้น	ให้ฮีบใช้บ่าวแก้ว เอานางจอมดวนนำ พลหลายเต้าคัลเจือง เจ้าหมื่นม้าวเดินเหล่า	ไปสู่ ษาชาย แข็งท้าว ดาคั่ง ฮีบเฮียง	๒๑๗๓๔
◎ อรชร	ณึ่งณึ่งน้ำลันเลือก เสียงกูธรรกล่าวผี นุเนื้อเนื้อหาญพาย แก้วแก่นไ้ชวนเพื่อน	โหเพียง กินเหล่า ป็นแพ่ง เอาโตง	๒๑๗๓๕
◎	แคงแคงเมี้ยนแคเล็ก สมสมมวลด่วนแลง ชะบุนื้อเสวยทอน วันเฮื้อคล้อยเหมือยกั้ง	ลาลง มาตั้ง แล้วอย่า ก่องกราย	๒๑๗๓๖

◎	<p>สว่าสว่าข่านบนาด
ทั้งหลายเลยเฮียกถอย
บาไทเมี้ยนเมื่อนอน
เจ้าอู่แก้วแฝงข้าง</p>	<p>ประนมกร
สถานกว้าง
เติ้งแทน
บัคลา</p>	๒๓๗๓๓๗
◎	<p>ตะแบ่นหน้าขาวส่อง
ราชามชุ่นาง
เดือนโคลคล้อยคลาลง
คืดสูงง้อมใจค้ำ</p>	<p>แสงดาว
นอนซ้อน
ลับฝ้าย
ค่องแด</p>	๒๓๗๓๓๘
◎	<p>ทุกที่ฟ้าตั้งเมฆ
แปรคอยเฮียงสูบเสื่อ
วาโยเปื่องไกรนัน
หนาวหนาวฟ้าลมฟุ้ง</p>	<p>เมโฆ
สันม้า
ในป่า
เฟื่องปลิว</p>	๒๓๗๓๓๙
◎	<p>ฝูงเพื่อนพร้อมประดับแห่
ปักษิกิวอันเสียง
เหมือนฮวายไม้หยอยเย็น
พระบาทเจ้าใจท้าว</p>	<p>หยายหยัง
สุนเคี้ยว
ลงหยาด
ฮ่อมเฟิง</p>	๒๓๗๔๐
◎	<p>ชะพาดพร้อมเสียงเสพ
สาวสนมประดับนังยล
อรชรคล้อยราตรี
ผู้แห่งเหง้าสรองน้ำ</p>	<p>ภูมี
แยงเฝ้า
ไกลสูง
แนบแดง</p>	๒๓๗๔๑
◎	<p>ฟุ้งฟุ้งห้างข้างฮ่อม
ภูธรจัดลูกคริว
บาไทท้าวเสวยงาย
แพนมากเค้าพอล้าน</p>	<p>เฮียงเกย
ไปเข้า
แล้วอย่า
ออกอวล</p>	๒๓๗๔๒
◎	<p>สว่าสว่าส้หมูข้าง
หวนหวนกองปูพวง
พางดำขำกูสูง
ม้ามากเค้าเดินก่อน</p>	<p>ไหลสู่ เงินยาง
ลูกเข้า
อ้ายง่า
นันควาญ</p>	๒๓๗๔๓

◎	ฝูงบัวจ้อมเขาผ่อง มวลงพลเลยล่วงไป นางหลายขึ้นกฤษร ห้วยหว่างกว้างถึงที่	เพ็งผาย ปลงย้าย ซำย่าง ดอยแดน	๒๓๗๔๔
◎	ฟ่างฟางไม้เปื่องไป ภูสูงแสนสิ่งแฮ เล็งดูดารารแจ้ง มัวมืดไม้เป็นถ้อง	ลมปลิว ฟุ้งเยอ ฮันฮ้อง บดลิว หนาวหนาว ถัดถัน	๒๓๗๔๕
◎	พลพวกพร้อมพลายล่วง ชะตันแพนมากมวลง ซอนซอนก้องปึกษี ฮ้องฮ้ำซุ่มถ้ำ	ดงดอน เมื่อหน้า หลายหลาก ถ้ายคอน	๒๓๗๔๖
◎	คิดเมื่อท้าวพรากรู้ ซอนซอนเที่ยวก่องดง จ่าปีพร้อมจ่าปา ภายหลังเห็น กายเพศไม้เป็นถ้อง	หนแห่ง เชียงเคือ ดานซ้อง บานแบ่ง ฟุ้งเยอ ถัดถัน	๒๓๗๔๗
◎	แมงหนึ่ง พื้นแห่งห้องบ้านเก่า นางหลายตอมชู้คน ดักวันใสซั้น เข้าป่าไม้ลิ่งล้อม	เชียงบาน แควนหม้อม ฮวานฮวาน เชื่องโลก ผ้อหลัง	๒๓๗๔๘
◎	ฟุ้งยินกุโจกฮ้อง หังหังเสียงแขกแล สังคาเค้าสมสม จับง่าคู่มช้อน	แกมหมู่ นัชชุหา เล็งชู้ ไนถื่อน ฮ่วมคอน	๒๓๗๔๙
◎	แมงหนึ่ง เถิงเขตชั้นเขามุ่ง นางหลายสยบอยู่วอน อาบันกลั่นเททรง เขาพี่น้องหิวให้	เมืองปะกัน แวนซ้อง ทนสวาท หอดแสง	๒๓๗๕๐

◎	ท้าว
ฮอยบ่
เฮานี้	มาจากห้องเป็นทาส
ทำบุญแข่งชมโพย
อนิจจาไอ้มาลี
บังเกิดห้องเมืองแญ่	ทาสา เพื่อนนี้
ภัยแพ้
เบียนบาป จริ่งแหล้ว
ฝ่ายแมน	๒๓๗.๕๑
◎	เหมือนจัก
ผางตั้ง	โลคราบเสียงสุดชั่ว
คอนคอนกรายเขื่อนแดน
เวราฮ้ายฮอมเวียน
ชั้นท่อนท้าวภายใน	เงินยาง แลนอ
ดงชั้น
จำจาก
ต่างหลิม	๒๓๗.๕๒
◎	ผ่อดู
เล็งดู	ชะควากไม้ถวยยอด
อรทิมบดเมฆเมือง
แถวทางเทียนมยุรา
ภุมเรศซ้อนแสงสร้อย	บรรพตา ฟันเยอ
นายซ้อน
ฮิมไต้
ซาบซอน	๒๓๗.๕๓
◎		ดีก็ลมเป่งเปื่อง
มาลาดวงอ่อนออน
พยอมยังฮ้อยเจียรปาง
บางหล่นบ้างบานแจ้	ปลิวไป รุกขัง
เหลื่องแหล้ว
เปื่องยอด
จ้อจี	๒๓๗.๕๔
◎		ช่างชอดช้อเฮี้ยวฮุ่น
สาชี่ชุ่นลูกซาง
ชมพูพร้อมแฟนฟาง
นกเฮ้งฮ้อนชมหลั้ว	ฮิมผลู
แซมพั้ว
แมนม่วง
หมู่คณา	๒๓๗.๕๕
◎	เพราะเพื่อ	บินล่องล้ำเอียงแอน
มยุราเฮฮ้ายเสียง
ซุนนางหม้อมทั้งผอม
กรายกิบกำแดนแญ่	เขาทอง
ฮิมถ้ำ
ผิวหล่า
ลวดกระสัน	๒๓๗.๕๖
◎	เจียมแต่
ก็ยอม
บัดนี้	ท้าวกว่าลัมมรณาศ
ทรงอาบันอยู่วน
มาตามไท้เทียวหน
มัวมีดไม้บัวช้อง	กลางพล เพื่อนพุน
แวนหม้อม
เห็นประเทศ
ช่อทาง	๒๓๗.๕๗

๑	แต่นั้น	ลีเลศข้ามเขาขอบ ฮวานฮวานสุรย์ส่องวาง สมสมม้านันควาญ	เมืองปะกัน ปงฮ้อน แส่ก่อน	
	ดีก็	พลายแกว่งหย่อนกะดิงห้า	ล่องทาง	๒๓๗๕๘
๑		หมักหม่อนหน้างถ่าว บาไทเหลียวผ่องนาง	ยินกระสัน นงตัน	
	เพราะว่า	อาบันหม่อมทั้งผอง เจ้าแผ่นล้านคะนิงฮู้	สมชะราก ฮ่างวอน	๒๓๗๕๙
๑	เลขลวด	พิชสลาภหลั่นให้สว่าง กล้วยขวัญออนดุงเดิน	โคกา ไพรงว้าง	
	ก็ย่อม พีก็	ทวนเขี้ยวข้ามอะเร็งญา ฮักฮูปน้องแพงซ้าง	ยาวโยชน์ เก็งกัน	๒๓๗๖๐
๑	เหยี่ยวท้อ อย่าเฮ้ง	ทิวโหดกลั่นฮามทอด ทรงอาบันหลั่นผาย	สาลี เสียบ้าง	
		วอนขวัญน้องนงศรี เมื่ออยู่สร้างเมืองล้าน	ชู่ฮ้อน เพื่อนกัน	๒๓๗๖๑
๑		หมักหม่อนเนื้อเขาอู่ ประนมวันทาขากกลอน	ขวัญเวียน กอยถ้อย	
	คิดท่าน	ก็บมีโพยต้อง เจ้าตัวสร้อยทุกเมื่อ	เบียนไต ดาลพยาตี มึคลา	๒๓๗๖๒
๑	อันหนึ่ง	ผู้แก่นเชื้อชั้นชาติ เก็งญายศยอดนาง	เขียงเครีอ อามอ้ว	
	เหยี่ยวท้อ	ขวัญหลอนตันเมื่อไซ กล้วยกลั่นแก้วแพงซ้าง	ชมพี ลูกลุง	๒๓๗๖๓
๑		พิชสลาภฮ้อนทุกที่ คีรีสูงหมื่นหลิม	ทนสมร เขาขว้าง	
		คอนคอนค้ำฝืนเมื่อ แสนล่าห้วยเขาซ้าง	เมืองเก่า โยชน์ยาว	๒๓๗๖๔

๑

 ฟังยิน
 เล็งเห็น

 เมี้ยนเล่าแล้วภูวนาท
 สวางเสียงใส่กลาง
 พระนวมไผ่เขียงถัน
 บู้ชู้ก็หลั่นด้าง

ลักหัว

โลมชู้

ถวายยอด

ลายล้วน ล่วงทาง

๒๓๗๑๕